

ZADETKI

»Bilo me je strah, da bo vse skupaj trajalo leto dni, morda dve leti. Tiščala me je negotovost, kajti o sovražniku, ki nas je napadel, nisem vedel nič.«

Marjan Fabjan, trener judoistk in judoistov pri JK Zdezele Sankaku

»Velikokrat je predvsem od politike slišati veliko sladkih besed kot med, uresničevanje pa je bolj v smislu pikov čebel.«

Boštjan Noč, predsednik Čebelarstva Slovenije

»Glasbeniki se moramo pogosto prilagajati razmeram. Če se na odru zgodi kaj nepredvidenega, je treba odigrati do konca. V času pouka na daljavo je bilo podobno in te sposobnosti so pridobivali tudi naši učenci.«

Simon Mlakar, ravnatelj Glasbene šole Celje

»Ker narava ne čaka in je rastline treba pognojiti, opleti, grede očistiti, smo namesto dijakov za vsa ta opravila poskrbeli delavci šole.«

Štefanija Kos Zidar, direktorica Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje

»Nihče ne ve prav gotovo, kaj se bo dogajalo v gospodarstvu v naslednjem obdobju in kaj bo s športom. Nam pa je generalni pokrovitelj Sip d. d. že potrdil pogodbo tudi za naslednjo sezono.«

Sebastjan Cilenšek, predsednik Odbojškanskega kluba Šempeter

ČETRTEK

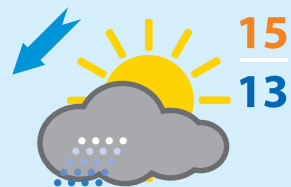
PETEK

SOBOTA

NEDELJA

fr: ARSO

V razredu sedi vsak sam, v skupini je lahko največ 15 otrok. Na sliki tretješolci z razredničarko Natalijo Košir.

Nekateri otroci so spet sedli v šolske klopi

»Pri ukrepih v šolah je treba ohraniti zdravo pamet«

Lepo ponedeljkovo dopoldne je omogočilo izvajanje dela pouka na prostem in na široko odprta okna šolskih učilnic, ki so jih po dveh mesecih spet zasedli najmlajši osnovnošolci. Učenci od prvega do tretjega razreda so se lahko vrnili v šolske klopi, a ob tem morajo skupaj z učitelji upoštevati kar nekaj priporočil in navodil, da bi bilo delo vseh čim bolj varno. Nekateri malčki so spet lahko šli v vrtec, odprte so tudi šole s prilagojenim programom, medtem ko so se v srednje šole vrnili dijaki zaključnih letnikov.

TATJANA CVIRN

Že ob prihodu otrok je bilo drugače kot prej, nič več ni bilo prijateljskih objemov v znak veselja ob ponovnem snidenju, na kar so očitno otroke opozarjali že starši. A nekaterim so pravila še tuja, zato bo verjetno ena najtežjih nalog učiteljev ohranjanje ustrezne razdalje med otroki. Učence so pričakali preurejeni razredi, v katerih ne morejo več sedeti po parih, ampak vsak sam v svoji klopi. Tudi učiteljica je za nekatere nova, saj je iz enotnih razredov nastalo več skupin in vsaka ima svojo učiteljico. Začetne ure so te porabile predvsem za razlago navodil, ki se jih morajo otroci še navaditi.

Kadrovska kombinotorika

Osnovna šola Lava ima okrog šolske stavbe veliko prostora, zato ni težav, da otroci ne bi mogli nekaj časa preživeti na prostem, če bo le vreme primerno. Ravnateljica **Marijana Kolenko** je bila vesela, da so se v šolo vrnili vsi učenci prvih treh razredov, ki so zasedli polovico učilnic v šoli, ostale bodo prihodnji teden zavzeli devetošolci.

V dneh priprav na nov začetek pouka je bilo treba postoriti veliko stvari. »Zagotovili smo

V avli šole je na zaslonu mogoče prebirati navodila in priporočila, kako skrbeti za svoje zdravje. Takšna tehnična rešitev je le ena od številnih, ki so jo minule tedne uporabili učitelji OŠ Lava, ki so tovrstna znanja nabirali v okviru posebnih projektov šole, pravi ravnateljica **Marijana Kolenko**.

čin šole navaditi. Ne bojim se, da ne bi bili sposobni naučiti otrok, da si je treba ob vstopu roke razkužiti in si jih nato večkrat skrbno umiti. Vse ostalo glede ustreznosti ukrepov bo pokazal čas,« meni sogovornica in dodaja, da je bilo težko pripraviti razpored učiteljev, ob čemer se vsi niso mogli vrniti v šolo. »Otroke učijo tako tudi učiteljice 4. in 5. razredov, medtem ko bo ocenjevanje v domeni razredničark. Vključiti smo morali tudi učitelje predmetne stopnje, ker imamo veliko otrok v oddelkih podaljšane bivanja.«

Ob tem bodo ravnateljica morali rešiti še kadrovske za-

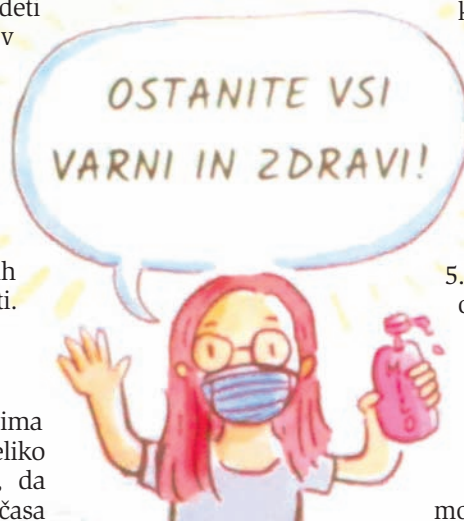
gate ob prihodu devetošolcev prihodnji teden in ob tem za vse ostale še naprej izvajati pouk na daljavo.

Življenje teče naprej

Nekateri so menili, da bi bilo primerneje vključiti v šolo tudi četrtošolce, ki so težko sami doma vse dopoldneve, in ne devetošolcev. Kolenkova odgovarja: »Devetošolci zapuščajo šolo in prav je, da se na ta način poslovimo.« Se bodo po njenem v prihodnje zato ukrepi kaj ublažili, ko bo mimo prvi poskusni teden pouka? »Devetošolci so že toliko izoblikovane osebnosti, da jim bomo lažje dopovedali nekatere stvari kot mlajšim. Sicer pa mislim, da bodo mnogi ukrepi ostali v veljavi do konca šolskega leta in še kasneje. Če se bo kaj spremenilo, bo verjetno to, da ne bo več treba imeti toliko skupin.«

A šola ne bo več takšna, kot je bila. »Ravnateljica in zaposleni bomo morali biti tisti, ki bomo skupaj dorekli, katera navodila moramo spoštovati in katera lahko izpustimo, da bodo imeli tudi otroci občutek življenja. Imeti otroke v šoli in ne živeti se mi zdi najbolj sporno. Življenje teče dalje, naučili se bomo ravnati v teh pogojih in tudi v primeru, če bi prišlo do okužbe. Zato imamo pripravljene protokole, vsem nepredvidenim situacijam pa se ne da povsem izogniti,« meni Marijana Kolenko.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Marijana Kolenko: »Pri ukrepih v šolah je treba ohraniti zdravo pamet. Vse, kar so nam nalagali v preteklih dveh mesecih, ne bo nikoli prišlo v javnost, smo pa dokazali, da smo sposobni presojanja, kateri ukrepi so za nas zakon in kaj bomo prilagodili glede na razmere v posamezni šoli. Dokazali smo, da ne bomo nikogar izpostavljali in da bomo v varnem okolju otroke pripeljali do konca šolskega leta.«

Tako je treba ohranjati razdaljo, so pokazali otroci.

V teh dneh bo mogoče več dejavnosti opravljati na prostem.

Ali so tudi lokalni mediji »izvir nesreče« v Sloveniji?

To obdobje, ko smo živeli s covidom-19, v nekem drugem nerazumnem, a še kako resničnem svetu, ko nam ni šlo, ko smo bili ranljivi in neobgljeni, nestrpni in sovražni in se začeli deliti na naše in vaše, se je odprla še politična razprava o vlogi medijev v Republiki Sloveniji. Ob poslanstvu nacionalnega obveščanja, ki je urejeno v večini držav sveta in ga pri nas predstavlja RTV Slovenija, se vprašanja o potrebi in koristnosti lokalnih medijev pojavljajo tudi v nestrokovnih diskurzih politikov ter javnosti.

Upam, da vsi, ki na kakršenkoli način dvomijo o pomembnosti lokalnega poročanja, to počno zaradi nevednosti in ne zaradi neumnosti. Lokalni mediji v Sloveniji so stari že več kot 70 let. Njihova vloga je, da poročajo in informirajo iz odročnih krajev in zaselkov, kamor nacionalni mediji ne sežejo. Poročajo o številnih lokalnih zgodbah, uspehih in neuspehih, trudu in tudi pobalinstvu množice državljanov, ki živijo izven velikih mest. In teh ni malo: govorimo o krepko več kot o milijonu ljudi, ki poslušajo več kot 20 radijskih postaj posebnega pomena in druge lokalne komercialne radijske postaje, spremljajo številne lokalne televizijske postaje in prebirajo regionalne časopise, ki so še posebej izpostavljeni. Navedene številke predstavljajo moč lokalnih medijev in zagotavljajo, da se za informiranost v Sloveniji ni treba bati.

Si predstavljate, da bi o nevarnosti covid-19 in stanju v našem okolju na Radiu

Celje in v Novem tedniku poročali zgolj površno in nesistemsko, pač zgolj o tem, koliko je okuženih in potencialno ogroženih? Se spomnite sprotne in natančne informiranja obeh naših medijev ob naravnih katastrofah, ki so nas doletele v preteklih letih? To so prava dejstva, ki lokalnim medijem dajejo posebno vlogo in mesto v družbi, če jih želimo ali ne. Tudi če jih nekdo ne mara, pač ne gre brez njih.

Je pa vloga lokalnih medijev danes še posebej izpostavljena in pomembna zaradi množičnega vsiljenega informiranja in obveščanja po družbenih omrežjih in nekaterih spletnih portalih, kjer se na veliko neti ogenj sovraštva, nestrpnosti, kopicijo in delijo se lažne informacije in diskreditacije. V teh objavah se ne spoštuje osnovnega pravila »pro et contra«, ampak so le interesi, ki so sprevrženi in družbi nevarni. Ta ogenj je težko nadzorovati. Lokalni mediji smo podvrženi državnim regulatorjem, uredniška politika zahteva enakopravnost in večplastnost obravnave posameznika ali tematike. Lokalni mediji smo zagotovilo za »resnico«, četudi boli. Nismo »izvir nesreče« v Sloveniji, ampak glas in napisana beseda o življenju ljudi v ruralnem okolju.

Zato ni vlade na svetu (in verjamemo, da tudi v Republiki Sloveniji), ki tega ne bi vedela in lokalnim medijem tega tudi ne bi priznavala.

Drago Slameršak,
direktor NT & RC

Od 18. maja so ponovno odprti tudi vrtci, glasbene šole, zavodi za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter višje strokovne šole, univerze ter visokošolski zavodi, študentski ter dijaški domovi za dijake, ki so se vrnili v šolske klopi. Od ponedeljka, 25. maja, bodo šli v šolo še učenci 9. razredov in tisti z učnimi težavami, ki potrebujejo prilagojene metode dela.

Komaj čakali na vrnitev

Kako so prvi dan doživeli nekateri tretješolci OŠ Lava in kako ena od učiteljic?

Natalija Košir, razredničarka 3.a-razreda OŠ Lava: »Vsi smo bili zelo veseli, da smo se spet srečali. Stisk med otroki nisem zaznala, saj smo jih že prej dobro pripravili in jim dali natančne napotke. Izgleda, da so tudi starši otroke pripravili na vrnitev, da niso pritekli in me objemali. Ti spontani odzivi nam sicer manjkajo. Učiteljica sem postala, ker imam rada stike z otroki, česar v času dela od doma ni bilo. S pomočjo videokonferenc smo se vsaj videli. Vesela sem bila presenečenja za svoj rojstni dan. Mislim, da smo ostali zelo povezani.«

Nina: »Bila sem vesela, ko smo spet prišli v šolo. Zdaj se učimo, da je treba ohranjati razdaljo in si umivati roke. V razredu moramo sedeti narazen.«

Adna: »Zelo vesela sem, da smo šli spet v šlo. Všeč mi je, da smo v novi učilnici.«

Lovro: »Pogrešal sem šolo, učitelje in prijatelje, malo mi je bilo že dolgčas. Počasi se privajam na nova pravila. V razredu je drugače kot prej. Za druženje bomo počakali na konec pouka.«

Z bonom tudi na turistične kmetije

Pred dvema mesecema so se v težkih razmerah znašle tudi številne turistične kmetije v Sloveniji, ki so čez noč ostale brez obiskovalcev in gostov. Medtem so se omejitveni ukrepi tudi zanje sprostiti, a izpada prihodkov letos ne bo več mogoče nadoknaditi. Poletni počitniški meseci bodo morda obliž na rano, saj je vlada sprejela ukrep, da bodo vsi polnoletni državljani v Sloveniji prejeli bon v vrednosti 200 evrov, mladoletni pa 50-evrskega. Porabili ga bodo lahko za nastanitev pri slovenskih turističnih ponudnikih, kamor sodijo tudi turistične kmetije.

V teh časih te predstavljajo varen način preživljanja počitnic v okviru meja naše države. Število obiskovalcev kmetij je majhno, kar zagotavlja dodatno varnost. »Ponudba je raznolika. Kmetijo lahko obiščete le za nekaj ur kot kulinarično doživetje na

izletniških kmetijah, v vinotočih in osmicah ali si privoščite nekajdnevni oddih na kmetijah,« je povedala strokovna sodelavka Združenja turističnih kmetij Slovenije **Renata Kosi**. Združenje ima sedež v okviru KGZ Celje in zastopa interese več kot 900

slovenskih kmetij, ki se poleg kmetijstva ukvarjajo še s turizmom kot dopolnilno dejavnostjo. Po podatkih Statističnega urada RS je turistične kmetije lani obiskalo skoraj 110 tisoč gostov. Zabeleženih je več kot 252 tisoč nočitev in kar 80 odstotkov gostov, ki so na kmetijah prenočili, je prihajalo iz tujine. Obratno je razmerje pri deležu domačih in tujih gostov, ki kmetije obišejo kot enodnevni obiskovalci izletniških kmetij, vinotočev in osmic.

Nekateri omejitveni ukrepi na področju gostinstva in turizma so se sprostiti že po

prvomajskih praznikov, kar pomeni, da so lahko tudi turistične kmetije odprle svoje vrtove in terase ob upoštevanju vseh higienskih ukrepov. Od začetka tega tedna so gostom na voljo tudi manjši nastanitveni obrati, restavracije, gostinski lokali in kam-

Kmetijska ministrica Aleksandra Pivec je na nedavni predstavitvi turističnih kmetij v Ljubljani izpostavila, da bo junija objavljen težko pričakovani razpis za nepovratna sredstva za naložbe v nekmetijske dejavnosti, kamor sodi tudi turizem na kmetijah. »Kmetije se bodo zagotovo odzvali na razpis, takšnega odziva sicer ne bo, kot bi bil v drugačnih razmerah, a za naložbe se bodo vseeno odločali,« meni Renata Kosi.

Akcija pomoči za družino Bogner po požaru

LAŠKO, RADEČE – V prejšnji številki Novega tednika smo pisali o hudi nesreči, ki je doletela družino Bogner iz Loga pri Vrhovem v občini Laško. Šestčlanska družina je zagorela skoraj končana stanovanjska hiša (manjkal je le še fasada), požar je v celoti uničil streho in zgornji del mansardnega nadstropja, kjer so imeli svoje sobe otroci, močno so poškodovani in neprimerni za bivanje tudi ostali bivalni prostori. Škoda je ogromna in po prvih ocenah naj bi je bilo za 80 tisoč evrov.

Območno združenje Rdečega križa Laško Radeče in Občina Radeče sta takoj po požaru oblikovala odbor za pomoč družini in prosita občane, podjetja in druge, naj kljub težkim časom izkažejo solidarnost in pomagajo nesrečni družini s prostovoljnimi prispevki.

»Zbrana sredstva bodo namenjena poravnavi stroškov pri nabavi gradbenega materiala, stavbnega pohištva, opreme, prehrane, šolskih potrebščin, stroškov storitev ...« je povedal Vlado Marot, sekretar območnega združenja RK Laško-Radeče.

Združenje je s svojim krajevnim odborom RK na Vrhovem doslej izvedlo že kar nekaj dejanj za pomoč družini, med drugim je družini takoj dodelilo velik paket pomoči v hrani in higienskih potrebščinah in ponudilo pomoč z

oblačili za otroke, ki so v veliki meri zgorela ali bila poškodovana. Prostovoljki RK Vrhovo sta zbrali za 3.600 evrov prostovoljnih prispevkov, skupno je na TR računu za pomoč do pred nekaj dni bilo zbranih že 11 tisoč evrov. OZ RK Laško-Radeče je prošnjo za izredno denarno pomoč naslovil tudi na laško enoto Centra za socialno delo in na solidarnostni sklad RKS, prav tako so v združenju izvedli obširno medijsko kampanjo za podporo družini.

RG

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun RKS – OZ Laško – Radeče, pri A BANKI, številka: **SI56 0510 0801 5481 580**, sklicna številka: **SI00 7040 0040**, s pripisom »za družino Bogner« ali darujete z SMS-donacijo na 1919 z besedo **DOM** (1 evro) ali **DOM5** (5 evrov).

pi. Vse to je mogoče najti tudi v okviru turističnih kmetij. A izpada minulih tednov ne bo mogoče nadomestiti. »Ne gre samo za nastanitve,« pravi Kosijeva, »izpad je tudi na izletniških kmetijah, ki so bile prejšnja leta do poletja najbolj zasedene zaradi raznih praznovanj.«

Država je z nekaterimi finančnimi ukrepi zagotovila pomoč tudi turističnim kme-

tijam. Kmečki zavarovanci, nosilci turizma na kmetijah, so upravičeni do mesečnega temeljnega dohodka in oprostitve plačil za socialno varnost. Kmetijsko ministrstvo je omogočilo tudi sektorsko pomoč za kmete z dopolnilno dejavnostjo turizma na kmetiji. Združenje te dni izvaja promocijske dejavnosti, ki bi prispevale k boljšemu poznavanju ponudbe na kmetijah in lažji odločitvi za tovrstno preživljanje počitnic ali kakšnega izletniškega dneva. Ob dnevu družin je na primer na doživetja na kmetije povabilo družine. Sicer pa je ponudba več kot 300 turističnih kmetij na voljo na portalu www.turisticnekmetije.si.

TC

Tecos bo izdeloval sadilne lončke za hmeljarje, vrtnarje in cvetličarje

Novi materiali in novi izdelki za bolj čisto okolje

V celjskem tehnološkem centru Tecos so prejšnji mesec končali izdelavo prototipa orodja za proizvodnjo sadilnih lončkov iz posebnega biokompozitnega materiala, katerega sestavni del bodo tudi vlakna odpadne hmeljevine. Gre za del mednarodnega projekta Life BioThop, v katerega so poleg Tecosa, Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije ter razvojne agencije Savinja vključeni še podjetja in raziskovalne ustanove s Portugalske in Češke ter iz Nemčije in Španije. Osrednji cilj projekta, vrednega 1,9 milijona evrov, je uvedba razgradljivih bioplastičnih izdelkov, ki jih bodo lahko uporabljali v hmeljarstvu in tudi drugih vejah kmetijstva, nov biokompozitni material pa bo uporaben tudi v embalažni industriji.

JANJA INTIHAR

Kmetijstvo sodi med gospodarske dejavnosti, ki zadnja leta povečujejo količine uporabljene plastike, ki sicer v svetu predstavlja 63 odstotkov vseh zbranih odpadnih surovin. V letu 2018 je Evropa »proizvedla« le malo manj kot 18 milijonov ton plastičnih odpadkov. Kmetijstvo je k tej količini prispevalo 6,5 milijona ton ali 24 odstotkov odpadkov. Tako visok odstotek je predvsem posledica zavržene embalaže za enkratno uporabo. »Partnerji projekta Life BioThop se spopadamo z izzivi kopiranja plastičnih odpadkov za enkratno uporabo v kmetijsko-predelovalni dejavnosti. Razvijamo različne biorazgradljive izdelke, kot so oporna vrstica za vzgojo hmelja, embalažni izdelki, narejeni na osnovi odpadne hmeljevine, ter bioplastični kompozitni izdelki, ki bodo po končani življenjski dobi primerni za kompostiranje ali recikliranje. Cena novih izdelkov iz bioplastike bo primerljiva konkurenčnim izdelkom iz sintetičnih polimerov, poleg tega bodo novi izdelki mehansko vzdržni ter certificirani za domače in industrijsko kompostiranje,« pojasnjuje

dr. Vesna Žepič Bogataj, vodja laboratorija za aplikativne materiale v Tecosu.

Hmeljevina, dragocen vir novih materialov

Osrednji cilj projekta Life BioThop je uvedba nove bioplastične vrvice v slovenska hmeljišča, ki bo stoodstotno razgradljiva in jo bo mogo-

Dr. Vesna Žepič Bogataj: »S hmeljarstvom smo se povezali, ker poznamo problematiko neizrabljene odpadne hmeljevine in ker smo v tem videli priložnost za nove izdelke, za uspešne zgodbe o krožnem gospodarstvu in tudi za povezovanje različnih dejavnosti.«

če reciklirati in kompostirati. Predstavlja bo torej prijaznejšo alternativo trenutno množično uporabljeni sintetični polipropilenski vrstici, ki se v okolju razkrajata tudi do 450 let. »Plastična vrstica zdaj služi kot opora hmelju v času rasti, po obiranju storžkov hmelja pa ostane prepletena s stebli. Zaradi tega hmeljevina velja za odpadno surovino, namesto da bi jo izkoristili kot dragocen vir naravnih hranil na kmetijskih površinah,« pojasnjuje Žepič Bogatajeva. Hmeljevina zdaj predstavlja velik okoljski problem tako v Sloveniji kot tudi v Evropi. Evropska unija na 26.500 hektarjih pridelava 50 tisoč ton hmelja letno. Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije zato že več let išče nove tehnološke rešitve in ima izdelane vrste študij o primerem nadomestku plastične vrvice v slovenskih hmeljiščih.

Projekt Life BioThop torej pomeni rešitev neizkoriščenega potenciala odpadne, vendar dragocene biomase poljedelskih kultur, kakršna je hmeljevina. Vanj se je vključilo sedem partnerjev iz petih članic Evropske unije, poleg Slovenije še iz Nemčije in Španije ter s Portugalske in Češke. Vodilni partner je žalski inštitut za hmeljarstvo, ki bo v času projekta ponudil sonaravno in trajnostno preobrazbo hmeljarske panoge, ki bo delovala po načelu krožnega gospodarstva. Stopnja predelanih odpadnih surovin se bo povišala. Boljša bo energetska

Bioplastika je družina materialov, ki so za razliko od tradicionalne plastike biološko razgradljivi in imajo ključno vlogo v krožnem gospodarstvu. Tržni delež bioplastičnih materialov sicer raste iz leta v leto, vendar je izdelkov iz tega še vedno zelo malo. Globalni trg plastike je trenutno ocenjen na 359 milijonov ton, od tega je delež bioplastičnih proizvodov manjši od 1,5 odstotka.

učinkovitost, izpust toplogrednih plinov se bo zmanjšal. Projekt bo trajal še dve leti, do junija 2022, njegova vrednost je ocenjena na 1,9 milijona evrov. Denar so prispevali Evropska unija iz programa Life, slovensko ministrstvo za okolje, občine Spodnje Savinjske doline in Združenje hmeljarjev Slovenije.

Vrvice za hmelj in drugi izdelki

Partnerji projekta si prizadevajo, da bi odpadno hmeljevino čim bolj oziroma v celoti izkoristili. Zato poleg bioplastične vrvice snujejo tudi druge bioplastične izdelke, ki bi bili uporabni v kmetijstvu, novi materiali bi bili primerni tudi za izdelovanje različne embalaže.

Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije že od lani na 25 hektarjih hmeljišč preizkuša različne tipe biorazgradljivih hmeljarskih vrvic, ki jih razvija portugalska družba

Royal Lankhorst Euronete. Na osnovi rezultatov bodo jeseni, če bo treba, na Portugalskem opravili še dodatne izboljšave vrvice. Lani je inštitut testiral tudi kompostiranje odpadne hmeljevine, ki je bila prepletena z novimi biorazgradljivimi vrvicami. Rezultati so bili ugodni.

Del odpadne hmeljevine iz Slovenije potuje v Nemčijo v podjetje Zelfo Technology, kjer s posebnimi mehanskimi postopki poskrbijo za takšno kakovost vlaknine, da je uporabna za izdelovanje organske embalaže in novih biokompozitnih granulatov, ki jih razvijajo v družbi Technopacking v Španiji. Podjetje Tridas s Češke tako na primer že razvija zaščitno embalažo za vinske steklenice, ki bo v celoti izdelana iz vlaknin odpadne hmeljevine, Tecos se je odločil za izdelovanje sadilnih lončkov, narejenih iz biokompozitnega granulata z dodatkom vlaken odpadne hmeljevine.

Sadilni lončki bodo v prvi vrsti namenjeni hmeljarjem.

leto bi lahko izdelali do 500 tisoč lončkov. »Ocenjujemo, da bi jih samo za hmeljarski sektor na leto naredili 200 tisoč. Proizvodnja ne bo zaprtega tipa, torej ne bo samo za hmeljarje, saj pričakujemo, da bodo lončki zanimivi tudi za vrtnarje in cvetličarje ter druga podjetja. Proizvodne količine bomo zato prilagajali potrebam na trgu.«

V mednarodni projekt Life BioThop je iz celjskega Tecosa trenutno vključenih šest stalno zaposlenih – poleg štirih raziskovalcev še dva tehnika.

Bogate izkušnje Tecosa

Tecos je v konzorciju podjetij, ki so vključena v projekt Life BioThop, pomemben vezni člen za prenos pilotnoraziskovalnih dejavnosti v uporabo, to je v industrijsko proizvodnjo. »Sodelovanje s plastičnopredelovalno in kmetijsko-živilsko industrijo za nas pomeni dodano vrednost. Priložnost vidimo tudi v osvajanju novih tržnih področij, na katerih lahko ponudimo lastne inovativne proizvode z bio oznako. Pri projektu BioThop smo sodelovali že ob zasnovi ideje, povezali smo ustrezne partnerje in pripravili projekt za evropski razpis programa Life. Ocenjeni smo bili kot zelo uspešni, kar še dodatno potrjuje, da je bila odločitev o povezovanju različnih strok prava,« pojasnjuje Vesna Žepič Bogataj. Tecos za razvojno-raziskovalnimi projekti, diplomskimi nalogami, magisteriji in doktorati znanosti že dolgo zbira znanje o predelavi biopolimerov, o njihovih kompozitnih različicah ter o lastnostih novonastalih materialov. Postopoma je to znanje razvil do takšne stopnje, da ga lahko preizkuša v simuliranem industrijskem okolju. »Znanje o predelavi biopolimernih matrik, ki so ojačane z naravnimi vlakni, je tako postalo zrelo za nadaljnje povezovanje s končnimi uporabniki izdelkov iz odpadnih naravnih surovin. S hmeljarstvom smo se povezali, ker poznamo problematiko neizrabljene odpadne hmeljevine in ker smo v tem videli priložnost za nove izdelke, za uspešne zgodbe o krožnem gospodarstvu in tudi za povezovanje različnih dejavnosti,« poudarja Žepič Bogatajeva.

Foto: Tecos, osebni arhiv

Nova biorazgradljiva vrstica, ki jo poskusno že uporabljajo na nekaterih hmeljiščih v Savinjski dolini.

Na trg bodo prišli predvidoma poleti leta 2022. Sadilne lončke bo, vsaj na začetku, izdeloval Tecos sam. Kot pravi Vesna Žepič Bogataj, imajo pri njih v centru vso potrebno strojno opremo za srednje veliko serijsko proizvodnjo. Na

64 let Termoelektrarne Šoštanj

Termoelektrarna Šoštanj (Teš), ki proizvaja povprečno tretjino vse električne energije v državi, obeležuje 64 let delovanja.

Odločitev o gradnji Termoelektrarne Šoštanj je bila zaradi velike potrebe po električni energiji sprejeta leta 1946. Leta 1956 sta bila zgrajena prva dva bloka elektrarne, ki sta v slovensko omrežje začela oddajati električno energijo. Leta 1960 je bil zgrajen blok 3, ki je skupno moč elektrarne povečal na 135 MW. Tako je Teš postal največji termoelektrični objekt v tedanji Jugoslaviji. Leta 1972 je začel električno energijo proizvajati blok 4, pet let kasneje so šoštanjski elektrarni dodali blok 5. Slednjega so leta 2018 ekološko posodobili. Leta 2008 so nanj priključili plinski turbini. Obe še danes skrbita za rezervo pri proizvodnji električne in toplotne energije, kadar kateri od ostalih blokov ne obratuje. Bloke 1, 2, 3 in 4 so v naslednjih letih trajno zaustavili. Danes je

nepogrešljiv člen za zagotavljanje električne energije v Sloveniji blok 6, ki obratuje od leta 2014. Slednji enako količino električne energije proizvede z do 30 odstotkov manjšimi izpusti ogljikovega dioksida, kot je to veljalo za proizvodnjo energije v preteklosti.

Teš, ki je od leta 2001 ena od družb Holdinga Slovenske elektrarne, je od začetka delovanja do danes proizvedel 165.830.495 megavatnih ur električne energije in pri tem porabil 191.178.637 ton premoga. Ob tem letno proizvede še približno 350 gigavatnih ur toplotne energije, ki je namenjena ogrevanju v Šaleški dolini. V zadnjem času v elektrarni razmišljajo, kako bi zmanjšali toplogredne izpuste, a hkrati ohranili energetske lokacije. Med drugim razmišljajo, da bi lignitu dodajali alternativno gorivo SRF. Spomnimo, da tej ideji močno nasprotujejo Šaleško eko gibanje in nekateri prebivalci omenjene doline. TS

Mala delničarja za delitev dobička

Družba pooblaščenka Železar Štore in Tomaž Subotič, ki imata skupaj malo več kot 3 odstotke delnic Uniorja, nasprotujeta predlogu uprave in nadzornega sveta te družbe, da delničarji tudi letos ne bi dobili dividend. Seja skupščine Uniorja bo 10. junija.

Železar Štore in Tomaž Subotič predlagata, naj Unior od 13,5 milijona evrov bilančnega dobička za dividende nameni 947 tisoč evrov. S tem bi zadostil zakonskemu določilu o minimalni dividendi, ki ne sme presegati štirih odstotkov osnovnega kapitala družbe. Mala delničarja ocenjujeta, da izplačilo dividend v takšnem znesku ne bi ogrozilo poslovanja Uniorja in njegovih zavez bankam, bi pa delničarjem, ki že več let niso dobili dividend, povrnilo zaupanje v delnico družbe.

Uprava Uniorja se z delitvijo dividend ne strinja, zakaj, je pojasnila že v sklicu junjske seje skupščine. Družba namreč zaradi zavez, ki jih je ob najemu sindiciranega posojila pred štirimi leti dala bankam, ne sme izplačati dividend, ker ji finančni kazalci tega še ne dovoljujejo. Poleg tega denar potrebuje za blaženje posledic pandemije, za nameček bi v primeru izplačila dividend morala vrniti državno pomoč za delavce, ki so na začasnem čakanju na delo. Ker je v Uniorju ves čas epidemije, to je od 13. marca do 31. maja, na čakanju skoraj polovica zaposlenih, bi zaradi nadomestila plač za te delavce državi morala vrniti malo več kot 4 milijone evrov skupaj z obrestmi.

JJ

Družbi Celjski sejem je za zdaj uspelo pripraviti le sejem Agri-tech. Vse sejme, ki jih je načrtovala v marcu in aprilu, je morala odpovedati.

Brez dodatnih ukrepov države ne bodo preživeli, opozarjajo v družbi Celjski sejem

Sejmarji bijejo plat zvona

Celjski sejem je pozval vlado, naj čim prej sprejme dodatne ukrepe za ohranitev sejemske dejavnosti v Sloveniji. Organizatorji sejmov so bili ob razglasitvi epidemije med prvimi, ki so morali ustaviti delo, in vse kaže, da bodo zadnji, ki bodo lahko spet začeli poslovati. To naj bi se po nekaterih napovedih zgodilo šele v začetku prihodnjega leta. Škoda bo ogromna, zaradi odpovedi dogodkov so se podjetja, ki se ukvarjajo s sejmsko dejavnostjo, in tudi tista, ki so z njo povezana ali od nje odvisna, znašla tik pred propadom, opozarjajo Celjani. Letos pričakujejo najmanj 80-odstotni upad prihodkov.

JANJA INTIHAR

Družbi Celjski sejem je letos uspelo pripraviti le sejem

Agri-tech, vse ostale sejemske dogodke je morala odpovedati.

Zamrla je tudi kongresna dejavnost, prav tako tudi ni

prireditve, ki ji prinašajo pomemben del prihodkov. »Trenutno nimamo še nobenih uradnih informacij, ali bodo jeseni sejmi in druge večje prireditve sploh že dovoljeni. Neuradno je mogoče slišati, da naj bi se to zgodilo šele 1. januarja prihodnje leto, kar pomeni, da bi morali prvič v 52 letih odpovedati Mos,« opozarja Robert Otorepec, izvršni direktor Celjskega sejma. V družbi bi sicer Mos, ki bi moral biti septembra, še lahko pripravili, vendar bi morali najkasneje do konca maja vedeti, ali bodo takrat sejmi že dovoljeni. Če jasnih informacij do takrat ne bodo dobili, jim bo za pripravo Mosa zmanjkalo časa. Ob tem Robert Otorepec še opozarja, da prepoved orga-

niziranja sejmov ne bo prizadela le njih, ampak tudi mnoga druga podjetja, ki na njihovih sejmih razstavljajo in sklepajo nove posle ali so kot podizvajalci pri pripravah od teh sejmov odvisna.

Ne samo da je družba Celjski sejem ostala brez prihodkov, zaradi ogromne infrastrukture, v katero je v zadnjih letih vložila 10 milijonov evrov, ima zelo velike stroške. Plačevati mora nadomestilo za stavbno zemljišče, zavarovanja, stroške vodovoda in kanalizacije, priključnih moči za ogrevanje in električno energijo ... Država jim sicer pomaga s plačevanjem stroškov dela za zaposlene, ki so že dva meseca na čakanju, vendar je to premalo, opozarjajo v Celjskem sejmju. Zato

od države pričakujejo še več pomoči.

Pričakujejo dodatno finančno pomoč

Pred dvema tednoma so ministrstvu za gospodarstvo poslali poziv, naj v tretjem paketu finančne pomoči predlaga še dodatne ukrepe, ki bi omogočili ohranitev sejemske dejavnosti ne le v Celju, temveč v celotni državi. Za družbo Celjski sejem, ki je največji organizator sejmskih dogodkov v Sloveniji, bi bila še posebej pomembna podaljšanje sofinanciranja prispevkov za zaposlenega in delnega nadomestila plač do takrat, ko bodo sejmi in ostale večje prireditve spet dovoljene brez omejitev, ter pokrivanje stroškov, ki nastajajo tudi v času, ko ne morejo poslovati. Pri tem pričakujejo, da bi jim v primeru, če bi jim letos prihodki padli pod 50 odstotkov lanskih, država v celoti plačala tako imenovane fiksne stroške, za stroške najemnin, vzdrževanj, plač zaposlenih, plačilo regresa, članarin in drugih storitev pa naj jim namenijo nepovratna sredstva v višini desetih odstotkov prihodkov, ki so jih ustvarili v letu 2019.

»Če nam ne bo dovoljeno organizirati sejmov in drugih večjih prireditvev do konca tega leta, brez ukrepov za pomoč, ki jo predlagamo, ne bomo uspeli preživeti. Celjski sejem z več kot 50-letno zgodovino organiziranja sejmov bo prenehal obstajati, zaposleni bodo izgubili službe. Poleg tega bo to povzročilo še več nezaposlenosti in propadov podjetij, ki so odvisna od naših dogodkov,« sta v pozivu gospodarskemu ministrstvu še zapisala predsednik upravnega odbora Franc Pangerl in izvršni direktor Robert Otorepec.

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Predsedniku uprave Cinkarne Celje ne bo treba znati slovensko

Dividende v cinkarni letos pol manjše?

Letno sejo skupščine je že napovedala tudi Cinkarna Celje. Delničarji, ki se bodo zbrali 17. junija, se bodo na seji seznanili z lanskim poslovanjem družbe ter odločili o delitvi dobička. Če bodo sprejeli predlog uprave in nadzornega sveta, bo letos dividenda za cinkarne delnice za približno polovico manjša od lanske. Do seje bo morda končno znano, kdo bo 1. julija nasledil predsednika uprave Tomaža Benčino.

JANJA INTIHAR

V javnosti ne »kroži« še nič imen, kar najbrž pomeni, da ima nadzorni svet težave pri iskanju primerne naslednika Tomaža Benčine. Ob tem je zanimivo, da bodo delničarji na seji odločili tudi o spremembi tistega člena statuta družba, ki določa, katere pogoje poleg zakonskih morata izpolnjevati predsednik ali član uprave. Predlog je, da se iz člena izbrše znanje

slovenskega jezika. Uprava in nadzorni svet pojasnjujeta, da takšno določilo omejuje izbiro, še zlasti ker gre v primeru cinkarne za družbo, ki je v svoji dejavnosti edina v Sloveniji in ena redkih v Evropi. Ustreznih strokovnjakov je zato malo, navajata nadzorni svet in uprava, sprememba statuta pa bi omogočila iskanje kandidatov na širšem prostoru, kot omogoča zdaj.

Izbris znanja slovenskega jezika torej pomeni, da bi lahko nadzorni svet za vodenje cinkarne zaposlil tudi tujega menedžerja. Kot je znano, se bo predsedniku uprave Tomažu Benčini konec junija iztekel mandat. Že pred časom je napovedal, da ne bo ponovno kandidiral, zapustil naj bi tudi podjetje ter se zaposlil kot direktor Regionalne gospodarske zbornice Celje.

Bruto dividenda 13,20 evra

Lastniki Cinkarne Celje bodo na seji odločili tudi o delitvi bilančnega dobička. Uprava in nadzorni svet delničarjem predlagata, da bi letos za izplačilo dividend namenili 10,5 milijona od 15,8 milijona evrov bilančnega dobička. To pomeni, da

bi bruto dividenda na delnico znašala 13,20 evra, kar je za približno polovico manj, kot je znašala lani in tudi predlani, leta 2017 pa je bila bruto dividenda 9,05 evra. Vodstvo cinkarne pojasnjuje, da je razlog za nižjo dividendo slabšanje razmer v gospodarstvu in industriji pigmenta titanovega dioksida.

Cinkarna je sicer v prvem četrtletju poslovala dobro. V primerjavi z enakim lanskim obdobjem je ustvarila nekoliko več prihodkov od prodaje. Čisti dobiček je bil manjši, a skoraj dvakrat višji, kot je načrtovala. Vendar vodstvo družbe navaja, da so se ob koncu četrtletja razmere začele slabšati, predvsem zaradi občutnega upada naročil kupcev iz Italije, Francije, Španije in Turčije.

Zelena luč tudi za dražbe

Znan je nov datum dražbe, na kateri bosta stečajna upravitelja celjskih družb PSZ in Dakont prodajala delnice šentjurske Meje. Dražba bi morala biti sredi aprila, a so jo tako kot vse ostale dražbe zaradi odredbe vrhovnega sodišča, da se v času epidemije kot nujne ne štejejo zadeve, povezane s prisilnimi poravnami in stečajni, preklicali.

Dražba, na kateri bosta stečajna upravitelja že drugič iskala kupca za malo manj kot 100-odstotni lastniški delež Meje, bo 16. junija. Spomnimo, da je bila prva dražba decembra lani. Takrat je bila izklicna cena za delnice le 50 tisoč evrov. Nizka cena je privabila kar osem dražiteljev, zmagalo je hrvaško podjetje Bio-vet, ki je ceno dvignilo na kar 2,5 milijona evrov. Ko je bilo treba kupnino plačati, je Bio-Vet, ki se ukvarja s podobno dejavnostjo kot Meja, od pogodbe odstopil. Najbrž je bil razlog dejstvo, da bo moral novi lastnik upnikom Meje poplačati vse zavarovane in nezavarovane terjatve. Gre za več milijonov evrov dolga. Na drugi dražbi bo izklicna cena za delnice šentjurskega podjetja znašala 600 tisoč evrov. Tolikšen je bil namreč znesek, ki ga je bilo na prvi dražbi pripravljeno plačati kar nekaj dražiteljev.

Prihodnji mesec bo na vrsto za prodajo končno prišla tudi znana celjska kavarna Vrtnica. Dražba bi morala biti v začetku aprila, novi datum je zdaj 24. junij. Vrtnica je del stečajne mase propadlega podjetja Domine, ki je bilo tako kot PSZ v lasti nekoč znanega celjskega podjetnika Darka Zupanca.

Jl

Minister Andrej Vizjak in župan Bojan Šrot ob ogledu obnovljenega vrtca

CELJE – Minister Vizjak zagotovil, da bo država sodelovala pri odpravi okoljskih bremen

Igrišči dveh vrtcev čisti, v dveh letih vsa

Ministrstvo za okolje in prostor je pred dnevi končalo obnovo dveh vrtčevskih igrišč, kjer je bilo treba zamenjati onesnaženo zemljinu. Gre za projekt, v katerem bo država še v preostalih celjskih vrtcih obnovila zunanje površine zaradi prevelikih vsebnosti kadmija, cinka in svinca. Obnovljeno igrišče v enoti Ringaraja (Vrtec Zarja), v Nušičevi ulici, sta si ogledala minister za okolje in prostor mag. Andrej Vizjak ter župan Mestne občine Celje Bojan Šrot. Pri tem je minister potrdil, da bo država uresničila obljubo in obnovila tudi igrišča v ostalih celjskih vrtcih, prav tako bo sodelovala pri celoviti obnovi ostalih okoljskih bremen v Celju.

ROBERT GORJANC

Država je ob omenjenem vrtcu obnovo izvedla še v Vrtcu Anice Černejeve, in sicer v enoti Mavrica. Celotna vrednost del, ki jih je izvajalo podjetje Inkaing iz Ljubljane, je v obeh vrtcih znašala malo več kot 498 tisoč evrov. Šlo je za približno dva tisoč kubičnih metrov onesnažene zemljine, ki jo je izvajalec del prepeljal v nadaljnjo predelavo v kamnolom Sv. Andraž nad Polzelo.

Za sanacijo obeh igrišč so uporabili približno 900 kubičnih metrov grobega tampona, 750 kubičnih metrov nove

zemljine ter 2.200 kvadratnih metrov travnatega tepiha.

Župan Bojan Šrot je povedal, da so se v celjski občini že pred leti zaradi varnosti otrok odločili za obnovo vrtčevskih igrišč in tako je občina leta 2018 sama zamenjala zemljinu na dveh igriščih Vrtca Tončke Čečeve, na Hudinji in na Aljaževem hribu. »Gre za obsežno, finančno in logistično zahtevno nalogo, ki je nujna. Vesel sem, da se je v času ministruvanja Jureta Lebana država odločila, da bo pomagala, predvsem v obliki financiranja

obnov, prav tako je ministrstvo prevzelo izvedbo. Verjamem, da se bodo otroci z veseljem igrali na novem igrišču. Ne gre le za ekološko sanacijo, igrišče je tudi lepše in bolje urejeno,« je povedal celjski župan in ob tem izrazil zadovoljstvo, da je država uresničevala projekt tudi v času ministra Simona Zajca in da ga nadaljuje tudi sedanji minister.

Andrej Vizjak je povedal, da želi s tem obiskom na simboličen način pokazati pomen dejavnosti države pri obnovi onesnaženih vrtčevskih igrišč v Celju. »Industrija je v preteklosti, ko problematiki onesnaženosti ni bila namenjena ustrezna pozornost, povzročila okoljske posledice, ki jih prebivalci Celja občutijo v veliki meri. Zelo pomembno je nadaljevati to sanacijo tam, kjer onesnaženje vpliva na otroke. Kljub posledicam, ki jih je epidemija povzročila slovenskemu gospodarstvu, in kljub prihajajoči recesiji bomo te obnove nadaljevali,« je zagotovil minister.

Letos bo država predvidoma sanirala še dve enoti Vrtca Zarja, Mehurček in Živžav, do leta 2022 še igrišča v petih javnih vrtcih ter otroško igrišče ob Savinji. »Logistično zelo zahtevna bo obnova igrišča vrtčevske enote Center v starem mestnem jedru, saj tja velik tovornjak sploh ne more zapeljati. Največji zalogaj bo zagotovo obnova igrišča v vrtcu v Gaberjah, ki je v spomeniško zaščiteni stavbi,« je povedala mag. Bernarda Podlipnik iz MOP.

Župan Bojan Šrot je dodal, da je tamkajšnji vrtec v nekdanji Westnovi vili, kjer še vedno ni končana denacionalizacija. »Gre tudi za zaščiten parkovno površino in vsak poseg v koreninski sistem bi lahko pomenil tveganje za drevesno zarast. Glede na to, da stavba že v osnovi ni vrtčevski prostor, v MOC razmišljamo, da bi v neposredni bližini zgradili nov vrtec.«

Država bo sodelovala

Župan Bojan Šrot in minister Andrej Vizjak sta ob

obisku Vrtca Ringaraja spregovorila tudi o nadaljnji ekološki sanacijski Celjske kotline. »Verjamem, da bo država imela podoben pristop pri sanaciji ostalih okoljskih bremen v Celju, to se mi zdi pošteno do lokalne skupnosti. Podjetja, ki so v času lastninskega preoblikovanja v veliki meri postala državna, so tu pustila stara industrijska bremena. Nekorektno bi bilo, da vse to breme preide na občino, ki nenazadnje za to ne prejema nobenih dodatnih sredstev, tudi finančno tega projekta nikakor sami ne zmoremo,« je poudaril Bojan Šrot.

Minister Vizjak je dejal, da je župan s sodelavci že obiskal ministrstvo, da imajo konkretne rešitve in verjame, da jih bodo lahko v prihodnjih mesecih in letih izvedli. »Številne izzive bomo reševali korak za korakom. Treba je ustvariti določene pogoje na ministrstvu, v naši zakonodaji, predvsem glede tega, kako bomo ravnali z zemljinami in odpadki. Samo prestaviti to nekam drugam in potem imeti tam probleme zagotovo ni rešitev. Ta je v dobrih praksah drugod v razvitem svetu, zato jih je treba prenesti v naš pravni red,« je pojasnil minister. Dodal je, da gre za različne tehnološke postopke, s katerimi je mogoče onesnažene zemljine predelati v različne gradbene produkte in jih uporabiti v primernih obnovitvenih projektih.

Prvi konkreten primer sodelovanja države pri odpravljanju starih bremen v Celju bo ekološka obnova na območju Bukovžlaka, kjer je nastalo nezakonito odlagališče nevarnih odpadkov. Ministrstvo za okolje bo sanacijo tega območja predvidoma začelo v začetku prihodnjega leta, ko računa na pridobitev gradbenega dovoljenja, končalo pa jeseni 2021. Občina mora za to območje prej sprejeti občinski podrobni prostorski načrt. Prav v času epidemije je MOC za to območje objavila javno razgrnitev in pod posebnimi pogoji izvedla javno obravnavo.

Foto: SHERPA

novi tednik

Kolesarski protest proti vladi

CELJE – Kot v drugih slovenskih mestih je bil minuli petek zvečer tudi v Celju miren kolesarski protest proti vladi. Protestniki ga na ta dan po vsej Sloveniji organizirajo že več tednov, vse od razglasitve epidemije koronavirusa in uvedbe vladnih ukrepov za zajezitev epidemije. Protestniki nasprotujejo omejevanju svoboščin in izražajo nezadovoljstvo zaradi nepregledne nabave zaščitne opreme za boj s koronavirusom.

Petkove proteste je v Celju spremljalo deževno vreme. Udeleženci protesta so v knežjem mestu kolesarili po že običajni trasi – Glavni trg, Stanetova in Prešernova ulica, Trg Celjskih knezov ... Petkove kolesarske protivladne proteste organizira več skupin, ki h kolesarjenju udeležence vabijo v okviru družbenih omrežij.

RG, foto: SHERPA

Kolesarji protestniki na Glavnem trgu v Celju

Vlaki, medkrajevni avtobusi in Celebusi spet vozijo

Pozitivne izkušnje ob obnovi javnega potniškega prometa

Približno dva tedna je od ponovne uvedbe javnega potniškega prometa, ko so začeli voziti vlaki ter avtobusi. Od tega ponedeljka ponovno vozijo tudi Celebusi. Vsa omenjena prevozna sredstva so obstala po razglasitvi epidemije koronavirusa. Na Slovenskih železnicih (SŽ) in v podjetju Nomago, ki izvaja medkrajevne avtobusne prevoze v regiji in je koncesionar za vožnje s Celebusi, so z odzivom potnikov na ponovno vzpostavitev prometa zadovoljni.

ROBERT GORJANC

SŽ: Vlaki dobro zasedeni

»Od prvega dne vzpostavitve železniškega potniškega prometa beležimo rast potnikov, ob upoštevanju omejitev in ukrepov je zasedenost vlakov skoraj stoodstotna. Železniški prevozi, ki jih izvajamo na Celjskem, so vzpostavljeni na vseh relacijah. Od 18. maja je v veljavi nov, okrepljen vozni red, v okviru katerega bo vozilo 46 odstotkov vseh vlakov,« je povedala Tea Šavor, vodja službe za odnose z javnostmi na Slovenskih železnicih.

Kot je še poudarila naša sogovornica, so se prilagodili vsem predpisanim zahtevam in priporočilom, da lahko zagotavljajo varno vožnjo z

čakanja v čakalnicah, zaprta so javna stranišča, omogočen je le prehod skozi čakalnice, kjer je prodaja vozovnic.

Potnikom priporočajo, naj vozovnice kupijo na spletu ali v okviru mobilne aplikacije in se s tem izognejo dodatnim stikom ob čakanju v vrsti za nakup na železniških postajah ter osebju v vlaku, ki sicer vozovnico lahko pregleda brezkontaktno. Potniki lahko več informacij najdejo tudi na spletu.

Nomago: Zagotavljanje dnevne mobilnosti

V Nomagu, ki je vodilni izvajalec avtobusnih prevozov na Celjskem, so po sprostitvi ukrepov medkrajevni potni-

Razkuževanje avtobusa

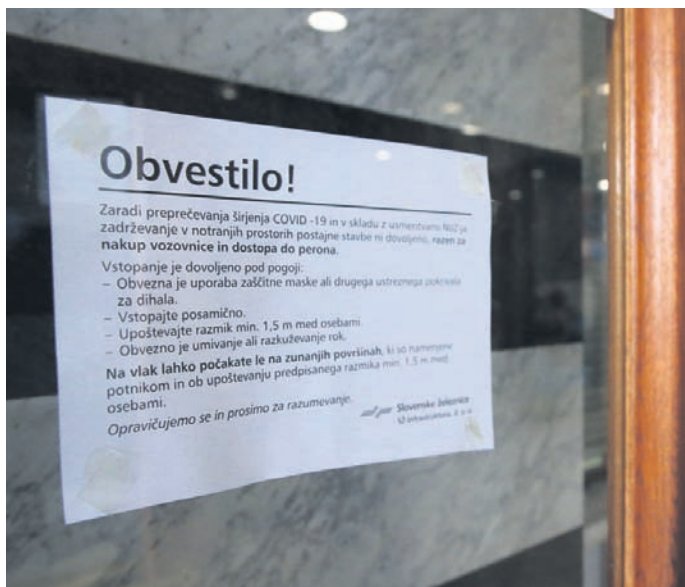
Na avtobusu so z oznakami sedežev zagotovili ustrezno razdaljo med potniki.

Novo postajališče Kolesca

V minulih dneh smo lahko opazili, da je na novem P+R-parkirišču v Ulici XIV. divizije v Celju že nameščeno novo postajališče za sistem javne izposoje koles Kolesce, na katerem so priklopljena samo električna kolesa. »Novo vozlišče P+R nameravamo odpreti predvidoma v juniju ali juliju. V minulih dneh smo vgradili opremo za sistem izposoje javnih koles, so povedali v MOC. Nova postajališča so nameščena

tudi pri Rakuševem mlinu, na atletskem stadionu Klavivar, na parkirišču Spodnji grad in v Zagradu. Na vsaki od omenjenih novih postaj je od včeraj uporabnikom na voljo deset novih električnih koles.

Sicer pa so v družbi Nomago, ki upravlja sistem Kolesce, zagotovili, da dosledno upoštevajo navodila in priporočila NIJZ glede uporabe sistema javne izposoje koles.

Navodila za potnike na železniški postaji v Celju

Zanimalo nas je še, kako je bil urejen status zaposlenih na železnici v času, ko vlaki niso vozili. »Skladno s potrebami procesov dela v skupini Slovenske železnice se je med epidemijo število zaposlenih na čakanju spreminjalo. Šlo je za okoli 3.653 zaposlenih. Opuščanj ni bilo, so se pa plače znižale vodilnim zaposlenim za 20 odstotkov. Poslovno škodo, ki je nastala zaradi ustavitve potniškega prometa, še ocenjujemo,« je še povedala Tea Šavor.

vlakom. Na vlakih so z nalepkami označena vrata, kjer je možen vstop oziroma izstop, po tleh so nalepljene talne oznake, ki potnikom kažejo smer premikanja (da ne pride do sočasnega premikanja potnikov v nasprotni smeri). Ves čas trajanja prevoza je treba imeti nameščeno masko, ki prekrije nos in usta. Omejeno je število sedežev in stojišč (sedeži so označeni), ki ob upoštevanju zagotavljajo ustrezno varnostno razdaljo, ob vstopu v vlak so nameščeni tudi razkužilniki za roke. V času trajanja ukrepov na postajah ni

ški promet ponovno vzpostavili po rednem voznem redu, minuli ponedeljek so začeli tudi izvajati šolske prevoze. »Ponovno vzpostavitev javnega potniškega prometa v Sloveniji so naši potniki sprejeli pozitivno. Prav v dneh, ko je bil javni potniški promet v celoti zaustavljen, smo namreč videli, kako pomemben je pri zagotavljanju dnevne mobilnosti posameznikov,« so povedali v družbi Nomago. Kot zagotavljajo, so vsa vozila, s katerimi opravljajo javni potniški promet, urejena v skladu z vsemi zahtevami NIJZ

in ostalih pristojnih ustanov. Vozila so preurejena na način, ki onemogoča stik med potniki in voznikom, vstop in izstop potnikov sta možna samo pri zadnjih vratih. Na postaji morajo potniki vzdrževati zadostno medsebojno razdaljo in ves čas vožnje uporabljati zaščitno masko, pred vstopom v vozilo si morajo razkužiti roke.

Potniki lahko vozovnice kupijo na spletni strani ali v okviru mobilne aplikacije Nomago, sicer pa je odprta tudi že večina prodajnih mest. Nakup vozovnic na avtobusih ni mogoč, terminskim vozovnicam, ki so jih potniki kupili pred zaustavitvijo javnega potniškega prometa, se je s sklepom vlade veljavnost podaljšala.

Do konca maja vožnja s Celebusi brezplačna

Minuli ponedeljek so začeli voziti tudi Celebusi, in sicer po voznem redu, vožnje bodo do konca maja brezplačne. Ob sobotah ta mesec še ne bodo vozili. Vsi omenjeni zaščitni ukrepi za medkrajevne vožnje veljajo tudi za Celebuse, ki jih prav tako upravlja Nomago. »Veljavnost terminskih vozovnic (letnih, mesečnih) bo podaljšala za toliko dni, kolikor njihovi imetniki prevoza s Celebusom zaradi epidemije niso mogli uporabljati. Podaljšanje veljavnosti vozovnic bodo avtomatsko uredili v podjetju Nomago, tako da uporabniki s tem nimajo nobenih dodatnih skrbi,« so ob ponovni vzpostavitvi javnega potniškega prometa v knežjem mestu sporočili iz Mestne občine Celje.

Foto: Andraž Purg - Grupa

city center

dobro, boljše, vse najboljše

kom-čno

ODPRTIH VSEH 90 TRGOVIN

Ponedeljek - Sobota: 9:00 - 21:00. Sobota 8:00 - 21:00. Nedelja zaprto.

EUROCENTER CENTER d.o.o. Šumihinova cesta 1581, 1000 Ljubljana

LAŠKO – Prva seja občinskega sveta v času koronavirusa

V maskah o vplivih epidemije

Seja občinskega sveta Laško pretekli teden, prva po razglasitvi epidemije, je minila v drugačnih okoliščinah kot sicer. V Modri kongresni dvorani Thermane je bila s spremenjeno razporeditvijo miz urejena varnostna razdalja, svetniki so nosili maske, poskrbljeno je bilo za razkuževanje rok. Vpliv epidemije koronavirusa je tudi vsebinsko zaznamoval potek seje.

ROBERT GORJANC

Večji del seje je bil posvečen obravnavi letnih poročil nekaterih javnih zavodov, ob tem smo lahko slišali, kako deluje ali bodo delovali v razmerah še trajajoče epidemije in ob njenih vplivih, ki jih bo še dolgo mogoče čutiti. Matjaž Pikel, poveljnik Civilne zaščite Laško, je povedal, da so za ponovno odprtje osnovnih šol in vrtcev zagotovili predpisano zaščitno opremo, kolikor je bilo to mogoče. A ne v takšni meri, kot so si želeli oziroma kot narekujejo priporočeni normativi. Z zagotavljanjem zaščitne opreme je torej še vedno nekaj težav.

Ravnatelji osnovnih šol ter vrtca v Laškem in Rimskih Toplicah so svetnikom predstavili priprave na odprtje vzgoj-

no-izobraževalnih ustanov. Kot je bilo mogoče razbrati iz njihovo nastopov, so zelo dobro pripravljeni na delovanje v novih razmerah ob vseh predpisih. V okviru obravnave letnega poročila Zdravstvenega doma Laško, ki je lani dobro posloval, je direktorica Janja Knapič predstavila trenutni način delovanja ustanove, se pohvalno izrazila o veliki požrtvovalnosti zdravstvenega osebja v času epidemije in ob tem tudi povedala, da bo ambulanta v Jurkloštru do nadaljnjega zaprta.

V zvezi z ZD Laško smo ob obravnavi poročila lahko še slišali, da je nastal zaplet pri gradnji prizidka, saj je upravna enota vloga za gradbeno

dozvoljenje zavrnila, zato bo za gradnjo prizidka treba sprejeti nov občinski podrobni prostor-

ski načrt. Sicer pa je celovita obravnava projekta gradnje prizidka ZD Laško predvidena za prihodnjo sejo občinske sveta, ki bo predvidoma 1. julija, na njej naj bi svoja stališča glede delovanja zdravstvene postaje v Rimskih Toplicah predstavila tudi Civilna iniciativa za razvoj Rimskih Toplic.

V obravnavi poročila o delovanju javnega zavoda Stik

Laško je direktorica te ustanove Tina Belej povedala, da so zaradi epidemije koronavirusa morali odpovedati večino prireditev, med drugimi tudi Pivo in cvetje ter abonmajske prireditve. »Za turizem in prireditveno dejavnost v občini občini so posledice epidemije zelo hude,« je poudarila direktorica Stika. Na seji je laški občinski svet

sprejel tudi zaključni račun proračuna za leto 2019, v prvem branju potrdil odlok o odmeri komunalnega prispevka, gospodarski načrt javnega podjetja Komunala Laško, poročilo o izvajanju koncesijske pogodbe podjetja Adriaplin za plinovodno omrežje ter nove člane nadzornih svetov v nekaterih javnih zavodih.

Srednjeveške modne muhe
Koničasti čevlji, strup v očeh, orjaške bavnare ... Tako kot danes, so tudi srednjeveški »vplivneži« vodili življenjske slepice sledilcev mode.

Resnična zgodba o Braveheartu
Pogumni Škot je 2000-glavo vojsko popeljal do zmage nad petkrat številnejšim sovražnikom.

Vse ceste so vodile v Rim
Rimljani so v 3. stoletju pr. n. št. začeli graditi najnaprednejše cestno omrežje svojega časa.

DARILLO
OB NAROČILU
Mornarski daljnogled

Revijo lahko naročite na: **080 4321**
ali na: www.trafika24.si/narocanje/history

Poslovil se je Konrad Topolovec

Pred dnevi je umrl znan celjski akademski slikar Konrad Topolovec (1955–2020), za katerega je bilo značilno, da je ubral samosvojo umetniško pot, izven prevladujočih usmeritev. Bogat ustvarjalni opus je predstavljal na številnih samostojnih in skupinskih razstavah.

Ena njegovih zadnjih razstav je bila lani novembra, ko se je v Kvarturni hiši v

Celju predstavil z najnovejšim opusom. Leta 2018 so v požaru na njegovem domovanju na Teharjah pri Celju pogorela vsa njegova dela, s pomočjo Mestne občine Celje si je uredil nov prostor za ustvarjanje.

Konrad Topolovec je iz slikarstva diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri Gustavu Gnamušu.

RG, foto: SHERPA

Tudi v Rogatcu pogodbeno pošta

ROGATEC – Prvega julija bodo pošto preoblikovali v pogodbeno pošto. Delovala bo v istih prostorih kot doslej. Kot izbrani ponudnik jo bo vodil Jožef Čakš, ki na enak način že upravlja pogodbeno pošto v Podplatu.

Pogodbeno pošta bo opravljala celoten nabor univerzalne poštne storitve, storitve plačilnega prometa, vplačila na osebne račune Nove kreditne banke Maribor in izplačila s teh računov, izročanje obveščenih pošiljk ter prodajo poštne znamk, kuvert, paketne embalaže in podobno.

Kot so še sporočili iz Pošte Slovenije, na območju Kozjanskega in Obsotelja letos razen omenjene drugih sprememb ne načrtujejo. »Z lokalno skupnostjo bomo tako kot do zdaj še naprej sodelovali glede morebitnih preoblikovanj pošt v prihodnje,« so še zapisali v odgovor na naše vprašanje.

StO

Medgeneracijska razstava OŠ Lava tokrat na spletu

CELJE – Zaradi epidemije koronavirusa se je letos tradicionalna medgeneracijska razstava likovnih del v Osnovni šoli Lava, na kateri so na ogled stvaritve skupine Prijatelji (ki ustvarja v šoli) in učencev, morala preseliti v virtualnih svet.

Enajsto izvedbo razstave, katere tema je letos Odnos ljudi do živali, so včeraj odprli na Facebookovi strani OŠ Lava. Oktobra bodo razstavo, če se bo življenje postavilo v normalne okvire, kot so navedli, pripravili v avli šole.

RG

sport@nt-rc.si

novi tednik radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da

MALE OGLASE, ČESTITKE, OBVESTILA IN OSMRTNICE

za **Radio Celje** in **Novi tednik**

od ponedeljka, 11. 5. 2020, v času uradnih ur (7.30–16.00)

SPREJEMAMO SPET NA SEDEŽU PODJETJA (Prešernova ulica 19, Celje).

ŠE VEDNO JIH LAHKO POŠILJATE TUDI PO ELEKTRONSKI POŠTI

na naslova marketing@radiocelje.com ali agencija@nt-rc.si

ali jih sporočate po **TELEFONU 03 4225 144.**

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

S prostovoljnimi delom za osnovno oskrbo planincev

Planince vabi »okrešeljaska plaža«

Da bi planincem lahko ponudili vsaj kakšno pijačo in zagotoviličasne prostore za oskrbnika, so se člani Planinskega društva Celje – Matica s še nekaterimi prostovoljci na Okrešlju lotili postavitve manjše lesene hiške. Na priljubljenem planinskem cilju, kjer je koča novembra lani pogorela, iz lesenih palet urejajo tudi mize, klopi in ležalnike, tako imenovano »okrešeljaska plaža«. Tako si bodo ljubitelji gora lahko odpočili in uživali v razgledu na mogočne vršace.

TINA STRMČNIK

Predsednik PD Celje – Matica Brane Povše, ki je med našim pogovorom v dolini čakal na helikopter Slovenske vojske, s katerim so na Okrešlju prepeljali dva delovna stroja, je povedal, da je koronavirus nekoliko zamaknil načrte z obnovo pogorelega Frischaufovega doma. »Počasneje smo pridobivali različno dokumentacijo. Zaradi spremenjenih razmer je nekoliko pod vprašajem tudi denar, ki ga je za obnovo doma obljubila država. Pristojni sicer

pravijo, da naj bi obljubljenih 400 tisoč evrov vseeno prejeli, vendar stodontnega zagotovila nimamo.«

Planinci v teh dneh urejajo pogorišče, za prihodnje dni načrtujejo rušenje preostalih zidov, ki jih ognjeni zublji niso povsem pogoltnili. Na srečo je kljub požaru ostala nepoškodovana tovorna žičnica, ki je v velikem pomoč. Brez poškodb sta ju odnesli tudi električna napeljava in voda. Rezultati pridnih rok so že vidni. Lesena hiška že

Mize, stoli in klopi na Okrešlju so narejeni iz lesenih palet. Za izdelavo so planinci prispevali svoje prostovoljno delo. Paleta jim je darovalo podjetje Odelo iz Prebolda. Pri čiščenju pogorišča so si prostovoljci pomagali z motorno žago, ki sta jim jo podarili podjetji Duseti in Husqvarna. Podjetje Davidov hram je društvu ob delovnih akcijah podarilo različne napitke.

dobiva končno podobo. Hiška bo med drugim namenjena delavcem na gradbišču, oskrbniku bo služila kot začasno bivališče. Po Povšetovih besedah zdaj v društvu sicer bijejo papirnato vojno. »Pripravljamo projekt za gradnjo novega doma, kmalu bomo vložili vlogo za pridobitev gradbenega dovoljenja.«

Zbrali malo manj kot polovico

Med prednostnimi nalogami omenjenega planinskega društva je tudi pridobivanje denarja za naložbo. Doslej so donatorji na različne načine darovali približno 20 tisoč evrov. Planinsko društvo jih je med drugim povabilo na ogled dobrodelnega stand upa, denar zbira še s prodajo majic. Med drugim je načrtovalo dobrodelni koncert, ki ga naposled ni izvedlo. Morda bo prišel na vrsto, ko bodo odpravljeni ukrepi prepovedi zbiranja na večjih prireditvah. Novogradnja je ocenjena na približno 900 tisoč evrov. Če k doslej zbranim sredstvom svoje primakne še država, bo to vseeno zadoščalo le za malo manj kot polovico ocenjenih stroškov. Povše zato upa, da se bo planinsko društvo

»Ljudje se radi odzovejo, ko jih prosimo za pomoč pri obnovi. Prihajajo tudi člani drugih planinskih društev. A tudi znanci se radi ponudijo in zavijajo rokave, kadar se lotimo česa takšnega,« je povedal predsednik PD Celje – Matica Brane Povše.

za denar lahko potegovalo na javnih razpisih, predvidenih za obnovo planinskih koč. »Letos bi radi vse skupaj spravili pod streho. Dokončanje načrtujemo prihodnje leto. Vse skupaj je res odvisno samo od denarja.«

Frischaufov dom je bil sicer pretekla leta zelo dobro

obiskan. Ob koncu tedna z lepim vremenom se je tam po besedah sogovornika ustavilo tudi tisoč ljudi. Kako bo letos, je težko napovedati, vendar so zadnji toplejši konci tedna tja ponovno privabili precejšnje število pohodnikov, je dejal predsednik PD Celje – Matica.

Spomnimo, da želi omenjeno društvo obnoviti še Kocbekov dom na Korošici, ki je pogorel leta 2017. Društvo za obnovo pridobiva gradbeno dovoljenje. Če bo vreme naklonjeno, bo skušalo še letos tam postaviti temelje za novo zgradbo.

Foto: Brane Povše

Na cestah medobčinski radar

VOJNIK – Medobčinski inšpektorat in redarstvo, ki imata sedež v Vojniku, spet opravljata meritve hitrosti v cestnem prometu. Na našem območju jih izvajata tudi v občinah Dobje, Dobrna, Slovenske Konjice, Šentjur in Zreče.

Meritve hitrosti izvajata predvsem pri osnovnih šolah in vrtcih ter na mestih, ki jih predlagajo občinski sveti za preventivo v cestnem prometu. Medobčinski inšpektorat in redarstvo, ki imata sedež v Vojniku, delujeta tudi na območju občin Vitanje in Oplotnica. V Vitanju meritve hitrosti ne izvajata, ker se občina zanje ni odločila. BJ

Jasnejši obrisi telovadnice

ŠMARJE PRI JELŠAH – Občina je za gradnjo telovadnice pri Podružnični osnovni šoli Zibika podpisala pogodbo s podjetjem Lesnina MG oprema. Delavci omenjenega podjetja bodo prišli na gradbišče v drugi polovici letošnjega avgusta. Naložba, vredna 710 tisoč evrov, naj bi bila končana septembra prihodnje leto.

Telovadnica bo imela skupno malo več kot 400 kvadratnih metrov uporabnih površin, od tega bo 240 kvadratnih metrov vadbenih površin. V stavbi bodo športno vzgojo imeli učenci zibiške podružnične osnovne šole in otroci, ki obiskujejo tamkajšnji oddelek vrta. Novogradnja bo zago-

tavljala pogoje tudi za rekreacijo krajanov ter za delovanje društev in klubov. Tam bo možno organizirati še množične športno-rekreativne in druge prireditve.

Občina Šmarje pri Jelšah je za naložbo prejela sofinanciranje Eko sklada v vrednosti več kot 134 tisoč evrov. Prijavila se je tudi na javni razpis Fundacije za šport, vendar odločitve o morebitnem sofinanciranju še ni prejela. Projekt je želela prijaviti še na razpis ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, a je ministrstvo zaradi izbruha koronavirusa razpis v celoti razveljavilo.

TS

Z dobrodelnega koncerta Alenke Gotar in njenega moža Anžeta Šuštarja. Stanovalci vojniškega doma so se ju razveselili na svojih balkonih.

Dobrodelna Alenka Gotar in Anže

VOJNIK – Med tistimi občani, ki so zaradi karantene najbolj trpeli, so ljudje iz domov za starejše občane. V Vojniku sta jih razvedrila pevka Alenka Gotar in njen soprog Anže Šuštar.

Kljub temu da v vojniškem domu ni bilo okužbe s koronavirusom, so stanovalci potrebovali »polnjenje baterij«. Med

enournim dobrodelnim koncertom so prisluhnili domačim in tujim melodijam ter se jih razveselili. Ko sta pevca zapela skoraj ponarodelo skladbo Slovenija, od kod lepote tvoje, so skupaj z njima – s svojih balkonov – zapeli še stanovalci in zaposleni. Stanovalce sta posebej nagovorila direktorica doma Breda Božnik ter

župan Branko Petre, ki je bil ves čas epidemije v rednem stiku z vodstvom Doma SeneCura Vojnik ter se redno zanima za počutje stanovalcev in za njihove potrebe. Dom se je doslej imenoval Špesov dom, in sicer po pokojnem občanu, ki je za njegovo gradnjo daroval zemljišče. BJ, foto: ELČI GREGOR

WWW.POKMUZ-CE.SI
03/4280952

INFO@POKMUZ-CE.SI
041 662 907

NAZARJE – V Zgornjesavinjskem zdravstvenem domu

Po odhodu treh zdravnikov se situacija umirja

Zatem ko je Svet zavoda Zgornjesavinjskega ZD Nazarje imenoval in potrdil novo direktorico tega zdravstvenega doma, so se razmere v tem zavodu umirile. Zdravstveni dom zdaj vodi Božena Herzog, ki je bila od lanskega odstopa nekdanje direktorice Darje Es vršilka dolžnosti direktorice. Da je stanje zdaj boljše, pravi tudi župan Občine Nazarje Matej Pečovnik. Nazarje je ena od sedmih občin ustanoviteljic tega zdravstvenega doma. Zavod pokriva tudi območje Mozirja, Rečice ob Savinji, Ljubnega, Gornjega Gradu, Luč in Solčave.

SIMONA ŠOLINIČ

Naj spomnimo, da se je za direktorsko mesto v začetku leta prijavilo pet kandidatov. Esova je decembra odstopila, saj je njeno razrešitev zahteval svet zavoda. Pozivi k odstopu so se vrstili že več mesecev, odkar so tamkajšnji zdravstveni dom zapustili trije družinski zdravniki, dom pa je ostal takrat tudi brez 24-urne dežurne zdravniške oskrbe. Vrh skrbi je povzročilo predvsem to dvoje. V prvem delu se je situacija izboljšala, pravi Pečovnik: »Zaradi odhoda treh zdravnikov, kar se je zgodilo lani spomladi, smo bili v situaciji, ko nismo vedeli, kako bo dom izvajal vse zdravstvene storitve za občane celotne Zgornje Savinjske doline. Že pretekla direktorica je poiskala dve novi zdravnici, ki sta zatem nadomestili delo zdravnikov, ki so odšli.« Pri izvajanju nujne medicinske pomoči Zgornjesavinjskemu zdravstvenemu domu Nazarje še vedno pomaga velenjski zdravstveni dom.

»Reševalci so domači, torej iz našega zdravstvenega doma, zdravnik nudi ZD Velenje. Situacija se je nekoliko umirila, a zaenkrat še nimamo pravega vpogleda tudi zaradi epidemije, saj so bile številne dejavnosti v zdravstvenih domovih okrnjene, določenih zaradi razmer domovi niso

V Nazarjah trenutno izvajalci del opravljajo obnovo prvega od petih lokalnih cestnih odsekov. Dela so bila predvidena že v začetku leta, tudi izvajalce so takrat že izbrali. Odsek ceste v Pustem polju že obnavljajo, ostale štiri odseke bodo začeli obnavljati v naslednjih treh mesecih. Dela so vredna 250 tisoč evrov, končana naj bi bila do septembra.

Hkrati v Nazarjah obnavljajo tudi športno dvorano, kjer bodo zamenjali tla in razsvetljavo. V juliju naj bi obnovo končali in takrat omogočili redno vadbo tudi zunanjim. Predvsem košarkarskemu in nogometnemu klubu, ki sta v tej občini zelo dejavna. Dela so vredna približno 177 tisoč evrov. Nazarje bo nadaljevalo tudi 150 tisoč evrov vredno naložbo v obnovo vodovoda, kjer so izvajalci prav tako že izbrani.

izvajali. Zaenkrat ni pripomb občanov, da dve zdravnici, ki sta prišli na novo, svojega dela ne bi opravljali dobro. Občani so ju sprejeli in upam, da gre zdravstveni dom zdaj v dobro smer. Potrebujemo še dodatne zdravnike, da bomo zadostili vsem normativom za delo družinskih zdravnikov, predvsem zdravnike za nujno medicinsko pomoč, kar bo terjalo še kar nekaj našega truda, da bomo kadrovsko zadostili pogojem, da bo delo potekalo nemoteno,« pravi Pečovnik.

Ljudje so se povezali

V Nazarjah je bil v času epidemije potrjen en primer okužbe. »In to takoj v začetku

razglašene epidemije, od takrat pa ni prišlo do spremembe te številke. Mislim, da so občani zelo vestno upoštevali vsa varnostna zdravstvena navodila. Tudi štab civilne zaščite je ves čas pomagal pri organizaciji prevoza hrane za določene občane, ki sami za prehrano niso mogli poskrbeti in so že pred epidemijo hrano dobivali iz naše šolske kuhinje. Ta se je v ponedeljek odprla, tako da se stanje normalizira,« pojasnjuje župan. Opaža tudi, da so se ljudje na vrhuncu epidemije zelo dobro organizirali v medsebojni pomoči. »Čeprav smo imeli prostovoljce in nudili pomoč, vidimo, da so se ljudje zelo dobro odzvali in si ogromno pomagali.«

Potrebuješ pomoč?

Pogovori se s svetovalci

Do konca šolskega leta vsak dan že od 10. do 20. ure.

Odgovor je pogovor.

Medijski pokrovitelj NT

Gasilci bodo še učinkovitejši

DOBRNA, ŠMARJE PRI JELŠAH, VOJNIK – V petek so se razveselili nove pridobitve gasilci v treh občinah. Društvi v Vojniku in na Dobrni sta pridobili njuno skupno novo gasilsko vozilo z reševalno platformo, v Šmarju pa je društvo pridobilo novo cisterno. Cisterna, ki je stala 270 tisoč evrov, omogoča, da je mogoče pripeljati na mesto požara kar deset tisoč litrov vode.

Dosedanja šmarska cisterna je omogočala gašenje s pet tisoč litri vode. Nova pridobitev, ki bo med drugim izboljšala gašenje večjih požarov ter na višjih območjih, je stala 270 tisoč evrov. Občina je vložila 150 tisoč, gasilci 60 tisoč, preostanek predstavljajo sredstva posojila. Za svoje delovanje bodo imeli bistveno boljše pogoje tudi gasilci na drugem koncu našega območja, to je v Voj-

niku in na Dobrni. Njuno skupno novo gasilsko vozilo omogoča gašenje in reševanje z višine ter lažje odpravljanje posledic ujm. Teleskopska dvizna ploščad ter reševalna lestev ob strani vozila omogočata različne nove možnosti. Gre za prvo takšno vozilo v Sloveniji in to po načinu izvedbe. Vozilo vojniških in dobrnskih gasilcev je stalo 370 tisoč evrov, od česar sta 90 odstotkov plačali občini (manjša Dobrna je prispevala šestino), deset odstotkov so zbrali vojniški gasilci skupaj z donatorji in s krajanji. Vozilo bo uporabljano na celotnem območju obeh občin.

Prostovoljni gasilski društvi v Šmarju pri Jelšah in Vojniku praznujeta letos 140-letnico. Še starejše je društvo na Dobrni, ki se letos spominja svoje 145-letnice.

BJ, foto: LEA SREŠ

Novo gasilsko vozilo Vojnika in Dobrne s teleskopsko dvizno ploščadjo in z reševalno lestvijo ob strani vozila

UPRAVNI ODBOR

ZAVODA ZELENICE,

JAVNI GOSPODARSKI ZAVOD ZA UREJANJE IN VZDRŽEVANJE ZELENIH IN DRUGIH JAVNIH POVRŠIN

na podlagi 34. in 35. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP), 19. člena Odloka o ustanovitvi javnega gospodarskega zavoda Zelenice za urejanje in vzdrževanje zelenih in drugih javnih površin (Uradni list RS, št. 58/19 z dne 27. 9. 2019) in Odloka o spremembah Odloka o ustanovitvi javnega gospodarskega zavoda Zelenice za urejanje in vzdrževanje zelenih in drugih javnih površin (Uradni list RS 77/2019 z dne 20. 12. 2019) in 15. členom Statuta zavoda Zelenice, javnega gospodarskega zavoda za urejanje in vzdrževanje zelenih in drugih javnih površin z dne 6. 3. 2020

razpisuje eno (1) prosto delovno mesto

DIREKTORJA (m/ž)

ZAVODA ZELENICE, JAVNEGA GOSPODARSKEGA ZAVODA ZA UREJANJE IN VZDRŽEVANJE ZELENIH IN DRUGIH JAVNIH POVRŠIN

Besedilo razpisa in razpisni pogoji so objavljeni na spletni strani Mestne občine Celje v rubriki JAVNA NAROČILA, RAZPISI (povezava do spletne strani: <http://moc.celje.si/>).

Razpis za neprofitna stanovanja

VELENJE – Do konca letošnjega junija se lahko občani prijavijo na nov razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem. Slednjega je občinska uprava sredi maja objavila na svoji spletni strani www.velenje.si.

Na zadnji razpis, objavljen konec leta 2018, se je prijavilo 374 družin. Velenjska občinska uprava je uspela primerno stanovanje zagotoviti 128 družinam. Kljub temu da je na čakalni listi še 246 upravičencev, so se nekatere liste izpraznile, zato je objavila nov razpis. Vsi tisti, ki bodo ostali na stari listi, se morajo prijaviti na nov razpis, na katerem bodo dobili dodatno število točk.

Na voljo bodo stanovanja za proslilce, ki glede na socialne razmere niso zavezanci za plačilo lastne udeležbe in stanovanja za proslilce, ki so dolžni plačati lastno udeležbo. Pri dodelitvi stanovanj bodo imeli med drugim prednost tisti, ki imajo slabše stanovanjske razmere, več družinskih članov in živijo v slabših socialnih ali zdravstvenih razmerah. Med prednostnimi skupinami so med drugim še mlade družine, družine z večjim številom otrok, invalidi in družine z invalidnim članom.

TS

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Knjižnica Laško v času »korone«

Epidemijo dobro preživeli

»Tudi naša knjižnica je bila od sredine marca do konca aprila zaprta za obiskovalce. To obdobje je bilo čudno in po svoje težko. Zaposleni so najprej porabili lanski dopust, večina je bila potem tudi na čakanju. V vsem tem času smo imeli dežurstva, saj smo uporabnike usmerjali na elektronske storitve in promoviranje virtualnih vsebin tudi v okviru združenja slovenskih splošnih knjižnic.« je o obdobju »korone« povedal Matej Jazbinšek, direktor Knjižnice Laško, ki je s svojima enotama v Rimskih Toplicah in Radečah vrata odprla po prvomajskih praznikih.

ROBERT GORJANC

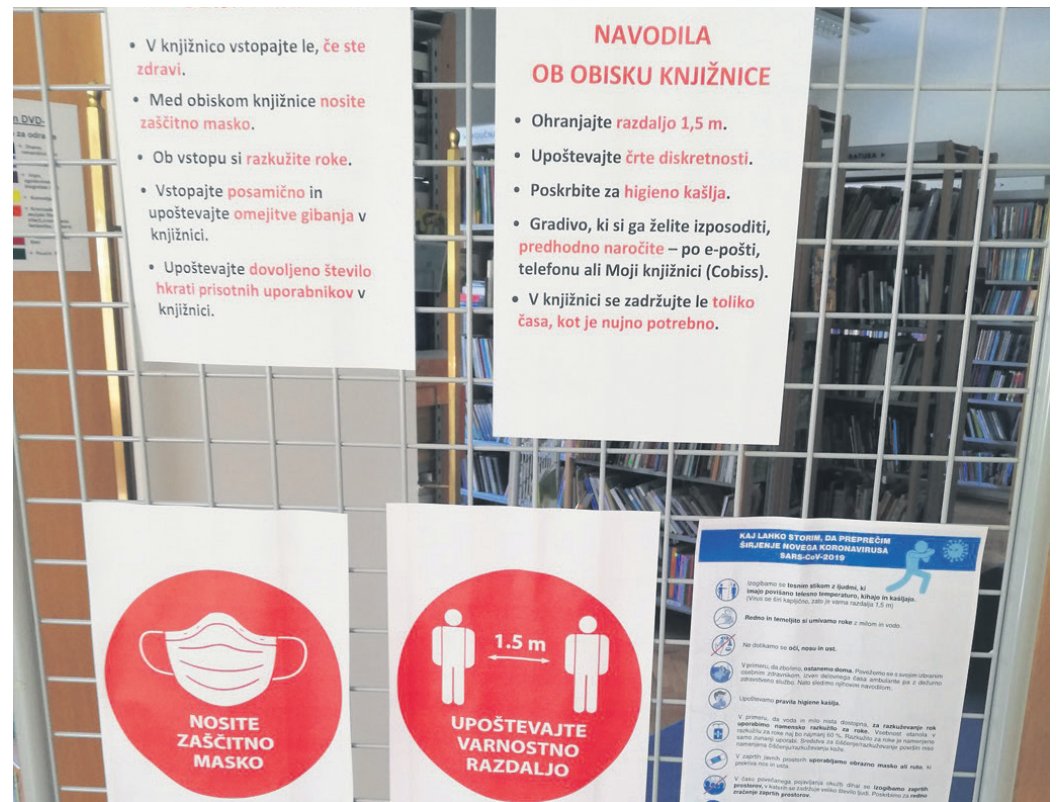
V tem času so v Knjižnici Laško omogočili tudi elektronski vpis za občane, precej se je povečala tudi uporaba e-knjig

na portalu Biblos in drugih elektronskih virov. Možnosti storitev spletnega vpisa se je poslužilo približno 20 novih

članov, sicer pa so elektronske storitve knjižnice uporabljali tudi obstoječi člani. Samo v času epidemije so beležili višjo izposojno e-knjig kot v celotnem letu 2019, ogromen porast izposoje e-knjig so beležili tudi v drugih knjižnicah.

V aprilu so v laški knjižnici opravljali dela, za katera sicer ni bilo časa, kot je urejanje skladišča, pospravljanje in podobno, sredi tega meseca so tudi že izvajali brezstično izposojno gradiva za določene skupine občanov v omejenem obsegu.

Kot v drugih knjižnicah zaradi zaščitnih ukrepov in v skladu s priporočili NIJZ Knjižnica Laško, ki posluje po prilagojenem delovnem času, še ne omogoča vseh storitev. »Izposoja naročenega gradiva je mogoča samo po predhodnem naročilu, uporabniki se žal zaenkrat po knjižnici še ne morejo prosto gibati in izbirati gradiva. Prav to je tisto, kar naši obiskovalci najbolj pogrešajo. To je predvideno za drugo fazo sproščanja v knjižnicah, o čemer v dogovoru z NIJZ odloča naše združenje. Nadaljnje sproščanje naj bi zaživel v teh dneh, a konkretnih informacij glede tega še nimamo. Seveda tudi opažamo, da so nekateri uporabniki še nekoliko zadržani, ampak zaenkrat je vse v skladu s pričakovanji,« je še pojasnil Matej Jazbinšek.

Uporabniki so ob vstopu v Knjižnico Laško dobro seznanjeni z zaščitnimi ukrepi.

V knjižnici seveda še vedno veljajo tudi drugi, »standardni« zaščitni ukrepi. Uporabniki in zaposleni morajo nositi maske, treba je upoštevati varnostno razdaljo, obvezno je razkuževanje rok. Po besedah direktorja knjižnice uporabniki vsa navodila primerno upoštevajo.

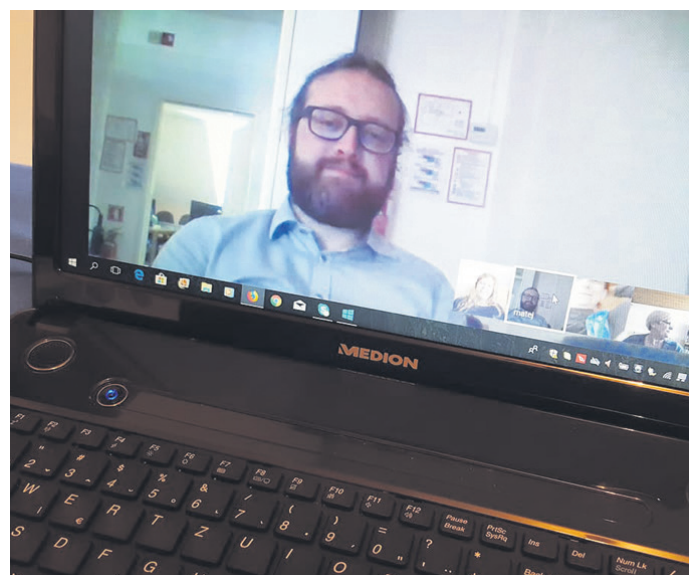
Kljub sproščanju ukrepov bodo v Knjižnici Laško kot

tudi v ostalih knjižnicah očitno morali še nekaj časa počakati na izvajanje različnih

priditev »v živo«, kot so pogovori, predavanja ...

Foto: FB Knjižnica Laško

»V tem vmesnem obdobju smo se tudi intenzivno ukvarjali s projektom Posavski bibliobus, ki ga izvajamo s knjižnicami Sevnica, Krško in Brežice in kjer sodelujemo z našo knjižnico v Radečah. Ta projekt naj bi kljub epidemiji zagnali jeseni, nanj se namreč pripravljamo že dve leti, zato smo ta čas lahko izkoristili, da smo opravili še nekaj nalog v zvezi s tem,« je še povedal direktor Knjižnice Laško Matej Jazbinšek.

Matej Jazbinšek, direktor Knjižnice Laško, na enem od virtualnih pogovorov v času »korone«

Maske in njihova prihodnost po pandemiji

Tradicionalni zaključek šolskega leta dijakov likovne smeri in Gimnaziji Celje – Center (GCC) bo v novi rešitvi koronachasa letos v e-obliki. Na Facebookovem profilu in Youtube kanalu GCC bo nocoj ob 19. uri odprtje 16. pregledne razstave likovnih izdelkov. Rdeča nit dogodka so seveda maske, pri čemer se dijaki skozi prizmo umetnosti sprašujejo, ali jih bomo v prihodnosti nosili ali bo človeštvo pandemija prisilila, da jih sname ali nosi takšne, da

se ljudje z njimi ne bomo skrivali drug pred drugim.

Napovednik razstave so dijaki objavili tudi na Youtube kanalu GCC, hkrati je na spletu zanimiv boj za šolski čopič, za katerega se borijo dijaki nižjih letnikov, ki bodo od letošnjih maturantov in maturantov v varovanje prejeli ta simbol umetniške gimnazije na GCC.

Osrednji dogodek najmlajšega od treh izobraževalnih programov na GCC je nastal v sodelovanju s Centrom sodobnih umetnosti Celje, ki je že dolgoletni partner šole pri

izvajanju izobraževalnih programov za mlade umetnike. Sicer je bila razstava tradicionalno v Osrednji knjižnici Celje, letos pa se celotno dogajanje seli na splet. Ob razstavi bo izšel tudi katalog, v katerem bodo predstavljeni likovni izdelki dijakov od 1. do 4. letnika, ki so nastali pri strokovnih predmetih risanje in slikanje, predstavitvene tehnike, plastično oblikovanje, likovna teorija, osnove varovanja dediščine in bivalna kultura ter večvrstni projekti, ki so nastali pri delu z gostujočimi umetniki Asiano Jurco Avci, Majo Hodošček, Juretom Cvitanom in Borisom Bejo v CSU.

Bogata dediščina maturitetnih umetnikov

V preteklih šestnajstih letih je v programu maturiralo več kot 330 dijakin in dijakov. Približno polovica je tudi študijsko pot nadaljevala na področju umetnosti in med nekdanjimi likovniki s »Centra« se najdejo že številna imena, ki pomembno sooblikujejo slovensko kulturno krajino in umetnostni prostor. »Umetniki«, kot imenujejo dijake tega programa na GCC, ustvarjajo v sodobno opremljenih specializiranih učilnicah, kjer so jim na voljo različna avdiovizualna in multimedijška sredstva, profesionalna grafična preša in peč za žganje gline.

Poleg splošnoizobraževalnih predmetov imajo dijaki umetniške gimnazije, ki zaključujejo svoje štiriletno šolanje s splošno maturo, v predmetniku še strokovne predmete,

veliko dela je tudi izven šole – na taborih in ekskurzijah, v sodelovanju s priznanimi domačimi in tujimi umetniki. Številni dosežki in priznanja na različnih natečajih v Sloveniji

in tujini, projekti in dejavnosti uvrščajo mlade umetnike z GCC med najdejavnejše soustvarjalce lokalnega in širšega umetnostnega okolja.

RG, foto: GCC

16. pregledna e-študijska razstava

Gimnazija Celje – Center
Umetniška gimnazija –
likovna smer

Plakat za letošnjo pregledno študijsko razstavo, ki bo tokrat našla svoj prostor na spletu.

mnc
muzej novejšezgodovine | celje

FOTOGRAFIRANJE V FOTOATELJEJU IN GALERIJ PELIKAN

Podarite posebno doživetje v edinem steklenem fotografskem ateljeju pri nas.

Fotografije bomo s sodobnimi fotografskimi tehnikami oplemenitili s pridihom nostalgije.

Ker so fotografije lahko odlično darilo, smo pripravili tudi darilne bone!

Informacije: (0)3 428 64 28
www.muzej-nz-ce.si

Glasbene šole med epidemijo in po njej

»Nikoli več si ne želimo učiti glasbe na daljavo«

Ko so se pred dvema mesecema zaprle vse šole v Sloveniji, se je tudi pouk učencev in dijakov glasbenih šol preselil na splet.

TATJANA CVIRN

Ker je bilo veliko težav že z vsakodnevnim sledenjem šolskim zadolžitvam, s pisanjem nalog in z učenjem, so nekateri glasbila malo

odložili na stran. Nekaj je bilo tudi takšnih, ki so vadenje vzeli kot sprostitev in prostočasno dejavnost. Zagotovo pa velja, da je zlasti pri

mlajših otrocih glasbeno učenje pomenilo dodatno delo tudi za starše.

V ponedeljek so se učenci osnovne stopnje glasbenega izobraževanja vrnili k individualnemu pouku v glasbene šole, medtem ko bodo s skupinskim delom nekatere šole še počakale. Pedagogi so veseli vrnitve, saj je jasno, da spletno učenje

glasbe ne more biti ustrezna zamenjava za živ stik učitelja in mladega glasbenika. A tudi v glasbenih šolah pouk v novih razmerah ni več takšen, kot je bil, saj morajo tudi tam skrbeti za izvajanje cele vrste higienskih priporočil.

Foto: arhiv NT (SHERPA), Pixabay

V Sloveniji deluje 54 javnih in 15 zasebnih glasbenih šol. Imamo dva konservatorija ter tri srednje šole, ki v sodelovanju z glasbenimi šolami izvajajo program umetniške gimnazije. Dijaki lahko nadaljujejo glasbeno šolanje na Akademiji za glasbo v Ljubljani, na oddelku za muzikologijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani ter oddelku za glasbeno pedagogiko na Pedagoški fakulteti v Mariboru.

»Glasbeniki se moramo vedno znajti«

»V prvih dneh zaprtja šol smo dobili le splošna navodila, zato se je moral znajti vsak po svoje. Ves pouk smo od 16. marca izpeljali na daljavo. Vključili smo tudi pouk orkestra in komorne igre na način, da nihče ni bil prikrajšan,« pravi Simon Mlakar, ravnatelj celjske glasbene šole.

Mlakar ocenjuje, da so se učitelji hitro znašli in pouk izvajali dobro. »Nikakor pa to ne more nadomestiti pouka v učilnici,« poudarja, »saj se s pomočjo aplikacij ne da izvajati fines pri izdelavi programa in doživljajskem igranju.« Pri izvajanju pouka se je po njegovem mnenju pokazala nova ustvarjalnost. Prej je učitelj lahko vse takoj pokazal, otroku postavil roko na pravo mesto, zdaj je moral s pomočjo spleta ubesediti tisto, kar je hotel predstaviti.

»Mogoče se zdi čudno, a nekateri učenci in dijaki so zdaj delali bolj kot prej,« pravi Simon Mlakar. Razlog za to išče v tem, da gre za nadarjene in pridne učence, ki obiskujejo še vrsto dru-

Simon Mlakar: »Glasbeniki se moramo pogosto prilagajati razmeram. Če se na odru zgodi kaj nepredvidenega, je treba odigrati do konca. V času pouka na daljavo je bilo podobno in te sposobnosti so pridobivali tudi naši učenci.«

gih dejavnosti in so imeli v prejšnjih časih manj časa za vadbo glasbila. »Zdaj so bili doma in glasba je bila izhod v teh razmerah, vzeli so jo ko sprostitev,« meni sogovornik.

Kako uspešno so se mnogi spoprijeli z igranjem, je mogoče videti na Youtube kanalu šole. Predstavljena so tudi različna glasbila, saj bo šola imela od 15. junija sprejemne

preizkuse in vpis za nove učence. Ker so javni nastopi še prepovedani, bo praksa tovrstnih nastopov na spletu ostala do konca šolskega leta.

Za zdaj le posamično

Ta teden so v šoli izvajali le individualni pouk glasbil na osnovni stopnji in pouk za učence nadstandardnih programov ter za dijake 4. letnika umetniške gimnazije. Z izvedbo skupinskega pouka bodo še počakali. »Pri orkestru dirigent ne more imeti v isti uri trikrat po 15 učencev,« pojasnjuje težavo. Šola izvaja pouk tudi v dislociranih oddelkih. »V Štorah smo se lahko dogovorili za pouk, v Vojniku to ni mogoče, saj ima šola težave s prostorom zaradi delitve oddelkov na manjše skupine. Pouk bomo zato še naprej izvajali na daljavo oziroma bodo učenci hodili v Celje.«

Zaključnih izpitov, s katerimi so otroci napredovali v naslednji razred, na osnovni stopnji letos ni, bodo pa učitelji ocenili uspešnost dela otrok.

Plačilo prispevka staršev

Nekateri starši so se pritoževali zaradi višine prispevka, ki jo plačajo za glasbeno šolo. Na MIZŠ nimajo podatkov o tem, ali so plačila ostala v običajnih okvirih, tako kot je bilo pred pandemijo, saj o tem odloča svet šole. Ministrstvo je sredi aprila šolam poslalo okrožnico glede zaračunavanja prispevkov staršev v času izrednih razmer. V njej je priporočilo, naj javne glasbene šole določijo prispevek za materialne stroške osnovnega glasbenega izobraževanja, za katere sredstev ne zagotavlja lokalna skupnost. Tudi v času izvajanja pouka na daljavo so šolam materialni stroški ostajali. »V primeru, da ocenite, da so materialni stroški v času trajanja epidemije zaradi izvajanja pouka na daljavo nižji, lahko svet glasbene šole v tem času ali po izteku izrednih razmer spremeni višino plačila prispevka staršev.«

Jeseni bo mogoče nadoknaditi primanjkljaj

»Razmere so bile popolnoma nove, nobena glasbena šola se še ni srečala s poukom na daljavo. Umetnost je na ta način težko poučevati,« pravi mag. Gorazd Kozmus, ravnatelj Glasbene šole Rista Savina Žalec. »Na začetku smo imeli veliko vprašanj, prvi dan pouka in dan prej sem vsak dan prejel več kot sto klicev in na stotine sporočil, vsi skupaj smo modrovali in iskali poti. Vsak učitelj si je moral naprej postaviti sistem, kako bo deloval,« je povzel minule tedne.

»Prilagodili smo se vsakega mu učencu in njegovim tehničnim možnostim. Na hitro smo morali ustvariti bazo podatkov, na kakšen način bo ta stik vzpostavljen. Vsi učitelji, za kar sem jim hvaležen, so pomagali pri vzpostavitvi teh povezav.«

Ko ocenjuje minule tedne pouka, povzema: »Nikoli več si ne želimo učiti glasbe na daljavo. To za glasbeni pouk ni primeren način, je pa izvedljivo v razmerah, v kakršnih smo bili. Zagotovo ima pomanjkljivosti, a še vedno je boljše tako, kot da ničesar ne bi bilo. Za znanje otrok ne bo

Mag. Gorazd Kozmus: »Glasba po spletu izgubi svoj pravi značaj. Lahko sicer slediš tehnični pripravljenosti, a ko pride do izvedbe, je živa akustika čisto nekaj drugega.«

večje škode, saj bomo jeseni lahko nadoknadili morebitne primanjkljaje. Smo pa vsi bogatejši za izkušnjo ohranjanja delovanja glasbene šole, kar je pomembno, glede na to, da ni obvezna, da smo na trgu in da se moramo boriti za otroke.«

Starši v težavah

Glasbeni pouk je poseben in če so starši otrokom lahko pomagali pri marsikateri šolski zadregi, je bilo pri učenju igranja in pri teoretičnem predmetu to nemogoče, saj

mного staršev nima glasbene izobrazbe. Morda so bili tudi zato mnogi prisotni pri urah, ugotavlja Kozmus. Pozitivno so se odzivali na delo učiteljev.

Zanimivo, da ni imela šola niti enega učenca, ki v minulih tednih ne bi sodeloval pri učenju na daljavo. Mnogi so prispevali tudi svoje posnetke igranja, ki jih je šola objavila na Youtube kanalu. »Imajo zelo veliko ogledov, opazili so nas tudi pri RTV Slovenija in naše posnetke uvrstili na svoj Otroški portal,« pravi Kozmus.

V minulih dneh se je šola lotila tako individualnega kot skupinskega pouka orkestrovo, teorije in plesa, saj ima pogoje za vse to. Starši so morali podpisati izjavo, s katero so potrdili, da je otrok zdrav. Podobno velja tudi za učitelje.

Od 5. do 15. junija čaka šola še en izziv, saj bodo sprejemni preizkusi za novince. Na kakšen način jih bo šola izvedla, še ni povsem jasno. »Vzpostaviti bomo morali posebna pravila zaradi siceršnje prepovedi vstopa staršev v glasbeno šolo, kjer v tem primeru ne bo šlo brez njihove prisotnosti,« pravi ravnatelj.

Kako s pihalci in trobilci?

Ob ponovnem začetku izvajanja pouka v glasbenih šolah so se mnogi spraševali, kako to, da se v učilnice vračajo tudi učenci, ki igrajo trobila in pihala. Pri igranju teh nastaja večja količina sline, ki prši v okolico in na površine, kar pomeni, da so učitelji teh glasbil bolj izpostavljeni tveganju za okužbo. Ob tem tudi ne morejo nositi maske, če želijo otroku pokazati, kako naj zaigra. V nekaterih šolah so učitelje dodatno zaščitili s pregradami iz stekla, posod pa ne.

Na ministrstvu so na vprašanje, zakaj ti učenci nimajo še naprej pouka na daljavo in ali morajo šole posebej poskrbeti za njihovo varnost, odgovorili le, da je izvedba pouka posameznega predmeta v celoti odgovornost vsakega učitelja. »Od njega se pričakuje, da bo na podlagi svojih strokovnih kompetenc v danih razmerah poskrbel za svojo varnost in varnost učenca. To še zlasti velja za učitelja, ki je zaradi posebnosti glasbila, ki ga poučuje, še bolj izpostavljen tveganju. V primeru poučevanja pihal, trobil in petja je treba še bolj skrbeti za ohranjanje primerne medosebne razdalje ter pogostejše umivanje rok oziroma razkuževanje (tako rok kot prostora) v skladu s priporočili NIJZ.«

Učenci: eni malo, drugi več

»Enkrat tedensko sem se s pomočjo Viberja povezal s svojo učiteljico, a zvok pogosto ni bil v redu. Ker je šlo za skladbe, ki sem se jih že prej učil, sva bolj ponavljala in utrjevala. Veliko se mi ni dalo vaditi, igral sem zvečer, ko nisem imel početi kaj drugega.«

»Učenje od doma je bila zanimiva izkušnja. Z učiteljico sva bili povezani s pomočjo Skypa, a so bile povezave pogosto slabe in se zvoka ni slišalo najbolje. Tako sem morala svoje igranje posneti in pošiljati posnetke, kar mi je vzelo kar precej časa. Ko sem bila doma, se je dalo bolje razporediti čas in lahko sem tudi več vadila, manjkal pa je stik z učiteljico.«

Starši: igranje še že, teorija pa ...

»Delo za glasbeno šolo je v vsakem primeru dodatna obremenitev za otroke in starše. Eden od mojih otrok je rad vadil, drugi ne. Nekatera glasbila je treba vedno znova uglasiti. Na srečo imam glasbeno izobrazbo in sem lahko pomagala otroku, se pa sprašujem, kako so to izvedli straši, ki tega ne znajo. Obstaja sicer aplikacija, ki omogoča uglasjevanje, kar je še vedno boljše kot igrati z razglašanim glasbilom. Pri teoriji je snov v višjih razredih zahtevna in je vprašanje, ali jo otroci sploh razumejo.«

»En učitelj je imel vsak teden dve uri s pomočjo videopovezave. Drugi je otroku poslal gradivo in navodila ter pričakoval

posnetek otrokovega napredka. Oboje je dobro delovalo. Otroka sta ostajala v stiku z glasbilom in z zavestjo, da je glasbena šola še vedno del obveznosti. Kup težav smo imeli z naukom o glasbi. Malo me je zmotilo, da okviri ostajajo kljub vsemu tako togi. Če ima otrok kot del obveznosti tudi igranje v orkestru – vsi vemo, da orkestri še nekaj časa ne bodo igrali niti nastopali – mora to oceno kljub vsemu pridobiti s posnetim nastopom enako kot za svoje glasbilo.«

»Ni enako, če ti nekdo nekaj razlaga s pomočjo spleta ali pa ti lahko roko popravi takoj, pokaže, kako ... Hčerkin učiteljica se je res trudila, da so bile

ure zanimive. Precej težje je bilo pri teoriji. Navodila so bila skopa, treba je bilo rešiti posamezne naloge in jih nato poslati učiteljici. Ker sama nisem nikoli obiskovala glasbene šole, hčerki tudi nisem mogla pri tem pomagati. Verjetno bodo morali po vrnitvi v skupine vso snov še enkrat predelati. Me je pa nekoliko zmotilo plačilo. Za april res nisem prejeli položnice, je bila pa zato na majski nekoliko višja cena (polna cena za maj in nekaj malega še za april) ... Ne vem, če je ravno pošteno, da se za maj plača polna cena, ker pouk na daljavo ni enakovreden in tudi ne enako kakovosten, kot če se otroci srečujejo z učitelji.«

Glasbena »korona« dobi drug pomen

Kako so se z novimi razmerami spoprijeli učitelji glasbenih šol, smo vprašali Nino Fajfar Baša, učiteljico flavte v žalski glasbeni šoli Rista Savina, in Tomaža Marčiča, učitelja harmonike v Glasbeni šoli Celje.

Nina Fajfar Baša ocenjuje, da so učitelji hitro vzpostavili stik z učenci, postavili nov urnik in se dogovorili, s pomočjo katerih spletnih aplikacij bodo izpeljali pouk. A s tem so se težave šele začele. Z možem namreč oba učita v glasbeni šoli in bi morala istočasno poučevati s pomočjo spleta, za kar njuno domače omrežje ni zadostovalo. Domača organizacija dela je bila še toliko težja ob dve- in osemletnem otroku. »V času, ko je najmlajši spal, sva skušala igrati čimbolj potih.« Prigod tudi sicer ni manjkalo: učencu se je med uro izpraznil telefon, drugi je pozabil na uro, s tretjim je

Nina Fajfar Baša (Foto: osebni arhiv)

skoraj polovico časa porabila za vzpostavitev povezave ... »V učilnici je včasih dovolj dotik roke, da otrok ve, kako popraviti držo. Ob poučevanju na spletu lahko temu pri začetnikih nameniš dvakrat več časa, a rezultata ne dosežeš,« našteva pomanjkljivosti takšnega dela, ob čemer slabega tona sčasoma ni več komentirala, saj ni vedela, ali je kriv učenec, njegov mikrofoni

Tomaž Marčič (Foto: GrupA)

ali je kriva slaba povezava. »Kljub vsem težavam sta me odziv in prilagoditev učencev presenetila. Igrali smo več skladbic in manj tehničnih vaj, učenci so začeli snemati koncerte od doma, igrali so s svojimi bratci in sestricami. Ampak najbolj sem pogrešala pristen stik z učencem, ko vstopim v razred in točno vem, ali ima za sabo dober ali slab dan. Internet to do dolo-

čene mere prikrije.« Sogovornica je vesela, da lahko spet poučuje v svoji učilnici, kljub strogim pogojem. Se pa sprašuje, ali bo lahko zaradi upoštevavanja varnostne razdalje, nezmožnosti dotika in ostalih ukrepov še vedno takšna učiteljica, kot je bila prej.

Komaj čakali, da se spet vidijo

Tomaž Marčič je tako kot drugi učitelji v preteklih tednih pouk izvajal na dva načina: v živo s pomočjo raznih aplikacij za videokomunikacijo (Viber, Skype, Duo, Zoom ...) ali z analizo posnetkov, ki so jih naredili in pošiljali učenci.

»Večina otrok se je odzvala dobro. Verjetno zaradi malo več časa, ki so ga imeli na voljo, in ker je imel nov način dela pridih nečesa svežega. Učenci so k delu pristopali z večjo mero motivacije. Je pa vsaj po mojih izkušnjah predvsem pri mlajših učencih napredek nekoliko zastal.«

Glavna težava pri pouku na daljavo v živo je bila pomanjkljiva kakovost pri prenosu zvoka. »Ravno zvok je odločilen nosilec glasbe. Tako se

OB ROBU

Tehnologija in človeškost

TATJANA CVIRN

Ne znam si predstavljati, kako so se otroci v preteklih tednih mučili z uglasjevanjem svojih kitar, violin in drugih glasbil – če so sploh opazili, da so razglašena! Mnogim staršem je namreč glasba španska vas, sami niso nikoli hodili v glasbeno šolo, a si želijo, da bi tovrstno znanje osvojili njihovi otroci. Verjetno se je v teh dneh pokazalo, kdo od njih to počne z veseljem, kdo pa hodi k pouku zato, ker so si pač straši to zaželeli. Eni so brez večjega priganjanja pridno vadili, drugi so to počeli z muko. Morda je prevladal občutek, da pri glasbeni šoli ne gre »tako zares« in da tudi nekaj tednov lenarjenja ne bo imelo hujših posledic. Verjetno res ne, obiskovanje glasbene šole je nenazadnje neobvezna prostočasna dejavnost, kjer lahko odnehaš, če ne gre. A učenje glasbila ima veliko pozitivnih učinkov na otroke, zato je prav, da z zaprtjem šol ni povsem ugasnilo. Četudi na daljavo in z vrsto težav ter omejitev.

V ponedeljek se je v glasbene šole spet vrnilo življenje. Delovanje po novem seveda ne more biti povsem enako kot prej zaradi vseh mogočih in nemogočih priporočil, ki jih morajo izvajati tudi v glasbenih šolah. A pomembno je, da so otroci spet lahko v stiku z učitelji. Ponovno se je pokazalo, da nobena tehnologija ne more nadomestiti učenja in igranja v živo. Le na vsakotedenskih urah ima lahko prenos znanja prave rezultate, na srečanjih se vidi, ali je učenec vadil, ali je dobre volje ali je moda utrujen in je treba uro malo drugače zastaviti. Napačen prijem, držo, zvok – vse to je mogoče takoj popraviti, z dotikom otroku nazorno pokazati, kaj je prav, ali mu z zaigranim delom skladbe predstaviti, kaj se pričakuje od njega. Tisti, ki so hodili v glasbeno šolo, vedo, da je pomembno tudi to, da se učitelj in otrok »zaštekata«, da morda pred uro in po njej poklepetata, da nista vse le »dril« in rutina. In kot sicer pri otrocih so tudi v glasbenih šolah pomembna družjenja z vrstniki, ki se srečujejo pri urah teorije, na orkestrskih vajah ...

V novih razmerah oddaljenosti, mask in razkuževanja je omejitev toliko, da bo težko ohranjati povezanost in bližino, druženje in pristne odnose, vse tisto, kar so v glasbenih šolah sestavni deli poučevanja. Ob sterilnosti, ki se širi povsod okrog nas, in ob vedno večjih razdaljah med nami v dejanskem in prenesenem smislu so logična tudi vprašanja, ki si jih o svoji vlogi v prihodnje zastavljajo učitelji. Bodo še kdaj lahko delali tako, kot so pred meseci? In če ne, kakšna je sploh še njihova vloga?

je bilo nemogoče ukvarjati s pomembnimi elementi, kot sta dinamika in ritem. V primerih, ko je šlo za večglasje, ni bilo mogoče slišati vseh tonov,« ugotavlja. Tudi pri delu s posnetki so bile pomanjkljivosti, saj z otroki ni bilo mogoče sodelovati v času izvajanja skladbe. »V tem primeru je od mlajših učencev skoraj nemogoče pričakovati, da bodo ob pisnih napotkih

sposobni sami popravljati izvedbo.«

V ponedeljek je tudi sam začel ponovno učiti v prostorih glasbene šole ob upoštevanju ključnih zaščitnih ukrepov, kot so razkuževanje rok, nošenje mask in ohranjanje razdalje. »Zelo lepo je spet zaigrati z učenci v živo. Vsi, tako učenci kot učitelji, smo se veselili in komaj čakali, da se spet vidimo!«

Cesta Prebold-Trbovlje izrabljena za poligon in ogrožanje ostalih

Cesta večnega divjanja in »polaganja ovinkov«

Epidemija v zadnjih dveh mesecih je nekoliko zmanjšala število udeležencev v prometu, a je »izstrelila« kršitelje, saj se je število kršitev povečalo. Zaradi epidemije tudi ni bilo pravega prehoda v motoristično sezono. Na cestah se je tako naenkrat pojavilo ogromno motoristov, ki določene cestne odseke uporabljajo tudi za divjo vožnjo, »polaganje ovinkov« in preizkus svojih sposobnosti. Ena takšnih cest je cesta Prebold-Marija Reka-Trbovlje. V samo petih minutah smo bili na tej cesti priča najmanj desetim ogrožanjem varnosti zaradi prehitre vožnje motoristov in napačnega prehitovanja.

SIMONA ŠOLINIČ

Ta cesta je že vrsto let znana po tovrstnih dejanjih. Med motoristi, ki to cesto izkoriščajo za svojo prehitro vožnjo, niso samo slovenski vozniki, ampak tudi tuji. Ti po spletu ali socialnih omrežjih iščejo ravno takšne ceste »proge« in serpentinaste ceste, ki so jim za vožnjo privlačne.

Rešitve išče tudi lokalna skupnost

Tako pravi tudi župan Občine Prebold **Vinko Debelak**. S problematiko nevarne vožnje motoristov je lokalna skupnost že več let seznanjena, tudi zato, ker se občani obračajo na

občino. »Policija opravlja nadzor hitrosti in vožnje na tej cesti, toda ni samo hitrost tista, ki je problematična, ampak tudi hrup. Gre za neznosen hrup, na katerega nas opozarjajo stanovalci in lastniki počitniških hišic na tem območju. Če človek sam ne sliši tega hrupa, skoraj ne more verjeti, da je res. Problem, ki ga še opažamo, je tudi v dolini, kjer motoristi vozijo skozi naselje, saj je tam tudi igrišče, to cesto pa uporabljajo pogosto tudi kolesarji,« pravi Debelak.

Tragične motoristične nesreče na tej cesti sicer v zadnjih letih ni bilo, vendar so

pogoste nesreče s telesnimi poškodbami. Vse niso niti prijavljene, če motorist pri vožnji pade in se ne poškoduje zelo hudo. »Iščemo rešitve, kako bi to omilili, a ne samo s poostrenim nadzorom, ampak tudi s cestnimi ovirami.«

»Poligoni so drugje!«

Da je cesta Prebold-Trbovlje resnično zelo specifična, pravi tudi prometni inšpektor **Edi Baumkirher** s Policijske uprave Celje. »Motoristi jo izrabljajo za poligon, kar nikakor ni dobro. Poligoni so drugje, na njih so drugačne okoliščine kot na cesti, ki jo uporabljajo tudi drugi. Ta cesta ima precejšen klanec, ogromno ovinkov in strmin ter prepadov. Urejeni so dodatne ograje, fizične ter zvočne lamele in dodatni prometni znaki. Delno je zaleglo, a ne povsem. Glede na to, da je na tej cesti tudi ogromno kolesarjev, je to še bolj nevarno.«

Policija je v preteklih letih sodelovala tudi z lokalno skupnostjo, direkcijo za ceste in preboldskim motoklubom, ki svoje člane prav tako osvešča o splošni varnosti in tudi o previdni vožnji ravno na tej cesti. Zadnja leta je sicer nesreč manj, a če so, so zelo hude s trajnimi posledicami za poškodovanega motorista.

V Preboldu urejajo krožišče, tudi z namenom, da bi nekoliko umirili promet. V naselju jim bo to verjetno uspelo, malo težje bo to na serpentinasti cesti, ki od Prebolda vodi proti Podmeji in na drugo stran v Trbovlje. Toda niso samo problem motoristi. Pohodniki na Mrzlico so pogosto priča tudi divjim vožnjam motokrosistov, ki po zakonodaji na gozdnih poteh nimajo kaj početi.

Epidemija ustavila priprave

Na celjski policiji pravijo, da se v prometu ravno pri motoristih pozna, da so bili zaradi epidemije prekinjeni vsi preventivne dejavnosti, usposabljanja, osveščanje o pripravi vozil na vožnjo, treningi varne vožnje na poli-

Prometna varnost motoristov se je v zadnjih letih nekoliko izboljšala. Če je bilo še pred desetletjem v Sloveniji letno mrtvih kar 50 motoristov, je zdaj povprečna številka umrlih motoristov v prometu 20. Toda vsaka smrtna žrtev je odveč. Ob tem je treba poudariti, da na policiji večkrat opozarjajo, da pa je kljub manjšemu številu smrtnih nesreč opaziti hujše telesne posledice nesreč.

Tudi motokrosisti so pogosto na območju Podmeje, dela ob cesti Prebold-Trbovlje. Toda v gozdu ali na gozdnih poteh, kjer jih je mogoče videti, nimajo kaj iskati, saj je vožnja z motorji v naravnem okolju zakonsko prepovedana.

gonih in kondicijske vožnje. »S sproščanjem ukrepov se motoristi in kolesarji ponovno masovno pojavljajo na cestah. V tem času smo na žalost beležili izredno poslabšanje varnosti motoristov. V enem dnevu, bila je sobota, so se zgodile tri

nesreče, v katerih so bili trije motoristi življenjsko ogroženi. Nesreče so torej preživeli, a z zelo hudimi posledicami. Na drugi strani je pozitivno, da je bilo zaradi situacije v prometu manj pešcev, ki so prav tako ranljivi udeleženci v prometu, a tudi tu se je čez noč stanje spremenilo, saj so del izobraževanja ponovno omogočili, zaradi česar je v prometu več mladih. Soočeni smo s trenutkom, ko je na cestah naenkrat več prometa,« dodaja Baumkirher. Noben motorist ne bi smel sestiti na motor brez preverjanja svojega znanja, brez preverjanja tehnične brezhibnosti motorja in brez dobre psihofizične pripravljenosti.

Tudi banalne kršitve kolesarjev

Poleg motoristov so trenutno bolj izpostavljeni kolesarji. »Z veseljem ugotavljam, da je kolesarjev

vedno več. Če smo bili še pred leti kritični do države in lokalnih skupnosti, ker je manjkalo namenskih površin za kolesa, lahko zdaj ugotovimo, da so država in občine pospešile gradnjo kolesarskih poti in stez. Še vedno je velik del območij nepokrit s kolesarskimi povezavami, a kljub temu je to področje prometa danes boljše kot pred leti. Na drugi strani v zadnjih mesecih opažamo kršitve kolesarjev, ki tam, kjer ni kolesarskih stez, uporabljajo najbolj obremenjene državne in lokalne ceste. To je sicer dovoljeno, vendar je lahko smrtno nevarno ob vedenju, da je več tovornih vozil. Zato bi bilo dobro, če bi kolesarji namesto teh glavnih cest, kjer ni kolesarskih stez, uporabljali stranske ceste, ki so manj obremenjene,« dodaja Baumkirher.

Med standardnimi prekrški je tudi vožnja po pločnikih. Sogovornik še omenja, da so policisti v času epidemije, ko je bilo več skupnega družinskega kolesarjenja, opazili prav tako več kršitev, kjer so starejši neprevidni. »S starši kolesarijo otroci, ki morda še nimajo ustreznega znanja o vožnji koles. Z otroškimi kolesi nato kolesarijo po glavnih cestah, kar je nedopustno, saj otroci še nimajo toliko izkušenj. Opažamo tudi vožnjo otrok, starši so sicer poleg, vendar otroci vozijo po kolesarskih stezah preblizu robnika. Dogajalo se je že, da je otrok nenadoma zapeljal čez robnik in padel neposredno pred avtomobil, ki je pripeljal mimo. Pri teh stvareh morajo starši tudi logično razmišljati, nujno poskrbeti za varnost otrok in z njimi kolesariti tam, kjer so bolj umirjene poti,« še zaključuje Baumkirher.

Najpogostejša kršitev kolesarjev je tudi vožnja po pločnikih. Foto: Andraž Purg - GrupA

Prehitovanje čez polno črto, celo v ovinku. Pred vozilom na fotografiji sta motorista prehitela tudi naš avtomobil. Prav tako v ovinku.

Če bi analizirali, koliko motoristov se je v petih minutah peljalo mimo nas na cesti Prebold-Trbovlje, bi težko rekli, da jih je večina vozila po predpisih.

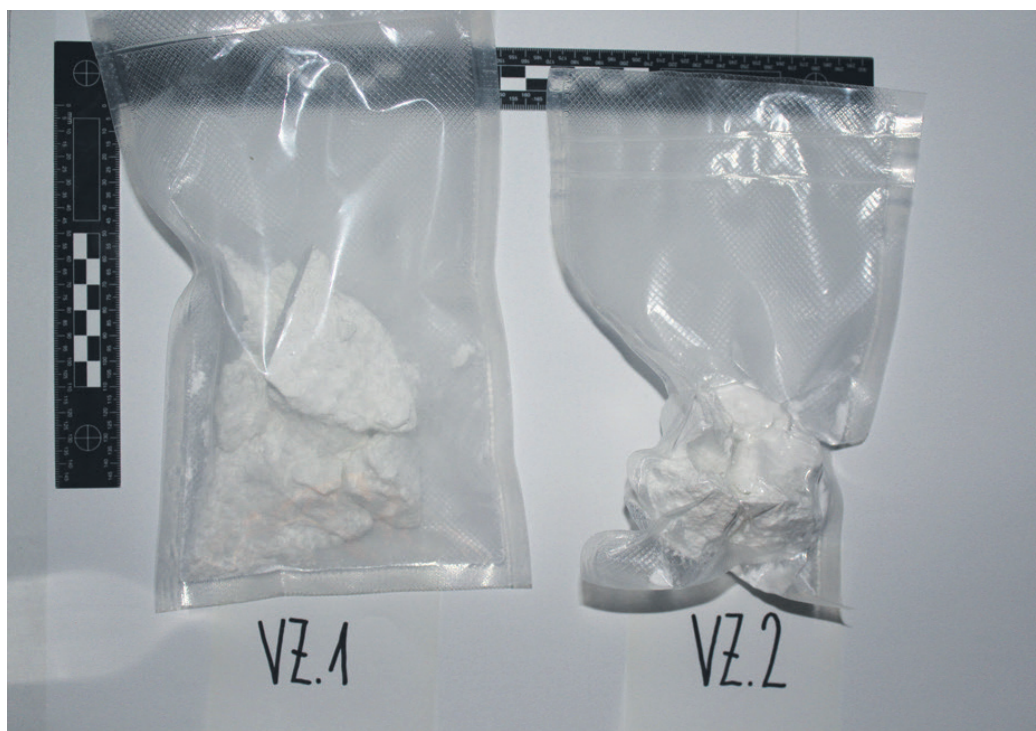

V šotoru za gojenje konoplje, ki so ga policisti zasegli 26-letniku iz Mozirja.

Zasegli so mu več prestižnih vozil

Celjski kriminalisti so v obsežni preiskavi, ki je trajala več kot leto, ovadili tri moške, stare od 24 do 27 let, ki imajo na vesti več primerov kaznivih dejanj proizvodnje in preprodaje prepovedanih drog. Preiskovalni sodnik jih je že zaslišal in za vse odredil pripor.

Osumljenci naj bi storili deset tovrstnih kaznivih dejanj. V past so se ujeli tudi zato, ker so preiskovalci pri delu uporabljali prikrite preiskovalne ukrepe. Trojica prijatih naj bi sodelovala v hudodelski združbi in organizirala nakup, hrambo, prevoz in prodajo večjih količin prepovedane droge. Vsi trije osumljeni so slovenski državljani in so doma na območju naše regije. V zaključni akciji so sodelovali pripadniki posebne policijske enote. Kriminalisti so opravili tri hišne preiskave. V njih so zasegli 24 tisoč tablet ekstazija, kilogram kokaina, kilogram amfetaminov in več kot kilogram konoplje. Ob tem so zasegli tudi različne pripomočke, ki so namenjeni razpečevanju prepovedanih drog. Eden od osumljenih je še posebej izstopal, zato so pri njem v hišni preiskavi zasegli del premoženja, vrednega sto tisoč evrov. Razlog za zaseg je bil sum, da je ta del premoženja nezakonitega izvora. V finančni preiskavi je bilo ugotovljeno očitno nesorazmerje med obsegom premoženja in dohodki osumljenca. Med drugim so mu zasegli tri prestižne avtomobile in tri dražje motorje ter zunanji masažni bazen. Pri njem so našli tudi več tisoč evrov gotovine. Žalski policisti pa so v drugi preiskavi na območju Mozirja v hišni preiskavi na naslovu 26-letnega moškega našli prostora za gojenje konoplje. Šlo

Poleg drog so enemu od članov zasegli več vrednejših vozil.

je za dva šotora, ki sta namenjena notranjemu gojenju te rastline in sta bila opremljena z vsemi pripomočki za goje-

nje. Poleg tega so mu zasegli več kot 20 sadik konoplje, približno 200 gramov posušenih vršičkov ter dve digitalni

tehtnici. 26-letnika bodo kazensko ovadili.

SŠol
Foto: PUC

Vložena obtožnica v primeru TEŠ 6

Specializirano državno tožilstvo RS je pred petimi dnevi na Okrožno sodišče v Celje vložilo obtožnico v zadevi Teš 6. Obtoženih je dvanajst slovenskih in tujih fizičnih oseb in ena slovenska in ena tuja pravna oseba. Gre za skupno 24 kaznivih dejanj, in sicer kaznivih dejanj zlorabe položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti ter pomoči k navedenima kaznivima dejanjema.

»Gre za izjemno obsežno zadevo, saj ima obtožnica 1332 strani, tožilstvo pa je k obtožnici priložilo še 45 prilog. Celoten spis (brez zdaj vloženi prilog) tako obsega več kot 70 tisoč listov, večina je tiskanih obojestransko, torej je dejansko število strani še enkrat večje,« so sporočili iz Okrožnega sodišča v Celju.

Sodišče je odredilo prevod obtožnice v nemški in francoski jezik, nakar bo sledilo vročanje obtožnice s pravnim poukom o pravici do vložitve ugovora zoper obtožnico. »Čeprav smo se na sodišču obravnavanja te obsežne in zahtevne zadeve lotili takoj, z vso resnostjo in po svojih najboljših zmožnostih, pa je že zdaj mogoče napovedati, da bo reševanje tega primera zagotovo terjalo določen čas,« še dodajajo na sodišču. Tožilstvo osumljenim očita kazniva dejanja zlorabe položaja, ponarejanja listin in pranja denarja pri več kot 250 milijonov evrov vrednem oškodovanju pri gradnji projekta Teš 6. Njegova cena je po prvotnih načrtih znašala 650 milijonov evrov, a se je projekt v poznejših letih zaradi slabega vodenja podražil za več kot enkrat - na končnih 1,41 milijarde evrov. Kriminalisti so v tej zadevi konec leta 2010 začeli zbiranje obvestil, prve hišne preiskave so opravili junija 2012. Po dobrih dveh letih, oktobra 2014, so na specializirano državno tožilstvo vložili ovadbo.

Zvezali so ju in okradli

Celjski kriminalisti iščejo neznance, ki so v noči na torek okradli lastnika stanovanjske hiše na Frankolovem. To so storili tako, da so ju zvezali in tako pridobili čas, da so lahko preiskali vse prostore.

Neznanci so v hišo vstopili na silo, medtem ko sta lastnika spala. Lastnika so zbudili in ju zvezali. Ukradli so več gotovine in zlatnine ter nekaj drugih stvari. Ob odhodu so ukradli še osebno vozilo, s katerim so se odpeljali s kraja dejanja. Več podrobnosti bo znanih po končani preiskavi.

Zmotilo ju je parkiranje

Minuli konec tedna je neznanec vlomil v osebno vozilo v Pongracu. Poleg tega, da je povzročil škodo z vlomom, je iz avtomobila ukradel nekaj denarja. V Celju v Opekarniški ulici je moški na parkiranem osebnem avtomobilu poškodoval stranski ogledali, sprednjo luč in masko vozila. To je storil, ker naj bi ga zmotil način, na katerega je bil avtomobil parkiran. Po dejanju je s kraja odpeljal. Na podlagi zbranih obvestil so ga policisti kmalu izsledili. Ovadili ga bodo zaradi kaznivega dejanja poškodovanja tuje stvari. Nesramen je bil tudi neznanec, ki je v Velenju v bližini tamkajšnjega jezera na enem od avtomobilov brez razloga prebodel prednjo pnevmatiko. Podoben dogodek se je zgodil na območju Laškega. 70-letni občan je na traktorju, s katerim je drug voznik ustavil na avtobusni postaji, da bi dal prednost vozilom, ki so vozila za njim, razbil steklo na vratih. 70-letnika je ujezilo, ker je voznik s traktorjem ustavil na avtobusnem postajališču.

Oropali so jo trije neznanci

Pred dnevi je na policijo poklicala ženska, ki naj bi jo oropali v parku na Gledališkem trgu v Celju. Po njenih besedah se je to zgodilo v večernih urah, ko je v parku sedela na klopci in naj bi jo napadli trije moški. Pri tem naj bi ji ukradli nahrbtnik, v katerem je imela denarnico z gotovino in dokumenti. Občanko je eden od njih pri ropu tudi lažje poškodoval. Z ukradenim nahrbtnikom so pobegnili. Policija jih še ni izsledila.

Sicer pa so policisti te dni pridržali občana, ki se je močno pijan s kolesom pripeljal do manjše skupine občanov v Celju in jih začel žaliti ter napadati. Policiji naj bi se nato tudi zlagal, da so napadli njega in ne obratno. Ker je javni red in mir kršil še naprej in tudi grozil, čeprav so na kraj prispeli policisti, so ga le-ti pridržali do streznitve. Kršitelju so zaradi kršenja javnega reda in miru izdali plačilni nalog. Prav tako v Celju so plačilni nalog izdali občanu, ki je v nočnih urah razgrajal in zvonil na vratih več stanovanj stanovanjskega bloka. Kazen je dobila tudi ženska, ker je naznanila lažen prekršek. Plačilni nalog si je zaslužil tudi moški iz Laškega, ker se je nesramno vedel do sostanovalca in ga pri tem celo udaril. V Mozirju so policisti kaznovali moškega, ker je v trgovini žalil varnostnika.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Sveže ribe iz morja na krožnik

Ribarnica pri Kei Šentjur je ena redkih pravih domačih ribarnic. Ponuja morske in sladkovodne ribe, školjke, škampe, hobotnice, osličje ... Po naročilu tudi ribe za bolj zahtevne goste. Prav tako ponuja delikatesni program domačih izdelkov z Ugljana – od tune, morskih solat, bakalarja, slanin filetov in čunov ... Prav tako lahko dobimo olivno olje.

Geslo Ribarnice pri Kei Šentjur je, da strankam ne prodajo tistega, česar ne bi jedli tudi sami. Pomembna se jim zdi skrb za svežino. Dostavo morskih rib imajo tri- do štirikrat tedensko, sladkovodne ribe pa dobivajo vsak dan. Prodajajo zelo kakovostno zamrznjene ribe, škampe, hobotnice, osličje, saj so izdelki zamrznjeni že na ladji.

Damjan Lupše, lastnik Ribarnice pri Kei Šentjur, ki se z distribucijo rib ukvarja že več kot dvaindvajset let, dostavlja ribe številnim gostilnam, restavracijam po Sloveniji, a tudi v Avstriji.

Pred nekaj leti se je odločil, da bo odprl tudi domačo ribarnico, v kateri bi kupci dobili vse, kar si želijo. Zato v njegovi ribarnici najdemo tudi ribjo knjižnico, v kateri so nasveti za pripravo, čiščenje rib ... Sicer pa vam ribe v Ribarnici pri Kei Šentjur res zelo natančno očistijo, kot bi jih očistili zase.

Pri nakupu rib moramo biti pozorni tudi na oznake, opozarja Damjan Lupše. Na oznaki morajo biti navedeni naslednji podatki: vrsta ribe z latinskim imenom, način proizvodnje – ali gre za ulov ali gojeno ribo – ribolovno območje, v katerem je

Bogata ponudba rib v Ribarnici pri Kei Šentjur

bila riba ulovljena in ribolovno območje (npr. vlečna mreža).

Cene v domači ribarnici v Šentjurju so vsem dostopne, gre za res visoko kakovost rib, ki prihajajo iz Jadranskega morja, a tudi iz drugih morij, kjer gre tudi za visoko kakovost, saj ribe pripeljejo z letalskim prevozom in je tako zagotovljena njihova svežina.

Ribe naj bi jedli enkrat do dvakrat tedensko, a se ljudje

včasih bojijo njihove priprave. Damjan Lupše pravi, naj se tega ljudje ne bojijo, saj lahko vse nasvete dobijo pri njih. Lahko pečejo v pečici, da ne bo vonja v stanovanju. Sicer pa ribe lahko pripravijo tudi na žaru, v ponvi, frigate, surove, kuhane, s testenami ...

Naj bo torej te dni na jedilniku nekaj ribjega. Na Facebookovi strani Ribarnica – ribarnica boste dobili še kakšno informacijo več, sicer pa lahko karkoli pokličete Damjana Lupšeta na telefonsko številko 041-755-179 in se dogovorite, kakšne ribe želite.

Tudi domače olivno olje lahko dobite v Ribarnici pri Kei Šentjur.

Ribarnica pri Kei Šentjur poskrbi, da so na vašem krožniku sveže in dobro očiščene ribe.

Prodaja sveže in zamrznjene ribe ter morskih sadežev

Ribarnica
Damjan Lupše s.p.
P.E. KEA ŠENTJUR

Damjan: **041-755-179** Kontakt: **03 620 98 78** Ribarnica: **03 620 98 78**
ribarnica.damjan@gmail.com

Knjižnica s številnimi podatki o pripravi rib, delikatesna ponudba domačih ribjih jedi z Ugljana in bogata ponudba različnih rib, školjk ...

Čas je za piknik. Za škampe poskrbijo v domači ribarnici, za vse ostalo poskrbi domači žar.

GREDE
PRIDELOVALCI
PARADIŽNIKA
Brez uporabe pesticidov

Pridelovalci visokokakovostnega paradižnika na grozdih, brez uporabe kemičnih pesticidov.

ZNANJE in IZKUŠNJE od leta 2001

GREDE TEŠANOVCI d.o.o., Tešanovci 1c, 9226 Moravske Toplice, Slovenija, tel. številka: 041 942 818

Čevapčiči s sirom 3,99 €/kg

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE PRAGERSKO

gsm: **041 703 373**
Marko Hrovat s.p., Dobriša vas 41a, Žalec

RIBOGOJNICA ŽALEC
Gojenje in prodaja sladkovodnih rib
Delovni čas: pon-pet: 7.00-14.00, sob., ned., prazniki: 8.00-12.00

Po sveže ribe v domačo ribogojnico!

GRADBENA TRGOVINA
GRADBENA TRGOVINA D.O.O., Spodnje stranice 16, 3206 tomaz@gradbena-trgovina.si
www.gradbena-trgovina.si T: 051 612 666, 070 96 99 55

IZDELAVA FASAD
SALON KERAMIKE
GRABENI MATERIAL

Hmezad
Kmetijska zadruga Braslovče z.o.o.
Braslovče 23, 3314 Braslovče
E naslov: kzbraslovce.kp@siol.net

Uporabljajte zdaj, plačajte kasneje
Hitro in enostavno obročno odplačevanje do 24 mesecev
Velja za vse nakupe (razen živila) do vrednosti 3.000 eur
Brez skritih stroškov
Do 24 obrokov
T: 03 703 12 40

BIRObit
DIGITALIZIRAJTE POSLOVANJE
www.birobit.si
Canon

TAXI MAXI
HITRI, ZANESLJIVI, KLIMATIZIRANI
070 400 - 200
PRENESI APLIKACIJO TAXI MAXI CELJE IN NAROČI TAXI

Vodja proizvodnje (m/ž) (Celje)

Od kandidatov pričakujemo najmanj 5 let delovnih izkušenj na primerljivih delovnih mestih, odlično poznavanje principov in orodij vodenja proizvodnega procesa, večšine načrtovanja, izvajanja, nadziranja, izboljševanja proizvodnega procesa, večšine samostojnega sprejemanja kakovostnih odločitev, dobro obvladovanje elektronske komunikacije (Windows, MS Office), prednost pri zaposlitvi bodo imeli kandidati z znanjem nemškega in angleškega jezika. Prijave zbiramo do 25. 5. 2020. Elastomeri, d. o. o., Bežigradska cesta 4, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Čistilka (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo vsaj končano osnovnošolsko izobrazbo, doslednost, prijaznost, vestnost in priпадnost delodajalcu. Oseba naj bo urejena, zaupanja vredna, natančna in zanesljiva, Ponujamo vam zaposlitev za krajši delovni čas, 4 ure dnevno, zaposlitev za določen čas, možnost zaposlitve za kandidate s statusom invalida. Prijave zbiramo do 15. 6. 2020. Ograje Kočevar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Razvojni inženir / konstruktor (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo izrazito razvojno usmerjenost, skrbnost, veselje do dela z ljudmi, osredotočenost na rešitve, visoko motiviranost, osredotočenost, natančnost, visoko ali univerzitetno izobrazbo strojne ali druge tehnične smeri, kandidati z delovnimi izkušnjami v proizvodnih podjetjih na področju razvoja izdelkov imajo prednost, obvladovanje programskih orodij, kot so AutoCAD, Solidworks ... Prijave zbiramo do 15. 6. 2020. Ograje Kočevar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajni inženir (m/ž) (Velenje, teren)

Od kandidata pričakujemo vsaj VI. stopnjo izobrazbe elektrotehnične smeri, 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, dobro znanje angleščine, zelo dobro znanje MS Office paketa, primerno strokovno poznavanje področja elektrotehnike, vozniški izpit B-kategorije, odgovornost, natančnost, vztrajnost, komunikativnost, samoiniciativnost in angažiranost za prodajo, zmožnost dela v timu in tolerantnost, veselje do dinamične

ga dela na terenu in dela z ljudmi. Prijave zbiramo do 15. 6. 2020. FBS elektronik, d. o. o., Prešernova cesta 8, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajni inženir (m/ž) (Prebold)

Zaželeno je aktivno znanje angleškega jezika, znanje še enega tujega jezika (nemškega) predstavlja prednost, poznavanje prodajnih postopkov, vozniški izpit B-kategorije, višja raven uporabe računalniških orodij (MS Windows, MS Office), najmanj leto delovnih izkušenj na področju prodaje, prednost imajo kandidati, ki so delali v podjetjih z mednarodnimi izkušnjami, pogajalske in organizacijske sposobnosti, zmožnost dela v timu, skrb za profesionalno in osebno rast ter stalno nadgradnjo znanja. Prijave zbiramo do 15. 6. 2020. Ograje Kočevar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Lakirničar, upravljalec linije prašnega barvanja (m/ž) (Prebold)

Pričakujemo izrazito usmerjenost v kakovost svojega dela, skrbnost, natančnost, usmerjenost v iskanje rešitev, vztrajnost, usmerjenost v doseganje rezultatov, vsaj III. stopnjo izobrazbe, prednost imajo kandidati z izobrazbo tehnične usmeritve, kandidati z 2 letoma delovnih izkušenj na področju prašnega laki-

ranja imajo prednost, pripravljenost za učenje na področju upravljanja lakirne linije, usmerjenost v doseganje ciljev, odgovornost. Prijave zbiramo do 15. 6. 2020. Ograje Kočevar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Vodja skladišča (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Pričakujemo končano vsaj VI. stopnjo ekonomske ali logistične smeri, vsaj 3 leta izkušenj na področju vodenja, poznavanje skladiščnih procesov, sposobnost vodenja večje skupine sodelavcev, organizacijske sposobnosti, odgovornost, natančnost, pripravljenost za sodelovanje in usklajevanje nalog s sodelavci. Zaposlitev je za nedoločen čas s 6-mesečnim poskusnim delom, Prijave zbiramo do 15. 6. 2020. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Manipulant v proizvodnji (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Opis del pin nalog: opravlja interni transport med fazo tiskanja, izsekovanja, obtrgovanja, lepljenja in skladišča, opravlja transport blaga z viličarjem ali ostalimi transportnimi pripomočki (prerazporeja, nalaga, razlaga ...), prevzema blago in ga razporeja na za to dolo-

čena mesta, sprejme liste zalog in kontrolira zalogo, če ni pravilna, obvesti nadrejenega, delovno mesto je primerno tudi za kandidate z invalidskim staležem ali s posebnimi omejitvami. Prijave zbiramo do 15. 6. 2020. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Posluževalec CNC-strojov (m/ž) (Prebold)

Od kandidata pričakujemo poklicno izobraževanje tehnične smeri (strojni mehanik), vsaj III. stopnjo izobrazbe, leto delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, izpit za upravljanje viličarja. Prijave zbiramo do 15. 6. 2020. Ograje Kočevar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Kontrolor kakovosti (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Od kandidatov pričakujemo IV. stopnjo strokovne izobrazbe, zaželeno delovno izkušnje na podobnem delovnem mestu, vozniški izpit B-kategorije, osnovno znanje angleškega in nemškega jezika, osnovno delo s preglednicami in z računalniškimi omrežji, osnovno poznavanje operacijskih sistemov. Prijave zbiramo do 15. 6. 2020. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Tri desetletja velenjskega Trgotura

Sooblikovanje trga dela

Podjetje Trgotur iz Velenja že dolga leta sooblikuje trg dela ter sodeluje pri oblikovanju dopolnitev Zakona o delovnih razmerjih. Trgotur skrbi kot zunanja kadrovska služba – skupaj s svojimi delovnopравни strokovnjaki – za več kot tristo naročnikov zlasti na Štajerskem in Koroškem. Gre za podjetje, ki praznuje ta mesec 30 let delovanja.

Nastalo je v obdobju, ko se je spreminjala družbena ureditev, ob njej se je pojavljala ter se krepila potreba po drugačnem delu kadrovske službe. Vzpostaviti jo je bilo treba tudi v nekaterih manjših podjetjih, pri samostojnih podjetnikih ter še zlasti pri obrtnikih. Za kadrovske področje so bili največkrat zadolženi kar družinski člani in to med svojim administrativnim delom. To je bilo nujno, ni pa bilo vedno tudi najbolj pravilno in najbolj ustrezno, omenjajo v Trgoturu. Štefanija in Ivan Kadliček sta tako ustanovila maja 1990 Trgotur. Podjetje je vzpostavilo izvedbo zunanje kadrovske službe podjetij kot prvo v državi.

Velike spremembe

Slovenija se je takrat pospešeno spreminjala in na kadrovskem področju so začeli veljati nova pravila in smernice. »Potrebe po ureditvi kadrovske dejavnosti so presegale zgolj administrativne zadolžitve, hkrati so od delodajalcev zahtevale, da so sledili novim zakonom samostojne Slovenije,« se spominjajo v Trgoturu.

Ustanoviteljica Trgotura in dolgoletna direktorica Štefanija Kadliček

Začelo se je z vzpostavljanjem kadrovske baze, razumevanjem zakonodaje in izvajanjem določenih postopkov na zakonit način znotraj dejavnosti. Ena glavnih dejavnosti je bilo zastopanje delodajalcev v postopkih z delovnimi inšpekcijami. »Številni uspešno končani primeri so bili pomembna potrditev, da delodajalci to zares potrebujejo,« so ugotovili v Trgoturu. »Tudi razumevanje skrbi za

zaposlene se je premaknilo iz organiziranosti navzven – kjer je za delavski razred poskrbela država – v dejavno delovanje navznoter, ko je postala skrb za zaposlene notranja ureditev vsakega zaposlovalca,« se spominjajo v Trgoturu prelomnega obdobja. Tudi obrtniki so postali skrbniki svojih zaposlenih, saj so ugotovili, da bo večje zadovoljstvo zaposlenih vplivalo na njihovo večjo delovno učinkovitost. »S pomo-

Pred petimi leti je prevzel vodenje družinskega podjetja sin Matej Kadliček.

čjo Trgotura so nekateri prvič prisluhnili svojim najboljšim delavcem ter uvedli stimulatивно nagrajevanje in bonitete. Prav tako so znali v delovnem procesu učinkovito ukrepati tako v primeru dobrih kot tudi slabih izkušenj,« omenja podjetje.

Vsemogoči kliki

Ustanoviteljica Trgotura ter njegova dolgoletna direktorica Štefanija Kadliček se spo-

minja, da je bilo včasih veliko več neposrednega obiskovanja ustanov, ročnega potrjevanja in opisovanja na roke. Danes je to nadomestilo vsega nekaj klikov. Na trgu dela je bilo ves čas nujno sodelovanje z javnimi ustanovami, inšpektorji za delo, s sodišči in z Zavodom za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, torej z dejavniki na trgu dela. »Danes redno sodelujemo tudi s konz-

larnimi predstavništvi, smo člani Gospodarske zbornice Slovenije ter Združenja delodajalcev Slovenije. Prav tako smo dejavni v združenju za kakovost, smo člani obrtne zbornice, sodelujemo z varnostnimi inženirji in podobno,« je povedala Kadličekova. Današnji Trgotur kadrovske dejavnosti in delovno pravo soustvarja. »Dejavno se vključujemo v snovanje zakonov in predlagamo rešitve, ki so v praksi pri delodajalcih tako rekoč že živijo,« je še dodala.

Pred petimi leti je Štefanija Kadliček nasledil njen sin Matej Kadliček. Trgotur je znanje dopolnil s strateškim zaposlovanjem strokovnjakov – ekonomistov, kadrovskih strokovnjakov, pravnikov, ki imajo posebno znanje na delovnopravnem področju, psihologa ter strokovnjakinj za metode nagrajevanja in obračun plač. »Kadrovska služba ima danes v vsakem podjetju povezovalno funkcijo in predstavlja širino dela na več ravneh, seveda v prvi vrsti zaposlenih z delodajalci. Prav tako ne smemo spregledati povezovanja z oddelkom obračuna plač oziroma računovodstva, vodstvom, strategijo razvoja zaposlenih, varnostnimi ukrepi ter ustanovami na višji ravni,« poudarja direktor Matej Kadliček. »Digitalizacija nam bo v bodoče služila predvsem za to, da bomo lahko administrativne zadeve opravljali še hitreje in učinkoviteje, več časa pa namenili razvoju kadra in strokovnemu delu,« omenja Kadliček. Kot zelo pomembno omenja tudi prepoznavanje zaposlenih, ki vložijo več, kot je treba. »Zato smo se začeli pospešeno ukvarjati tudi z naprednejšim nagrajevanjem zaposlenih,« dodaja.

Odbojkarice Ajda Dedič, Ela Medved, Vita Črnica, Urška Košir, Ema Kranjc, Taja Dvornik, Nežka Fajs, Aneja Kranjc, Anja Puckmeister, Neja Vidali, Anja Volk, Špela Irman, Nea Napotnik in Tjaša Brglez

Nogometiške (v futsalu) Nina Bizjak, Neža Krajner, Zoe Draškovič, Kaja Bedenik, Ema Govedič, Zala Vozelj, Ana Majcen, Špela Konda, Deja Adamič, Jona Kunej in Ema Žagar

O uspehih srednješolskega športa do prekinitve tekmovanj – Gimnazija Celje – Center

Najuspešnejši odbojkarice, nogometiške in plezalec Weiss

V prejšnji številki smo izpostavili uspehe športnikov I. gimnazije v Celju, tokrat prostor namenjamo vidnejšim dosežkom dijakin in dijakov Gimnazije Celje – Center. Večina njih ter ravnatelj Gregor Deleja in športni pedagogi Gregor Barič, Špela Lukič, Špela Sešlar, Marjeta Brežnik, Špela Lužar in Tina Bradeško obžalujejo, da jim je bila zaradi epidemije odvzeta možnost, da bi se spomladi izkazali na državnih prvenstvih.

DEAN ŠUSTER

Gibanje in zdrav način življenja sta vsako leto bolj zasidrana na Gimnaziji Celje – Center (GCC). Dijakom omogočajo in ponujajo številne možnosti s tega področja, veliko njihovih dijakov s statusom perspektivnega in vrhunškega športnika dokazuje, da je usklajevanje odličnih dosežkov v šoli in športu mogoče, če sta le volja in pripravljenost za sodelovanje.

Bronasto priznanje četrtič zapovrstjo

Dobri pogoji za delo in podpora vodstva šole omogočajo raznoliko in

modernejšo ponudbo športnih programov, ob čemer tudi ESS-projekt Mladi za mlade Zavoda Republike Slovenije za šport Planica omogoča, da mlada diplomantka Fakultete za šport Lina Rednak na Gimnaziji Celje – Center skrbi za kakovostno brezplačno ponudbo programov za dejavno preživljanje prostega časa. Za bogat športni utrip in številne dosežke na športnih tekmovanjih je Gimnazija Celje – Center že četrto leto zapored prejela bronasto priznanje za najbolj športno slovensko srednjo šolo, lani pa je dobila tudi posebno nagrado za najboljšo športno fotografijo.

Odlične vadbene površine

Športne površine šole med šolskim letom le redko samevajo, saj dijaki vedo, da so jim ves čas dostopne, in si tako s športom krajšajo čas med prostimi urami, odmori, pred poukom in po njem. Velikokrat s pomočjo športa preženejo stiske, si razbistrijo misli in se polni energije vrnejo k pouku. Športna dvorana je pogosto prizorišče številnih šolskih in drugih športnih tekmovanj na področni, državni in mednarodni ravni (rokomet, košarka, nogomet, karate). V njej ima sedež Ženski košarkarski klub Cinkarna Celje. Športno obarvani so tudi popoldnevi na Gimnaziji Celje – Center, saj so ponosni gostitelji številnih rekreativnih društev, ki domujejo v stari telovadnici in plesni dvorani, zunanje športno igrišče pa ponuja številne možnosti za rekreacijo prebivalcem mestnih četrti Dolgo polje in Center.

Plesalci niso branili naslova

Letos so na Gimnaziji Celje – Center še posebej ponosni na odbojgarsko ekipo dijakin in nogometno ekipo dijakin. Obe ekipi sta se uvrstili v četrtfinale državnega prvenstva. Obe tekmovanji sta bili na GCC. Največji uspeh v tem šolskem letu je dosegal Jan Weiss, dijak 2.a-razreda, ki je na šolskem državnem tekmovanju v plezanju osvojil prvo mesto. V tem »enostavnodrugem« zaključku letošnjega šolskega leta se žal niso mogli udeležiti nekaterih tekmovanj (atletika, ples, plavanje, šah, smučanje, deskanje, odbojka na mivki, kros), na katere so se dijaki pripravljali celotno leto. Tako žal njihovi plesalci letos niso imeli priložnosti potrditi lanskega naslova državnih prvakov, na državnem finalu pa zaradi epidemije ni mogla nastopiti ekipa dijakov v igri košarke 3x3. Letos so nagradili kar 25 dijakov, ki so vsa štiri leta izobraževanja v šoli bili vedno pripravljeni pomagati šolskim ekipam ali nastopiti kot posamezniki in zastopati svojo šolo na šolskih športnih tekmovanjih. To so Lana Šantelj, Maruša Kajzba, Pika Herlah, Eva Gorenšek, Maj Jeršin, Maj Mravlak, Katarina Stepišnik, Deja Adamič, Matjaž Korenjak, Filip Eisenkoler, Lea Zupanc, Maks Rajglj, Urh Moličnik, Ajda Dedič, Lovro Laporšek, Martin Cestnik, Ana Stenovec, Hana Urnkar, Matic Omladič, Natalija Dvoršek, Ema Žagar, Ana Guček, Lara Strgaršek, Tim Cokan in Miha Boršič, nagradjen je bil tudi dijak 2. letnika Jan Weiss.

Pedagogi pogrešajo osebni stik

Šport ima zelo pomembno mesto tudi v ponudbi obšolskih dejavnosti, ki jih na tem področju najbolj celovito zaokrožuje program Mepi – mednarodno priznanje za mlade, ki že šesto leto povezuje njihove sedanje in nekdanje dijake pri učenju pomembnih spretnosti in veščin ter ekipnem delu. Izpostaviti velja tudi to, da s partnerji s Finske kandidirajo za

Da je hodil na »pedagoško«, se bo najbrž še dolgo govorilo za rokometiša Tima Cokana, ki je letos zablestel v dresu Celja Pivovarne Laško v ligi prvakov.

Plezalec Jan Weiss je zmagal na šolskem državnem tekmovanju.

nov evropski projekt (Erasmus+, strateška partnerstva) Students on the Move in Europe, ki v ospredje postavlja zdrav življenjski slog in rekreacijo. V času pandemije so bili tudi na področju športa prisiljeni začeti razmišljati drugače. Z delom na daljavo so spodbujali dijake k športnim dejavnostim. Z veseljem ugotavljajo, da so pri tem zelo uspešni, saj je veliko dijakom in učiteljem gibanje postalo del dnevne rutine, za katero jim je prej zmanjkovalo časa. Je pa tudi res, da vsi profesorji športne vzgoje pogrešajo osebni stik z dijaki, pa tudi sproščene in športne polne ure v telovadnicah in na zunanjih površinah.

Foto: GCC

Odbojkarice Sip Šempetra so osvojile tretje mesto v državnem prvenstvu

Predsednik Sebastjan Cilenšek bo postal direktor

Tudi odbojgarska tekmovanja so bila zaradi epidemije predčasno končana, vodstvo odbojkaric Sip Šempetra pa ni sedelo križem rok. Poskrbelo je za dve odmevni okrepitvi, podaljšalo je pogodbo s trenerjem članic in pripravilo vse potrebno za menjavo na predsedniškem položaju, do katere bo prišlo na skupščini kluba.

DEAN ŠUSTER

Dolgoletni predsednik Odbojgarskega kluba Šempeter, ki združuje tako člansko moštvo kot žensko ekipo je 38-letni **Sebastjan Cilenšek**. Na čelu moškega kluba je že desetletje, ženskega pa vodi šest let.

Ste pričakovali, da bo vaša ekipa osvojila tretje mesto v prvi državni ligi in ponovila svoj največji dosedanj uspeh iz leta 2012?

Pred začetkom sezone smo vsekakor želeli mešati štrne klubom v vrhu slovenske odbojke. Nova Gorica, Nova KBM Maribor in Calcit Volley imajo zagotovo veliko višje proračune od nas. Ob koncu je do izraza prišlo trdo delo deklet, trenerjev in vseh ostalih članov kluba. Zaslužno smo osvojili tretje mesto, na kar smo zelo ponosni.

Čemu še pripisujete dejstvo, da je bila vaša ekipa nedvomno uspešna v domači konkurenci?

Dekleta so celotno sezono držala skupaj kot eno. Med sezono smo se okrepili, na igrišče se je vrnila Petra Vrhovnik. Nedvomno je bila dodana vrednost ekipe. Določene tekme so bile dejansko odigrane na visoki ravni. V svoji dvorani smo premagali Novo KBM Maribor ter dvakrat Novo Gorico z rezultatom 3:2. Končni izkupiček je rezultat dela vseh v klubu.

Vemo, da je o marsičem resnici na ljubo sedaj težko in prezgodaj govoriti. Pa vendarle: bodo vaša dekleta nagrajena za nastopom v evropskem pokalu v naslednji sezoni?

Vsekakor vsi v klubu želimo nagraditi dekleta z vključitvijo v evropsko tekmovanje.

To smo storili že v pretekli sezoni, potem ko je bila naša ekipa četrta v državnem prvenstvu. Res pa je, da je sedaj preuranjeno o tem govoriti. Evropska odbojgarska zveza je prestavila rok prijave. Prej je bil do 15. maja, po novem se bo treba odločiti do 1. avgusta.

Ste še predsednik šempetrskega odbojgarskega kluba oziroma kako dolgo boste še na tem položaju?

Pri nas so se spremembe obetale v mesecu marcu. Uvideli so namreč, da sem v zadnjih šestih letih zelo obremenjen z delom. Zato bo predsedniški položaj prevzel Boštjan Pražnikar, ki bo skušal s sodelavci zagotoviti zadostna finančna sredstva. Kdaj se bo to zgodilo, še ne vemo. Glede na dogajanje, lahko predvidevam, da bomo skupščino kluba izpeljali v naslednjem mesecu.

Boštjan Pražnikar je eden izmed šestih članov upravnega odbora ženskega kluba.

Je direktor podjetja Iskra AMS in Iskra ESV. Kot član upravnega odbora je bil zelo aktiven pri pridobivanju finančnih sredstev za naš klub. Je oče treh hčera, ki trenirajo v našem klubu, tako da je v delo društva vpet že precej let. Nekaj bi rad izpostavil. Nihče ne ve prav gotovo, kaj se bo dogajalo v gospodarstvu v naslednjem obdobju in kaj bo s športom. Nam pa je generalni pokrovitelj Sip že potrdil pogodbo tudi za naslednjo sezono. Zato smo lahko zdaj mirni. Upam, da bomo sezono, ki je pred nami, odigrali v celoti. A o tem nima smisla razglabljati, saj ne vemo prav

Odbojkarice Sip Šempetra s strokovnim vodstvom

Sebastjan Cilenšek, dolgoletni predsednik šempetrskega kluba

gotovo, kaj bo čez 14 dni, kaj pa šele čez tri mesece.

Katere igralko so bile nosilke igre v zadnji sezoni, do katerih sprememb bo prišlo v ekipi?

Glavna igralka je prav gotovo podajalka Mojca Božič. Nekdanja reprezentantka Slovenije je motor ekipe. Nobene od ostalih igralk ne bom izpostavil, namreč prav vse so bile zaslužne za velik uspeh, tudi tiste, ki so med tekmami sede-

le na klopi, a so pomagale na treningih pri skupinski vadbi. Vse skupaj je bil plod desetletnega dela trenerja Bena Božiča in njegovega pomočnika Simona Božiča ter statistika Uroša Vidaliča. Dekleta so bila odlično pripravljena, prvič v zgodovini nam je uspelo preskočiti uvodno oviro v evropskem tekmovanju. Izločili smo slovaški Pezinok. V naslednji sezoni bi nam lahko uspel še en korak več. Iz Združenih držav Amerike, kjer je

študirala, se je vrnila korektorica Nika Markovič, slovenska reprezentantka. Nina Kotnik je sprejemalka, ki se nam bo pridružila po dveh sezonah igranja za Calcit. Želimo si, da bi vse dosedanje igralko ostale v našem klubu. Pogovarjamo se tako z Jernejo Lakovšek kot tudi z Anastazijo Žnidar, Anjo Mazej, Nino Praunseis in ostalimi. Vsa dekleta so izrazila željo, da ostanejo razen Petre Vrhovnik, ki je zaključila igralsko kariero. Zahvaljujem

se ji za tri leta, ki jih je z igranjem posvetila našemu klubu.

Trener Beno Božič bo še vsaj eno sezono trener vaših članic. Kaj pa vi, katero vlogo boste prevzeli?

Postal bom direktor kluba. Prevzel bom organizacijo vseh del v društvu. Moje delo se ne bo spremenilo, kaj šele zmanjšalo. Dejstvo pa je, da bom razbremenjen urejanja finančnih sredstev.

Foto: arhiv Novega tednika, OK Šempeter

Dario Vizinger je na vrhu lestvice strelcev 1. SNL z 18 goli. Z osmimi asistencami zaostaja le za soigralcem Mitjo Lotričem.

Tekma Celje – Rudar v petek, 5. junija

V ponedeljek so bili dovoljeni skupni treningi nogometnim prvoligašem, dan pozneje je Nogometna zveza Slovenije določila datume tekem.

Tekmovanje v 1. SNL se bo nadaljevalo 5. junija. Prva tekma 26. kroga se bo začela ob 19.00 (Aluminij – Mura). Dve uri kasneje bo sledil lokalni derbi med Celjani in Velenjčani. Prvoligaški klubi so pred prekinitvijo odigrali 25 od 36 krogov. Vodi Olimpija s 50 točkami pred Celjem in Aluminijem (po 45), Mariborom (43), Muro (38), Taborom (29), Bravom (28), Triglavom (27), Domžalami (26) in velenjskim Rudarjem (10).

DŠ
Foto: SHERPA

Na podlagi 35. člena Zakona o Zavodih (Uradni list RS - stari, št. 12/91, Uradni list RS/1, št. 17/91 - ZUDE, Uradni list RS, št. 55/92 - ZVDK, 13/93, 66/93, 66/93, 45/94 - odl. US, 8/96, 31/00 - ZP-L, 36/00 - ZPDZC in 127/06 - ZJZP), 21. člena Odloka o ustanovitvi zavoda Energetska agencija za Savinjsko, Šaleško in Koroško (Uradni vestnik MO Velenje, št. 18/2006, Uradni list RS, št. 47/2006 in št. 53/2006) in 12. člena Statuta Zavoda Energetska agencija za Savinjsko, Šaleško in Koroško

Svet zavoda KSENA

objavlja

javni natečaj za imenovanje

DIREKTORJA

ZAVODA ENERGETSKA AGENCIJA ZA SAVINJSKO, ŠALEŠKO IN KOROŠKO.

Za direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- univerzitetna ali visoka strokovna izobrazba naravoslovne smeri,
- najmanj 5 let delovnih izkušenj,
- znanje slovenskega jezika,
- znanje vsaj enega svetovnega jezika,
- vodstvene sposobnosti.

Ob prijavi na javni razpis je kandidat za direktorja dolžan priložiti ob drugih dokazilih tudi življenjepis z opisom doseganje poklicne kariere in program poslovnega in programskega razvoja zavoda za mandatno obdobje.

NALOGE DIREKTORJA:

- zastopa in predstavlja zavod,
- načrtuje, organizira in vodi strokovno delo ter poslovanje zavoda in odgovarja za zakonitost in strokovnost dela,
- sodeluje pri delu strokovnega sveta in sveta zavoda brez pravice odločanja,
- nadzira zakonitost dela in poslovanja zavoda,
- predlaga svetu sprejem strateškega načrta,
- sprejema letni program dela in finančni načrt,
- sprejema akt o notranji organizaciji dela po predhodnem mnenju reprezentativnih sindikatov v zavodu, če so ti organizirani,
- sprejema akt o sistemizaciji delovnih mest po predhodnem mnenju reprezentativnih sindikatov v zavodu, če so ti organizirani,
- sprejema kadrovski načrt,
- sprejema načrt nabav osnovnih sredstev in investicijskega vzdrževanja,
- sprejema druge akte zavoda, če ni s predpisi ali s tem odlokom določeno, da jih sprejema svet zavoda,
- sklepa pogodbe za izvajanje dejavnosti zavoda,
- skrbi za produktivnost in ekonomičnost poslovanja zavoda,
- oblikuje predloge novih programov in dodatnih storitev,
- skrbi za promocijo zavoda,
- krbi za sodelovanje z drugimi zavodi in organizacijami,
- določa podatke, ki štejejo za poslovno skrivnost,
- izdaja sklepe ter imenuje komisije, delovne skupine in druga delovna telesa za proučitev določenih vprašanj ali izvedbo določenih nalog iz svoje pristojnosti,
- odloča o sklepanju in prenehanju delovnega razmerja, razporeja delavce in izvaja druge pristojnosti s področja delovnih razmerij v skladu z veljavno zakonodajo,
- imenuje namestnika direktorja in druge delavce s posebnimi pooblastili,
- sklepa zavodsko kolektivno pogodbo, če jo zavod ima,
- zagotavlja obveščanje zaposlenih v skladu z veljavnimi predpisi,
- poroča ustanovitelju in svetu o zadevah, ki lahko pomembno vplivajo na delovanje zavoda,
- pripravi letno poročilo o delu in poslovanju zavoda,
- izvršuje sklepe in druge odločitve sveta zavoda in izvaja sprejete kratkoročne in dolgoročne programe ustanovitelja,
- skrbi za dobro gospodarjenje s sredstvi,
- opravlja druge zadeve, ki jih določajo zakon in drugi predpisi, ta odlok in splošni akti zavoda.

Za aktivno znanje slovenskega jezika kot enega izmed svetovnih jezikov se šteje, če je oseba v razpisu zahtevano izobrazbo dosegla na slovenski šoli ali končala vsaj slovensko štiriletno srednjo šolo. Osebe, ki nimajo končanih ustreznih slovenskih šol, potrebno znanje slovenskega jezika dokazujejo s posebnim potrdilom uradno pooblaščenice izobraževalne ustanove o uspešno opravljenem preizkusu znanja slovenskega jezika po javno veljavnem izobraževalnem programu ustreznostne stopnje v Republiki Sloveniji. Pri tem se šteje, da visoko raven znanja slovenskega jezika, kdor je uspešno opravil preizkus po izobraževalnem programu za slovensko gimnazijo oziroma tej ustrezno štiriletno šolo.

Pogoj aktivnega znanja drugega svetovnega jezika se šteje za izpolnjenega, če je kandidat pridobil potrdilo o aktivnem znanju tujega jezika (angleščina/nemščina) ali če se je kandidat šolal v tujem jeziku (pridobil stopnjo izobrazbe – osnovno, srednjo, do- ali podiplomsko v državi, v kateri je to materni jezik) ali je dosegel VII. stopnjo izobrazbe v okviru študija enega izmed svetovnih jezikov ali je 6 mesecev ali več opravljal dela visokošolske zahtevnosti v tujini v tujem jeziku ali je uspešno opravil izpit iz tujega jezika na dodiplomskem študiju.

Prednost pri izbiri bodo imeli kandidati, ki imajo najmanj pet let delovnih izkušenj in od tega vsaj 3 leta na vodilnem delovnem mestu.

Zaželeno je, da imajo kandidati, ki se bodo na razpisu prijavi izveden najmanj en projekt v vlogi vodje projekta/koordinatorja na programu Obzorje 2020 (H2020), IEE (Intelligent energy Europe), Interreg in/ali na programih teritorialnega sodelovanja (Cilj3) ali drugih programih, ki jih (so)financira EK, ter da kandidati priložijo vizijo razvoja zavoda za mandatno obdobje 4 let v skladu z evropskimi energetskega smernicami, programi Evropskega teritorialnega sodelovanja v obdobju 2020-2024 ter okvirnim programom za raziskave in inovacije Obzorje 2020 in LIFE program (2021-2027).

Kandidat mora k prijavi priložiti:

- življenjepis z opisom doseganje poklicne kariere in program poslovnega in programskega razvoja zavoda za mandatno obdobje;
- izjavo o izpolnjevanju pogoja glede zahtevane izobrazbe, iz katere morajo biti razvidna vrsta študijskega programa in smer izobrazbe ter leto in ustanova, na kateri je bila izobrazba pridobljena;
- opis zahtevanih delovnih izkušenj, iz katerega je razvidno izpolnjevanje zahtevanih pogojev in vodstvene sposobnosti (opis mora vsebovati navedbo delodajalca oz. druge fizične ali pravne osebe, za katero je kandidat opravljal delo, datum začetka in konca opravljanja dela ter opis dela);
- izjavo/dokazilo o aktivnem znanju enega svetovnega jezika;
- dokazilo o delovni dobi – izpis o obdobjih zavarovanja,
- potrdilo/ izjavo kandidata o nekaznovanosti,
- izjavo kandidata, da za namen razpisnega postopka dovoljuje Svetu Zavoda KSENA, ki objavlja razpis, pridobitev potrebnih podatkov iz uradnih evidenc,
- izjavo kandidata, kjer s podpisom jamči za verodostojnost podatkov in listin.

Direktorja imenuje in razrešuje svet zavoda na podlagi javnega razpisa po pridobitvi soglasja ustanoviteljev zavoda.

Mandat direktorja traja štiri leta. Po preteku mandatne dobe je ista oseba lahko znova imenovana za direktorja.

O izidu razpisa bodo kandidati obveščeni v roku osmih (8) dni po izdaji odločbe o izbiri.

Prijave naj kandidati pošljejo v zaprti ovojnici s pripisom »Razpis za direktorja Javnega zavoda, Zavod Energetska agencija za Savinjsko, Šaleško in Koroško – Zavod KSENA, NE ODPIRAJ!« v petnajstih (15) dneh po objavi javnega razpisa na Zavodu za zaposlovanje, spletnih straneh Zavoda KSENA in tedniku Novi tednik, na naslov:

Svet javnega Zavoda KSENA, Titov trg 1, Velenje.

Oseba, pristojna za posredovanje informacij v zvezi z javnim razpisom je Nedisa Trumič, 03-8961-520, Zavod KSENA. V besedilu razpisa uporabljeni izrazi, zapisani v moški slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za ženske in moške.

Predsednik Sveta zavoda KSENA
Dr. Adnan GLOTIČ

AVTO STEKLO CENTER
NOVOMAT
Ipravčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

MOTORNA VOZILA

PRODAM

RENAULT senic 1,6 16V authentique confort, letnik november 2006, prevoženih 206.500 km, prodam za 1.200 EUR. Telefon 031 222-889, po 12. uri. 407

STROJI

PRODAM

DVOBRAZDNI plug lmt, 12 col in nakladalko Sip, 19 m³, prodam. Telefon 031 799-476, 5871-556. 388

ZELO dobro ohranjen motokultivator Goldoni Joker, 10 KM, pogon dizel, prodam. Telefon 031 838-499, 031 890-183 in (03) 5414-185, do 19. ure. 400

NAHRBINO motorno škroplilnico in škroplilnico na samokolnici ugodno prodam. Telefon 031 263-162. 401

KOSILNICO Bcs, širina 127 cm, motor Lombardini dizel, nizka kolesa, odlično ohranjen, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 315-771. 408

GORSKO nakladalko tip Pionir zelo ugodno prodam. Telefon 041 518-421. 411

OPREMA

PRODAM

DOBRO ohranjeno posteljo z jogijem, 140 x 200 cm, z letvenim dnom, prodam. Telefon 031 889-826. 389

ŠTEDILNIK, steklokeramičen, star 4 leta, nerabljen, prodamo. Cena po dogovoru. Telefon 031 238-511. 392

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

REPORTER

OZADJE OPRANE MILIJARDE

Ekonomist dr. Rado Pezdur razkriva ozadje škandaloznega epiloga afere oprana iranska milijarda v NLB

Je tozilec Jaka Brezigar, ki je zavrnil sume kaznivih dejanj, v službi globoke države?

JANŠEV TAJNI AGENT
Kako je Janez Janša postal direktor Sove in katere sledi je pustil za sabo

PREDČASNE VOLITVE
Janša grozi z odstopom, bomo jeseni šli na volitve?

IZ NOVE ŠTEVILKE

AFERA IRANGATE
Rado Pezdur razkriva ozadje škandaloznega epiloga afere oprana milijarda v NLB

POLITIKA
Zakaj Janez Janša grozi z odstopom, bomo jeseni šli na predčasne volitve?

TAJNA SLUŽBA
Kako je Janez Stuček postal direktor Sove in katere sledi je pustil za sabo

INTERVJU
Milan Rogelj: Če bi vprašali ravnatelje, bi nazaj v šolo poslali vse otroke

www.reporter.si

ODLIČNO ohranjen likalni stroj Miele B 890 ugodno prodam zaradi selitve. Cena po dogovoru. Telefon 041 750-260. 395

PODARIM

SPALNICO podarimo. Telefon 041 871-246. 396

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava po celotni Sloveniji. Vzreja nesnic Tibaot, telefon (02) 582-1401. n

Humovit

SUBSTRATI ZA VAŠ VRT

za rastline hit

IZ NARAVE ZA RASTLINE ZDRAVE

CINKARNA
www.cinkarna.si

*V ožjem družinskem krogu
si na zadnji pot v večnost odšla,
rešila se zemeljskega trpljenja,
ostala je praznina vstajenja.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, stare mame, tašče, tete in svakinje

MARIJE GAJŠEK

Kovačeve Marice iz Sentvida pri Grobelnem

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in znancem, da so se v teh težkih časih poklonili njenemu spominu. Še posebej hvala vsem, ki ste jo obiskali na domu v času bolezni. Hvala sosedi Zdenki Pilko in Silvi Gajšek za pomoč pri negi. Hvala celotnemu kolektivu Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah, še posebej zdravnicama dr. Blanki Jug in dr. Aurori Nassib. Hvala patronažnim sestram Marjetki, Maji in Marjani ter sestri Tanji Križan. Hvala Oddelku za abdominalno kirurgijo SB Celje. Hvala za pisna in ustna sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala gospodu župniku Janezu Neratu za opravljen cerkveni obred, hvala pogrebni službi Gekott. Hvala vsem, ki ste bili z mislimi pri njej, čeprav v danih razmerah niste mogli biti prisotni pri njenem zadnjem slovesu.

Žalujoci: vsi njeni

p

*Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgrneš,
vedno znova zažarijo.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, ome in prababice

KATARINE ŽERJAV

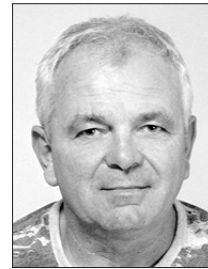
rojene Lesjak
iz Šmarjete pri Celju
(24. 11. 1927 – 8. 5. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja ter podarjeno cvetje in sveče.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvala tudi osebju Splošne bolnišnice Celje, gospodu župniku in pogrebni službi Raj.

Žalujoci: vsi njeni

398

*Ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši,
če lučko na grobu upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.*

ZAHVALA

Ob mnogo prezgodnji in boleči izgubi ljubega življenjskega sopotnika, atija, dedija, tasta, dragega sina, brata, svaka in strica

ROMANA ŠTORA

iz Kompol nad Štorami
(8. 4. 1970 – 8. 5. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, sošolcem in sodelavcem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem za izražena pisna in ustna sožalja, topel stisk roke, prijazno izrečeno toplo besedo in denarno pomoč. Hvala duhovniku gospodu Hermanu za opravljeno pogrebno slovesnost in sveto mašo. Hvala govornici Ireni za ganljive besede slovesa, pevcem skupine Eros, trobentaču in pogrebni službi Žalujka. Posebej hvala Tanji Žaler in Mojci Kramer. Hvala članom MK Opoka z Binčem na čelu in MC Savinja Celje za zadnjo vožnjo Romanu v slovo. Hvala prijatelju Francu Knezu – Cuhatu za pogostitev motoristov in podjetju Opoka. Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Njegova Janja, sinova Andraž in Tadej z Ines, vnukinja Mía, ati in mamica ter vsi, ki smo ga imeli neizmerno radi.

409

Celo življenje je skrb in trpljenje ...

V SPOMIN

Mineva enajsto leto, kar nas je zapustila

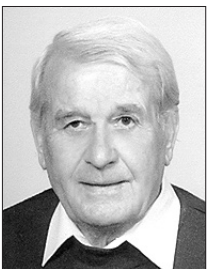
IVANKA KRAJNC

iz Tovstega
(8. 6. 1933 – 25. 5. 2009)

Hvala vsem, ki ob grobu pokojne postojite z lepo mislijo.

Vsi njeni

L45

Pojdem, ko pride moj maj

*Pojdem na rožne poljane,
kjer najdem vse svoje zbrane
od včeraj in kdo ve od kdaj.*

*Pojdem v kraj vseh krajev,
pojdem v maj vseh majev ...
Ne kličite me nazaj!*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je sklenil dragi mož, oče, dedek, brat, stric in svak

MILAN KAČIČNIK

iz Okrogarjeve ulice v Celju
(16. 9. 1939 – 8. 5. 2020)

Iskrena hvala vsem sorodnikom in prijateljem za izrečeno sožalje ter darovano cvetje in sveče.

Vsi njegovi

399

*Tiho teče našega življenja reka,
tihu teče solza lepega spomina,
umre srce, a ostane bolečina
v srcu dragega in večnega
spomina.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, dedija, brata, svaka, tasta in strica

JOŽETA MOZETIČA

z Lopate
(4. 5. 1946 – 12. 5. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za ustna in pisna sožalja, darovano cvetje in sveče ter podarjeno donacijo Splošni bolnišnici Celje. Posebna hvala je namenjena zdravstvenemu osebju in gospodu župniku Srečku Hrenu za opravljen obred ter poslovilne besede.

Vsi njegovi

403

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal!*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, babice, prababice, sestre, tete in botre

STANISLAVE PODGORŠEK

iz Jarmovca 15 pri Dramljah

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste z nami sočustvovali, nam izrekli ustno, telefonsko ali pisno sožalje ter darovali cvetje, sveče in za svete maše. Hvala gospodu župniku Niku Kranjcu za cerkveni obred. Hvala zdravnici Esteri za pomoč v času bolezni, Zali in Saši za glasbeno spremljavo pri sveti maši in pogrebni službi Žalujka za njihove usluge. Vsem vam, ki ste nam kakorkoli pomagali in nas tolažili, hvala!

Žalujoci: vsi njeni, ki jo bomo pogrešali.

p

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, črne in graha-
ste barve, pred nesnostjo, prodamo, pri-
peljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

BIKCA simentalca, težkega 210 kg in teličko
limuzin, težko 200 kg, prodam. Telefon
031 509-687. 386

OČIŠČENI piščanci, domača reja, zakol po 10.
juniju – zbiramo naročila. Telefon 031
548-913. 390

KRAVO simentalco, breja 6 mesecev in pol,
letnik 2013, prodam. Telefon 031 596-
722. 394

KRAVO simentalco, breja (tretje tele), dobra
mlekarka, prodam za 1.150 EUR. Telefon
031 727-606. 397

TELICO simentalco, staro 20 mesecev, težko
500 kg, prodam za 800 EUR. Telefon 069
908-332. 402

PAŠNO telico, ls, v 9. mesecu brejosti, telica je
od zelo dobre molznice, prodam. Telefon
031 692-582. 405

BIKCA simentalca, starega 10 dni, je zelo lep,
prodam. Telefon 070 250-441. 375

KRAVO s svežim mlekom ali pripuščeno, obe
pašni, prodam ali menjam za 14 dni stare
telice. Telefon 051 702-170. p

BIKA limuzin, starega 1 leto, eko reja, vajen
paše, prodam. Telefon 041 520-588.410

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice, kupim. Plačilo
takoj + DDV. Telefon 041 653-286. š 60

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajer-
ski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223. p

OSTALO

PRODAM

SUHA bukova drva na paleti dolžine 25, 33
in 50 cm, z dostavo, prodam. Telefon 041
252-132. p

ALUMINIJASTA platišča, velikost 235-55-17,
prodam. Telefon 031 739-590. 387

PRAŠIČA, težkega 150 kg, možno tudi samo
polovico, in slamo v okroglih balah pro-
dam. Telefon 041 663-137. 404

JARKICE, rjave, na začetku nesnosti, bomo
prodajali od 25. maja naprej. Sprejema-
mo naročila za enodnevnne in 5-tedenske
piščance za dopitanje. V prodaji visoko
kvalitetna krmila za piščance in kokoši.
Farma Roje pri Šempetru, telefon (03)
700-1446. p

ZMENKI

49-letni možki, podjetnik, vegetarijanec, z
lepim nasmehom, iz okolice Domžal, 175
cm, rekreativni športnik, nekadilec, ljubi-
telj narave, morja, išče žensko družbo.
Telefon 031 207-203. p

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

MED TEDNOM

SAMRA

TELENOVELA

21.00

ARĀNA

**VEDEŽEVANJE, ASTROLOGIJA,
NUMEROLOGIJA, REIKI, FENG SHUI**

www.astrocenter.si

090 77 77

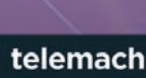
2.19 €/min. iz omrežja Telemach, cena iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

Z vladnimi ukrepi za preprečitev širjenja koronavirusa so nekatere ustanove in službe v državi prenehale delovati in poslovati, nekatere znova delujejo. Objavljamo seznam dejavnosti in služb, ki ne obratujejo, in tistih, ki poslujejo, s spremljajočimi servisnimi informacijami.

USTANOVE, SLUŽBE IN STORITVE, KI NE OBRATUJEJO OZIROMA SO ZAPRTE:

- nastanitve (hoteli)
- zdravilišča in wellness centri (bazeni, savne, masaže itn)
- športno-rekreacijske (preverite na spletu pri ponudnikih)
- kinematografi
- kulturne ustanove (gledališča)

USTANOVE, SLUŽBE IN STORITVE, KI DELUJEJO:

- nujne storitve za zagotavljanje javne varnosti in zdravja
- vse trgovine in trgovski centri
- javni potniški promet
- lekarne
- bencinski servisi
- banke
- pošte
- dostavne službe
- trafike in kioski za prodajo časopisov in revij
- tehnični pregledi
- frizerske, kozmetične, pedikerske
- gostinski lokali
- kulturne ustanove (knjižnice, muzeji, galerije)
- storitve iger na srečo
- vrtci in šole (prva triada in maturanti)

Zdravstvene ustanove

Splošna bolnišnica Celje in zdravstveni domovi zaradi sproščanja ukrepov delujejo po ustaljenem načinu kot pred epidemijo. Kakšni ukrepi in morebitne omejitve pri tem veljajo, bolnišnica in posamezni zdravstveni domovi objavljajo na svojih spletnih straneh.

LEKARNE

Lekarne delujejo po ustaljenem odpiralnem času kot pred epidemijo razen naslednjih lekarn v katerih ostaja spremenjen delovni čas:

Zdravstvene ustanove

Lekarna Center: izdaja na recept: pon-sob 8.00– 20.00, oddelek brez recepta: pon-pet 8.00– 18.00, sob 8.00– 12.00, dežurna služba: pon-sob 20.00– 22.00, ned in praz 8.00– 22.00

Lekarna Gregorčičeva: pon-pet 7.00– 16.00, sob 7.00– 14.00

Lekarna Laško: do 23.5.: pon-pet 8.00– 18.00, sob 8.00– 12.00, od 25. do 30.5.: pon-pet 8.00– 16.00, sob 8.00– 12.00

Lekarna Radeče: pon-pet 8.00– 19.00, sob 8.00– 12.00

Lekarna Cizej Laško: do 23.5.: pon-pet 8.00– 16.00,

sob 8.00– 12.00, od 25. do 30.5.: pon-pet 8.00– 18.00, sob 8.00– 12.00

SIMBIO

Zaradi gradbenih del bo oviran dostop do Zbirnega centra Bukovžlak od 20. maja 2020 do 20. junija 2020. Zato v družbi Simbio prosijo vse uporabnike storitev, da v času del uporabljajo zbirna centra v sosednjih občinah, to sta ZC Vojnik v poslovni coni Arclin in ZC Žalec v poslovni coni Vrbju.

V kolikor to res nikakor ni mogoče, svetujejo, da zaradi predvidene daljše čakalne vrste dovoz odpadkov na Zbirni center Bukovžlak opravijo med tednom v popoldanskem času, to je od 15. do 20. ure.

V sklopu del bodo v celoti preplastili cestišče v dolžini 100 metrov na odseku od uvoza do male plinske elektrarne, preko vhodne kontrole do zbirnega centra.

Odpiralni časi
ZC Žalec - od ponedeljka do petka 10.00–18.00, sobota 7.00–13.00

ZC Vojnik - torek 15.00–19.00, četrtek 14.00–19.00, sobota 7.00–13.00

Ponovno odprtje poslovnih prostorov

V skladu s sproščanjem ukrepov iz družbe Simbio sporočajo, da so od ponedeljka, 18. maja 2020, njihovi poslovni prostori tako na Teharski cesti kot v Bukovžlaku ponovno odprti za uporabnike storitev in poslovne stranke. Ker nevarnost širjenja virusa še vedno obstaja, pa je v njihovih notranjih prostorih obvezno ohranjati medosebno razdaljo, skrbeti za higieno rok in uporabljati maske.

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Vedno z menoj!

Energetika Celje

Upravna stavba v Smrekarjevi ulici 1 v Celju je zaprta.

V primeru okvar ali težav pri dobavi toplote ali zemeljskega plina pokličite na dežurne številke:

Zemeljski plin 041 633 453
Daljinsko ogrevanje 051 230 771

Stranke prosijo, naj ostale zadeve urejajo po telefonu (centrala 03 425 33 00) ali po elektronski pošti info@energetika-ce.si.

Vodovod in kanalizacija

JP VODOVOD-KANALIZACIJA CELJE

Do nadaljnjega sta za uporabnike zaprti upravna stavba podjetja na Lavi 2a in Centralna čistilna naprava Celje v Tremerjah. Dosegljivi so po tel. 03 42 50 300 in po e-pošti info@vo-ka-celje.si.

Delovanje upravnih enot in pravosodja

Upravno poslovanje bo še naprej po sistemu naračanja strank (kadar je to mogoče oz. kadar je upravno storitev mogoče izvesti brez prisotnosti stranke). Še vedno velja usmeritev, da stranke vloge upravni enoti posredujejo bodisi po klasični ali po elektronski poti (portal eUprava). Gibanje strank v prostorih upravnih enot je nadzorovano, stranke se obravnava posamično, med njimi se vzdržuje primerna razdalja. Tako pri strankah kot pri uradnikih je v primeru nujne obravnave več strank naenkrat (npr. ustna obravnava, izvajanje tehničnega pregleda objekta, urejanje GERK, sklepanje zakonske zveze ...) potrebna uporaba zaščitnih mask.

Veljavnost vozniških dovoljenj, ki so potekle v času od 18. marca 2020 do 17. maja

2020, je podaljšana do 30. junija 2020. Prav tako je do tega datuma podaljšana veljavnost izkaznic o vozniških kvalifikacijah.

Vsa sodišča lahko od 5. 5. 2020 opravljajo naroke, odločajo in vročajo sodna pisanja tudi v zadevah, ki ne štejejo kot nujne. Sodišča lahko naštetih dejanj opravljajo na način, s katerim je zagotovljeno varovanje zdravja in življenja ljudi ter preprečeno širjenje virusne okužbe, in v skladu s pogoji, določenimi v tej odredbi in v drugih ukrepih, ki jih na podlagi te odredbe določi predsednik Vrhovnega sodišča.

Telefonske številke in elektronski naslovi so dostopni na spletnih podstranah sodišč.

Vstop v notarsko pisarno je dovoljen ob predhodni najavi, zato je potrebno, da se stranka za obisk v notarski pisarni predhodno najavi po telefonu ali z notarsko pisarno komunicira prek elektronske pošte.

Zbiranje ljudi na javnih krajih

Z 18. majem je začel veljati Odlok o začasni splošni omejitvi zbiranja ljudi na javnih krajih in mestih. Odlok dopušča zbiranja do 50 ljudi, če je mogoče zagotoviti minimalni stik med ljudmi v skladu s sprejetimi navodili Nacionalnega inštituta za javno zdravje (NIJZ). Pri organiziranem zbiranju ljudi (npr. javne prireditve) mora organizator zagotoviti ukrepe NIJZ in tudi poskrbeti, da bodo ljudje te ukrepe spoštovali.

Še vedno pa sočasno prepovedana zbiranja ljudi na javnih krajih in mestih, pri katerih ni mogoče preprečiti minimalnih stikov med ljudmi ter zagotoviti izvajanje ukrepov NIJZ (na primer zbiranja, na katerih se predvaja živa ali mehanska glasba za ples, pri katerih ljudje aktivno sodelujejo in zaradi narave zbiranja ni mogoče zagotoviti zadostne razdalje med ljudmi, na primer veselice, koncerti, na katerih ljudje

aktivno sodelujejo s plesom, organizirana zbiranja, na katerih zaradi narave zbiranja ali programa ni mogoče zagotoviti in spoštovati predpisanih navodil in priporočil).

Psihosocialna pomoč

Psihosocialna pomoč je na voljo v Zdravstvenem domu Celje: psihologinja Maruša Naglič je dosegljiva od ponedeljka do petka, od 7. do 15. ure, po telefonu 051 636 192 in elektronski pošti marusa.naglic@zd-celje.si; za starše, otroke in mladostnike: Center za duševno zdravje otrok in mladostnikov Celje, T: 03 543 4323 ali e-pošta: cdzom@zd-celje.si, vsak delovni dan, od 7.30 do 14.30;

Psihosocialno pomoč nudi tudi Javni zavod Socio: psihologinja in logoterapevtka Tanja Peček je dosegljiva po telefonu 031 350 344, in sicer vsak delovni dan, med 10. in 13. uro ter med 15. in 18. uro.

Dnevni center Slovenskega združenja za duševno zdravje - Šent Celeia Celje je do nadaljnjega zaprt, oba zaposlena (svetovalka Nives Kodela in mentor Željko Zule) pa sta vsak delovni dan dosegljiva po telefonu in elektronski pošti. Pomoč v obliki pogovora je za ljudi v stiski na voljo med 9. in 13. uro po telefonu (03) 428 88 91 in elektronski pošti: nives.kodela@dc.sent.si, zeljko.zule@dc.sent.si.

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 21. 5.

19.00 Gimnazija Celje Center

Maske
odprije 16. pregledne e-študijske razstave likovnih izdelkov dijakov umetniške gimnazije likovne smeri tokrat na daljavo na Facebook profilu in YouTube kanalu GCC

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

Četrtek, 21. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Naši očaki**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Kalejdoskop**; 12:00 Globalne novice; **12:20 Atlas narave**; **13:00 Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**; **17:30 Osmrtnice**; 18.20 Gospodarski utrip regije (ponovitev); 19:20 Kalejdoskop (ponovitev)

Petek, 22. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:15 Milenium**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Za zdravje**; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**; **17:30 Osmrtnice**; 18.20 Za zdravje (ponovitev); 19:20 Hiša glasbe (ponovitev)

Sobota, 23. maj

6:20 Milenium (ponovitev); 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 11:00 Globalne novice; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 14:00 Globalne novice; **14:20 Vitamin C**; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; **20:00 Nora sobota**

Nedelja, 24. maj

6:20 Naši očaki (ponovitev); **7:20 Luč sveti v temi**; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; **10:05**

Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio (ponovitev); 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; **13:10 Čestitke in pozdravi**; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; **19:15 Sončni žarek (vsako drugo nedeljo v mesecu)**

Ponedeljek, 25. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:15 Športnih 30**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Floradio**; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00

Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**; **17:30 Osmrtnice**; 18.20 Športnih 30 (ponovitev); **19:00 Katarca**

Torek, 26. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Zverinice iz regije**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Poudarjeno**; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; **12:20 Hiša glasbe**; **13:00 Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**;

17:30 Osmrtnice; 18.20 Poudarjeno (ponovitev); 19:20 Vitamin C (ponovitev)

Sreda, 27. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Vaš zakaj, naš zato**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Gospodarski utrip regije**; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; **12:20 Mali O**; **13:00 Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; **17:00 Kronika**; **17:30 Osmrtnice**; 18.20 Vaš zakaj, naš zato (ponovitev); 19:20 Zverinice iz regije (ponovitev)

Dragi zvesti naročniki in bralci Novega tednika,

Znan pregovor pravi, da tisti, ki bere, živi tisoč življenj. Kdor ne bere, pa zgolj eno samo. Naši zvesti bralci zagotovo živite več življenj. Obveščeni ste o dogajanju v naši regiji, cenite kakovostno novinarsko vsebino, številne nasvete, zgodbe. Radi se zabavate, prejemate darila, nakupujete ugodneje.

Hvala za vašo zvestobo in zaupanje v vsebino našega časopisa in v ekipo, ki za vas pripravlja najbolj aktualne vsebine. Hvala, ker nas berete, hvala, da cenite dobre novinarske vsebine, hvala, da nas tudi v teh drugačnih časih spremljate.

Cenjeni poslovni partnerji,

Hvala, da tudi v teh kriznih časih prepoznate vrednost regionalnega medija, ki se s ponosom ponaša, da je prvi v regiji. Hvala vam, da nas podpirate pri našem delu in da nam še naprej zaupate. Skupaj pišemo nezamenljivo in edinstveno zgodbo.

Ekipo Novega tednika in Radia Celje

Vedno z menoj!

novi tednik radio celje

www.nt-rc.si

V Muzeju novejšje zgodovine Celje

si lahko vsak dan v odpiralnem času ogledate stalno razstavo o življenju Celja in Celjanov v 20. stoletju **Živeti v Celju**, razstavi v edinem slovenskem Otroškem muzeju Hermanov brlog - stalno **Brlog igrač** in novo občasno **Več kot barve** ter občasno razstavo **Kulturo ljudstvu!**, posvečeno 100-letnici kulturnega društva Svoboda Celje. **V Fotoateljju in galeriji Pelikan** pa si lahko po predhodni najavi ogledate novo občasno razstavo Pelikanovih portretov **Obrazi** in občasno razstavo **Fotohiša Pelikan 1899-1919-2019**.
Odpiralni čas: tor-pet 10.00-18.00, sob 9.00-13.00, ned 14.00-18.00, ob ponedeljkih in praznikih zaprto. Ogled razstav je možen le za **posameznike, družine in manjše skupine** (do 3 osebe) ob upoštevanju navodil, ki so jih pripravili, da bo vaš obisk v njihovem muzeju varen.

Pokrajinski muzej Celje

Razstavišče Stara grofija, Muzejski trg 1, Celje
Stalne razstave: **Kulturno zgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih** (prila-

gojeno za osebe z okvaro vida), **Alma M. Karlin Poti**
Občasne razstave: **Čast in slava** - Odlikovanja, medalje, znaki in značke iz zbirk Pokrajinskega muzeja Celje (do oktobra 2020)

Razstavišče Knežji dvorec, Trg Celjskih knezov 8, Celje
Stalna razstava: **Celeia - mesto pod mestom, Grofje Celjski, Od šivanke do zvezd** (prazgodovinski del stalne arheološke razstave)
Občasne razstave: **Prof. dr. Srečko Brodar, pionir slovenskega paleolitika**.

Odpiralni čas: tor-ned 10.00-18.00, ob ponedeljkih in praznikih zaprto

Muzej je odprt za vse obiskovalce z upoštevanjem pravil NIJZ (maska, medsebojna razdalja). Od junija bodo spet javna vodjenja.

Stari grad Celje

Odpiralni čas: vse dni v tednu od 10. do 20. ure

Na gradu je odprto vse razen VR in AR doživetja. Progama Žive zgodovine zaenkrat ne izvajajo. Ob tem velja opozorilo, da je na gradu lahko istočasno največ 100 ljudi hkrati. Če bo število obiskovalcev presešlo 100, bodo morali naslednji na obisk počakati. Na gradu bosta

do nadaljnjega dva informatorja v odpiralnem času, saj je potreben tudi nadzor gibanja obiskovalcev in upoštevanje ukrepov.

Center sodobnih umetnosti Celje

GALERIJA SODOBNE UMETNOSTI

Trenutno ni nobene razstave. Od 12. junija bo na ogled razstava z deli iz stalne zbirke Centra sodobnih umetnosti.

LIKOVNI SALON CELJE

Odpiralni čas: od torka do sobote med 11. in 18. uro, v nedeljo in ponedeljek je galerija zaprta
Trenutno na ogled razstava **Eszer Katalin: I Hold You and You Hold Me**
Galerija Račka je trenutno zaprta, odpri jo bodo 20. junija na Poletno muzejsko noč s samostojno razstavo vizualne umetnice in performerke Olje Grubič.
Celjski dom
Dvorane Celjskega doma so zaenkrat zaprte.

TIC v centru mesta

Odpri je od ponedeljka do petka od 10. do 17. ure ter v soboto od 10. do 13. ure.

Drevesna hiška v Mestnem gozdu in Spominska hiša Alme Karlin

Oba objekta bosta vrata odprla v petek. Almina hiša je odprta ob petkih in sobotah od 10. do 17. ure. Drevesna hiša bo odprta od srede do petka od 17. do 19. ure, ob sobotah, nedeljah in praznikih pa od 14. do 19. ure. Obe hiški sta v primeru dežja in slabega vremena zaprti.

Gledališče Celje

Virtualni ogledi predstav. Povezave do predstav bodo na spletno stran in družbena omrežja dodajali postopoma, ogledate si jih lahko kadarkoli in na vseh napravah, kjer imate naloženo aplikacijo Youtube.
Koprodukcija s Prešernovim gledališčem Kranj: Branislav Nušič: **Žalujoča družina**
Svetlana Makarovič: **Pekarna Mišmaš**
Gerhart Hauptmann: **Rose Bernd**
Avtorski projekt: **Učene ženske po motivih Moliérovih učenih žensk**
Jakob in Wilhelm Grimm: **Sneguljčica**
Matjaž Zupančič: **Pesmi živih mrtvecev**

Michele Riml: **Dokler naju seks ne loči**; zaradi avtorskih pravic bo dostop mogoč samo do 25. maja.
Béla Pintér: **Naše skrivnosti**
Matjaž Zupančič: **Shoking shopping**
Emanuele Aldrovandi: **Alarmi!**

Zgornji trg Šentjur (stavba TIC)

Ulica skladatelj Jpavcev 17
Odpiralni čas od ponedeljka do petka od 9.00 do 16.00 ure.

Stalne zbirke
Muzej zakladi Rifnika (arheološki muzej z preko 600 najdbami iz bližnjega arh. najdišča Rifnik),
Spominska soba New Swing Quarteta,
Ipavčeva hiša (hiša rodbine zdravnikov in skladatelj Jpavcev),
Muzej južne železnice se nahaja na železniški postaji Šentjur, možen ogled po dogovoru tel. 051-311-074
Galerija Zgornji trg Šentjur
Slikarska retrospektivna razstava Moja pot, avtor: Dragan Podovac
Ogled razstave je možen vsak dan od ponedeljka do petka med 9. in 16. uro, do 15. junija.

Po predhodni najavi je zagotovljeno javno vodstvo avtorja razstave, telefon: (03) 749 25 23, 041 660 091

Galerija Velenje

Razstava izjemne kiparke Metke Kavčič z naslovom **Simulakrum tradicije**, ki je na ogled vse do 13. junija.
Odpiralni čas: pon-pet 10.00-17.00, sob 10.00-13.00
Ostale enote Festivala Velenje ostajajo za obiskovalce zaenkrat zaprte.

Mestni kino Metropol

je začasno zaprt. Filmski program v dvorani je prekinjen do preklica. Pridružite se jim na njihovi Facebook strani <https://www.facebook.com/mestni.kino.metropol/>

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Vedno z menoj!

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Drago Slameršak

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Tanja Seme
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički Kotnik, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolnitič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171

E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izvodi) oz. 14,21 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglas@nt-rc.si

Ko seme pade na plodna tla

Foto: SHERPA

Kdo ji bo povedal za prazno gumo?

Foto: Andraž Purg - GrupA

Obudili so tradicijo poslikave panjskih končnic str. 30-31

Foto: SHERPA

Janja Videc, modna oblikovalka str. 28-29

Pisana učilnica na prostem str. 34-35

Zgodbe naših prednikov so navdih str. 32-33

Pogovor z Marjanom Fabjanom o življenju športnikov med epidemijo in po njej

Dva meseca imel pred očmi trenutek, ko so se razšli

Leta 2004 v Atenah Urška Žolnir, leta 2008 v Pekingu Lucija Polavder, leta 2012 v Londonu Urška Žolnir ter leta 2018 v Riu Tina Trstenjak in Ana Velenšek. To so dobitnice olimpijskih medalj pod vodstvom trenerja Marjana Fabjana. In kaj bomo zapisali za leto 2020? Da je bil prekinjen izjemen niz članic celjskega kluba Z' dežele Sankaku. Toda ne zaradi neuspešnih nastopov – slabe pripravljenosti, poškodb, sodniške nenaklonjenosti – temveč zaradi preložitve olimpijskih iger v Tokiu na naslednje leto.

DEJAN ŠUSTER

Prvič olimpiada ne bo štiriletna, ampak petletna – če bo vse po sreči. Kaj se bo do tedaj spremenilo, kaj čaka športnike v naslednjem obdobju? Nihče ne ve natančnega odgovora, nekaj misli nam je vseeno zaupal **Marjan Fabjan**, ki sodi med najboljše judoistične trenerje na svetu. Ta samonikli, trmasti in neomajni trener nešteto krat zgolj vključuje zdravo kmečko pamet, ki se ji tu in tam priklonijo tudi tvorcji zadnjih znanstvenih izsledkov. Mnogi bi ga radi kopirali, a se ga enostavno ne da. Tokrat smo potrebovali kar nekaj časa, da smo prišli v stik z njim. Potem je pogovor minil brez težav.

Telovadnico svojega centra Budokan ste zaprli v petek, trinajstega (marca). Ste res iskali ključ?

Drži. Namreč telovadnica je bila vselej odklenjena.

Vas je kaj stisnilo pri srcu, ko v trenutku vaših številnih judoističnih otrok ni bilo več, ko je v prostorih zazevala praznina?

Dva meseca sem imel pred očmi trenutek, ko smo se razšli. Tekmovalci in tekmovalke so stali v vrsti. Dejal sem jim, da je vadbe konec, ne za vedno, a da ne vem, za kako dolgo. Občutek je bil grozen. Vsi so bili žalostni. Vračal sem se v telovadnico in sem želel nekaj spremeniti. Odločil sem se, da jo bomo prebelili. Zdaj vse kaže, da se bo vse

vrnilo v ustaljene tirnice. Bilo me je strah, da bo vse skupaj trajalo leto, morda dve. Tiščala me je negotovost, kajti o sovražniku, ki nas je napadel, nisem vedel nič.

Kaj ste najprej storili in kako ste komunicirali s svojimi tekmovalkami in tekmovalci?

Nisem jim dal prav veliko navodil. Sčasoma sem uvidel, da staromodne naloge ne rodijo sadov. Svetoval sem jim, naj vadijo po svojih možnostih. Eni živijo v blokkih, drugi na kmetijah. Bistveno je bilo, da so bili dejavni. Iskali so vaje po internetu, toda to ni rešitev. Če nimaš dvorane in blazine in če ne vidiš pred seboj cilja, je vse zastoj. A nič zato. Nič nismo izgubili, nič zaostali, kajti za vse je bilo enako po celotnem svetu. No, nekateri so se skrivali. Na Kosovu so ves čas trenirali. Mi nismo izzivali usode.

Nekateri izkušeni nogometaši so povedali, da dolg premor, večmesečni, manj škoduje tehnično zelo dobro podkovanim igralcem. Bo premor bolj škodoval vašim tekmovalkam ali njihovim tekmicam?

Mislím, da vsem enako. Pripravili se bomo, posledice prekinitve vadbe pa se bodo pojavile nenadoma, nepričakovano. V določenem obdobju borbe ali tekme se bo prikradla napaka. Dvomesecnega premora se popolnoma ne da nadoknaditi.

Kaj ste se tedaj dogovorili s trenerji?

Tri ali štiri dni smo razpravljali. Zaključek je bil preprost. Virus je nevaren, v dvorani se ne smemo družiti, da ne bomo okužili drug drugega. Držati se je treba navodil, še posebej poslušati tistega, ki je na vrhu in jih izdaja. Ob vsem tem je treba uporabljati še svojo zdravo pamet.

Epidemije v Sloveniji ni več. Kaj boste storili?

Do tekmovanja je še veliko časa, začela naj bi se jeseni. Zanima me predvsem nekaj. Tekmovalci so bili tako rekoč v hišnem priporu, zdaj so svobodni. Imajo nepopisno željo po gibanju, po treniranju. A sledilo bo poletje in nihče jim ne bo mogel preprečiti odhoda na morje. To bo pomenilo nov premor, ki bo dodatno vplival na pripravljenost. Zelo natančni bomo morali biti pri programiranju treningov, kajti nevarnost za poškodbe je velika. Sam se vsekakor ne bom prenačil. Moji varovanke in varovanci bodo najprej vadili v gozdu. Počasi bom stopnjeval napore.

»Dva meseca sem imel pred očmi trenutek, ko smo se razšli. Tekmovalci in tekmovalke so stali v vrsti. Dejal sem jim, da je vadbe konec, ne za vedno, a da ne vem, za kako dolgo. Občutek je bil grozen. Vsi so bili žalostni.«

Marjana Fabjana, ki je 3. maja dopolnil 62 let, se je že pred časom prijel naziv guru slovenskega juda. O svoji judo šoli je začel razmišljati ob koncu osemdesetih let prejšnjega stoletja, ko se je vrnil iz Avstrije. Leta 1990 je ustanovil judo sekcijo TVD Partizan 19. september – Ostrožno. Fabjanov sosed je mladim entuziastom odstopil skoraj porušeno hišo, kasneje pa so vadili v Gasilskem domu Lopata. Kmalu tudi ta lokacija ni bila več primerna. Sledila je vadba v hiši Antloga na Ostrožnem, ki je bila prostorsko najbolj primerna glede na prejšnje lokacije. V Fabjanu je še naprej tlela želja po lastni telovadnici. Leta 1992 je na Lopati 12, tam, kjer se je rodil in kjer živi še danes, zrasla stavba, ki jo je poimenoval Budokan Fabjan. Nastal je hram judoistov in judoistov svetovnega formata. Društvo je dobilo ime Judo klub Sankaku, kar v japonščini pomeni trikotnik in simbolizira tri stvari, ki so bile pri ustanovitvi ključnega pomena,

sekcije Griže, Kristan Vrh in Galicija. Fabi, kakor ga vsi kličejo, je vzgojil šampionke in šampione. Njegove varovanke so osvojile pet olimpijskih medalj. Leta 2009 so bile evropske klubske prvakinja.

Marjan Fabjan pred vitrino, na katero je zelo ponosen.

»Zelo natančni bomo morali biti pri programiranju treningov, kajti nevarnost za poškodbe je velika. Sam se vsekakor ne bom pre naglil. Moji varovanke in varovanci bodo najprej vadili v gozdu. Počasi bom stopnjeval napore.«

Ali bo ta čas lahko tudi koristen? Bo prinesel nekaj spoznanj?

Vsekakor. Uvideli smo, kako nas obremenjuje birokracija. Ukvarjamo se z odvečno administracijo. Ritem življenja nas je silno gnal. Zdaj se nam zdi, da imamo dovolj časa za vse. Porajajo se nove ideje. Tudi kresale se bodo med seboj. Mnogi so uvideli, da lahko nekatere stvari počnejo drugače.

Sredi marca ste bili v mnogih medijih, ki so želeli slišati vaše mnenje. Potem ste bili nedosegljivi. Vam je bilo vsega dovolj, je tudi vas kriza zadela?

Da, me je. Verjel sem, da je nevarnost velika. V tem trenutku ne verjamem več niti polovici stvarim.

Kaj za športnike pomeni prestavitev olimpijskih iger in drugih velikih tekmovanj?

Za vse vrhunske športnike je bila to velika katastrofa. Torej brez olepšav, velika katastrofa. Garali so, v projekte so bile vključene celotne družine, mnogi so vlagali tudi lasten denar. Za njimi je bilo ogromno potovanj, ob njih so stale strokovne ekipe s trenerji, z zdravniki, s fizioterapevti. Zaradi želje po uspehu so si nekateri zatiskali oči in zanikali, da so bolni. Prehladov nihče niti ni omenjal. Z mislimi so že bili pred ciljno črto.

Tudi pri vas?

Forma Tine Trstenjak se je že vzpenjala. Tudi pri Ani Velenšek je šlo navzgor. Vse je kazalo,

»Nič nismo izgubili, nič zaostali, kajti za vse je bilo enako po celotnem svetu. No, nekateri so se skrivali. Na Kosovu so ves čas trenirali. Mi nismo izzivali usode.«

da bo na olimpijskih igrah tako, kot smo načrtovali. Zdaj vse skupaj nič ne pomeni.

Kakšno je nasploh stanje v klubu, kjer imate močnega glavnega pokrovitelja?

Sedemdeset odstotkov sponzorjev je brez poudarila prekinilo sodelovanje. Ko nam ničesar niso več nakazali, nisem posredoval, kajti popolnoma jih razumem. Upam, da se bodo kdaj vrnili k nam. A stvar je takšna: če ne delaš, potem tudi ne jej. Zakaj bi mi, ki smo sedeli doma, prejeli denar? Gospodarstvo mora okrevati,

športniki moramo biti skromni. Podjetja pustimo na miru, zdaj se komaj držijo na nogah.

Boste kmalu okrevali?

Prej ali slej. Obdobja razočaranj in napetosti sicer še ni konec. Če se ozrem v svoj klub, mi je jasno, da se nekaj tekmovalcev ne bo vrnilo v vrhunski judo. Prenehali bodo. Sanje nekaterih so se razblinile, ciljev pa se ne da spreminjati iz dneva v dan.

Kako bi glede trpežnosti primerjali svoje nekdanje in sedanje šampionke? Bi Urška, Lucija in Petra lažje šle skozi težave kot Ana, Tina in Klara?

Prepričan sem, da bi Lucija in Urška lažje prebrodili težave. Prizadelo bi ju, a bi rekli: »Ajde, punce, gremo!« Tega zdaj, žal, ni več. Časi so drugačni, to mi je povsem jasno. In kmalu bom ponovno primoran v ospredje potisniti nove, mlajše tekmovalke. Za eno olimpiado se še čutim sposobnega.

Tokijske olimpijske igre bodo posebne tudi s stališča, da bo napisanih skoraj dvakrat več zgodb. Mnogi so letos godni za medalje, v naslednjem letu pa bodo morda poškodovani ali slabše pripravljene. Spet nekateri trenutno niso v ospredju, leta 2021 pa bodo. Se strinjate?

Seveda. Do naslednjega leta bo precej novih imen. Glede Tine je tako. Imela je odlično položaj na svetovni lestvici, ki pa ga bo lahko izgubila. Zato se bo morala še naprej truditi za čim boljše mesto. Tako kot je bilo, nikoli več ne bo.

Klubi v večini moštvenih športov – upravičeno – tarnajo. Pri vas tukaj na Lopati vse skupaj deluje, kot da ni bilo nobenega stresa.

Stres je bil in še kakšen. A smo stresov vajeni. Sam se ničesar ne bojim. Tukaj sem postavil prvi kamen. In sem vztrajal od začetka do danes. Če bo treba, bom začel ponovno. Temelj kluba so moji trenerji. Menim, da sem jih dobro vzgojil. So pogoj za dobro delo s podmladkom.

So bili vaši trenerji na »čakanju«?

Prostor, v katerem so se kovalje olimpijske medalje ter številna odličja s svetovnih in evropskih prvenstev, bo tekmovalce pričakal prenovljen.

Okoli centra je na voljo veliko naprav za vadbo.

Na uspehih ni nikoli zaspal. Še vedno vabi mlade, da bi jih vzgajal.

Marjan Fabjan je bil državni prvak v v treh državah, Jugoslaviji, Avstriji in Sloveniji. Na mladinskem evropskem prvenstvu leta 1978 je osvojil bronasto medaljo. Leta 2003 je prejel Bloudkovo plaketo za pomemben prispevek pri razvoju juda v Sloveniji. Leta 2012 je dobil še Bloudkovo nagrado.

»Pripravili se bomo, posledice prekinitve vadbe pa se bodo pojavile nenadoma, nepričakovano. V določenem obdobju borbe ali tekme se bo prikrajšala napaka. Dvomesečnega premora se popolnoma ne da nadoknaditi.«

Ne, pripravljali so načrte in so bili zato plačani tako kot prej. Imeli smo nekaj rezerv.

Ste bili v stiku z nekdanjim predsednikom Judo zveze Slovenije Bogdanom Gabrovcem, ki je zdaj predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije?

Ne. Ni bilo razloga. Če bi mi dal kakšen napotek, bi ga sprejel. Največ stikov sem imel s sekretarjem zveze Francem Očkom.

Potem se pojavil Bojan Tokić, dolga leta prvi lopar slovenskega namiznega tenisa, ki se je morda v Delu nerodno izrazil. Če na kratko povzamemo: njegova selektorica je kdaj pa kdaj prispevala iz svojega žepa, Marjan Fabjan pa ne. Ste vi razumeli, kaj je hotel povedati?

Še vedno menim, da ni nič slabega mislil, ampak so njegove besede nekako obrnili. Predvsem je bil naslov članka zelo bombastičen. Ni mi bilo jasno, čemu je vse skupaj namenjeno. V svoji karieri sem vzgojil 28 »Tokičev«. Glede denarja je pa takole. Pri meni je živelo 22 judoistk in judoistov. Brezplačno. Hrano so lahko jemali iz hladilnika.

Se pogovarjam z lastnikom najmočnejšega judo kluba na svetu?

Bil je, zdaj ni več. Je pa še med vodilnimi. Nekaj klubov se bo kmalu postavilo na

noge. Zagotovo delajo vrhunsko, trenutno pa nimam vpogleda, kako. Sovražnika je treba imeti čim bližje.

Ste se pred dvema mesecema soočili z doslej najhujšim sovražnikom?

Da, ker sem bil nemočen. Potem sem odkril, da sem bil od vseh še najbolj pripravljen na nenavadne razmere. Soočil sem se z njimi in jih začel reševati.

Kaj bi počeli zdaj, če ne bi bilo epidemije?

Priprave za evropsko prvenstvo v Pragi bi bile v zaključni fazi, pomembno tudi zaradi uvrstitve na svetovni lestvici. Živčnost bi se že stopnjevala. Moje zdravje bi že bilo načeto, kar je že v navadi pred olimpijskimi igrami. Septembra se bodo začele tekme svetovnega pokala, evropsko prvenstvo bo novembra.

In še vaši napotki mladim športnikom v tem čudnem obdobju?

Naj nikoli ne odnehajo, naj ne rečejo, da ne morejo. Ko jim je najtežje, je priložnost za ustvarjanje vrhunškega rezultata. V tistem trenutku ne smejo popustiti. Še marsikaj jih bo doletelo, prikrajšani bodo tudi za užitke ob morju ali kje drugje. A tudi to ceno je treba plačati.

Foto: SHERPA

»Ritem življenja nas je silno gnal. Zdaj se nam zdi, da imamo dovolj časa za vse. Porajajo se nove ideje. Tudi kresale se bodo med seboj. Mnogi so uvideli, da lahko nekatere stvari počnejo drugače.«

»A stvar je takšna: če ne delaš, potem tudi ne jej. Zakaj bi mi, ki smo sedeli doma, prejeli denar? Gospodarstvo mora okrevati, športniki moramo biti skromni.«

»Prepričan sem, da bi Lucija in Urška lažje prebrodili težave. Prizadelo bi ju, a bi rekli: »Ajde, punce, gremo!« Tega zdaj, žal, ni več. Časi so drugačni, to mi je povsem jasno.«

Lopata 12 slovi tudi po angleškem avtobusu. Leta 2012 je Urška Žolnir osvojila prvo zlato olimpijsko medaljo za Sankaku. Pred štirimi leti je njen uspeh ponovila Tina Trstenjak.

Janja Videc, vedno bolj prodorna modna oblikovalka šentjurskih korenin

Sodobne čaravnice nosijo njena oblačila

Janja Videc, mlada modna oblikovalka, je otroštvo preživljala na šentjurskem podeželju, obdana z naravo. Zagotovo je tudi to vplivalo na njene usmeritve pri oblikovanju oblačil. Zagovarja namreč trajnostni pristop, kakovostne materiale in skrb za okolje. »Starša sta bila že od nekdaj ekološko usmerjena,« pravi sogovornica, ki je svoji družini, ki je sicer znana po sirarstvu, hvaležna predvsem za to, da jo je vedno podpirala pri njenih željah in odločitvah, ki so odstopale od običajnih.

TATJANA CVIRN

»Če me ne bi podpirali, pri 15 letih ne bi šla v Ljubljano na šolanje,« pravi od nekdaj ustvarjalna sogovornica, ki je kot osnovnošolka v Hruševcu sodelovala pri likovnih krožkih in na eni od ekskurzij »odkrila« Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Takoj je vedela, da želi tja. Na novo okolje se je hitro navadila, saj je v Ljubljani srečala sorodne duše. Šolanje je nato nadaljevala na naravoslovnotehniški fakulteti, po študiju ostala v prestolnici ter se lotila ustvarjanja lastne blagovne znamke. Pravi, da si ni točno predstavljala, kaj vse to pomeni, in je vmes že skoraj odnehala, a so se stvari začele premikati v želeno smer. Danes jo mnogi poznajo po minimalističnem pristopu, brezčasnih oblačilih, ki jih lahko nosi vsaka ženska ne glede na leta, in po tem, da vsaka njena kolekcija pripoveduje zgodbo.

V dneh pred karanteno se je intenzivno pripravljala na letošnjo predstavitev na Ljubljanskem tednu mode, a tokrat ni šlo po načrtih. Kolekcijo Utopia, ki je nastala v tem nenavadnem času, je zato pred kratkim predstavila na spletni modni reviji. Tokrat je bila model kar njena sestra, ki je Janjine kreacije predstavila v naravi, na travniku ob robu gozda.

Ste se tokrat prvič srečali s spletno modno revijo in zakaj ste se odločili zanjo?

Splet okoliščin je mnoge prisilil, da smo morali razmišljati izven okvirov. Razmere so me ujele pred zaključevanjem kolekcije. Ta je bila konceptualno zastavljena. Imela sem skice, izbor materialov, veliko krojev, ki jih vedno sama narišem, sem že imela pripravljenih. Za predstavitev na tednu mode naredim

»Ni se mi zdelo tako grozno preživeti te karantene, na začetku mi je kar ustrezala, saj rada berem in hodim v naravo. Bala pa sem se, kaj se bo zgodilo v poslovnem smislu. A na koncu sem že komaj čakala, da se bom spet srečala z ljudmi.«

drugačen izbor oblačil, tudi kakšen takšen kos, ki ni prodajen, a zaokroži celo zgodbo. Zaradi karantene sem začela razmišljati prodajno in sem prilagodila kolekcijo ter spremenila cel koncept. Lahko bi takrat vse spustila iz rok in odnehala. A sem čutila, da bi bilo vseeno fino ustvarjati in prispevati k dvigu optimizma, da bi bile stranke vesele novih kosov, ko bo teh razmer konec. Zato sem se usmerila v lahkotno poletno zgodbo, ker se mi zdi, da vsi potrebujemo nekaj lepega, preprostega, da nas popelje v drug svet.

Potrebujemo torej nekaj pozitivnega za dvig optimizma. Kako preživljate te čase, ki so za vas, ki ste na trgu, odvisni od lastnega dela in prodaje, še težji?

Ko nekaj ustvarjaš, je dohodek že sicer nepredvidljiv, odvisen si od strank. V takšnih razmerah, ko smo morali zapreti trgovino in so stroški ostali, me je kar skrbelo. Začela sem razmišljati, kaj lahko naredim, in usmerila sem se v spletno trgovino in to mi je pomagalo preživeti.

Splet se je v teh časih izkazal za dobrodošlega. Boste tudi v prihodnje razvijali ta del predstavitve svoje ponudbe?

Zagotovo bom v prihodnje temu namenila večji poudarek, saj je bil odziv zelo lep. Poleg tega ne vemo, kakšni bodo časi v prihodnje, zato je smiselno graditi še to trgovino. Z osta-

limi članicami zadruga Zoofa imamo trgovino v Ljubljani in smo jo ponovno odprle pred dnevi. Obisk je že lep.

Kako izvajate karanteno za oblačila?

Ko sem izvedela, da bomo morale to izvajati, sem bila v šoku. A sem ugotovila, da ni tako grozno. Potem ko stranka poskusi oblačila, jih damo v poseben prostor in naslednji dan jih prelikamo s parnim likalnikom. Še vedno je dovolj oblačil v trgovini in ni hudo.

Zadruga, v okviru katere ima trgovino več oblikovalk, verjetno olajša predstavitev in prodajo?

Približno deset žensk in en moški smo združeni v Zoofi. Mlademu oblikovalcu ni lahko odpirati svojega prostora tako z vidika stroškov kot vsakodnevnega dela v trgovini. Zadruga je super rešitev, ker si delimo stroške in vsaka od nas ima neka znanja, ki jih prispeva k zadrugi, vsaka je zadolžena za določena dela, od urejanja izložbe, objav na spletu ... Delujemo super, smo kot velika družina

Ste neke vrste čarovniško sestrstvo?

Tako se namreč imenuje tudi vaša zanimiva kolekcija Witches sisterhood, namenjena sodobnim čarovnicam, »vnukinjam tistih, ki jih niso uspeli zažgati na grmadi«, kot sporoča napis na

majici. Po tej kolekciji ste postali bolj prepoznavni.

Nimam občutka, da me ljudje poznajo. Zagotovo pa je ta kolekcija res najbolj prepoznavna in odzivi glede zgodbe, ki je povezana z njo, so res lepi. Ko sem jo ustvarila, se mi je zdela nekoliko provokativna in nisem vedela, da se bo toliko žensk poistovetilo s to zgodbo. Očitno potrebujemo tudi nekaj takšnega.

Mogoče se ženskam zdi pomembno sporočilo, da smo sposobne marsičesa, da morda tudi same sebe premalo cenimo, da ima vsaka v sebi moč, ki jo lahko razvije, če o sebi razmišlja? Ste hoteli spodbuditi pri ženskah vse to in morda še kaj?

Veliko sporočil je v tej kolekciji, tudi omejenjena so zelo pomembna. Ena od vej feminizma je zelo naperjena proti moškim, a v resnici ženske velikokrat druga drugo bolj škodimo. Že v času praganja čarovnic

so ženske pogosto obtožile drugo žensko. S tega vidika se mi zdi pomembno, da držimo skupaj, ne glede na to, kako katera živi, in da si dovolimo, da smo, kar smo, da se podpiramo. Četudi nam katera ženska ni všeč, se trudimo, da skušamo razumeti, kaj nam sporoča, ne da jo obsojamo.

Zgodbe so danes pomembne pri prodaji in promociji na različnih področjih, zagotovo tudi na področju mode. Je težko najti posebno zgodbo, kot je čarovniška?

Nikoli nisem delala zgodbe, ker bi se mi zdelo, da s tem prodajam izdelke. Zdaj ko se bolj učim o marketingu, vidim, da je to res pomembno. Zelo rada se poglobljam v stvari že na splošno in logično je bilo, da tako delujem tudi pri svojem delu. Čarovnice niso prišle kot nek navdih za oblikovanje, ampak me je ta tematika od nekdaj zanimala, veliko sem brala in raziskovala. Pred časom sem ugotovila, da sta bila moja pradedka zdravilca in da je eden celo zdravil z modrasi. V zgodbi te kolekcije je tako tudi šamanska tradicija zdravljenja naših prednikov.

Kaj se zgodi, če zmanjka idej?

Moram reči, da se že več let ni zgodilo, da ne bi imela navdih. Poznam občutek, kako je, če ga nimaš. Med študijem sem se preveč zapletala v neke miselne koncepte in nisem znala tega prenesti v neko obliko. Na Danskem, kjer sem bila na študijski izmenjavi, se mi je ta blokada sprostila in zdaj je idej še preveč.

Zakaj ste za študijsko izmenjavo izbrali ravno Dansko, ki na prvi pogled nima veliko z modnim dogajanjem?

Poznamo najbolj komercialne modne prestolnice, kot so Pariz, London, Milano, a v resnici je modni svet širši. Skandinavija je močna v minimalističnem dizajnu in ne le pri oblikovanju oblačil, ampak na splošno pri notranjem oblikovanju, kjer so njeni oblikovalci prepoznavni in cenjeni v svetovnem merilu. Minimalizem mi je bil vedno všeč, všeč mi je bilo, da Danci namenjajo velik poudarek zgodbi, konceptu kolekcije. Odločitvi so botrovale tudi pozitivne izkušnje drugih študentov s fakultete.

V kolikšni meri pri nas sledimo modnim smernicam? Se vam zdi, da iščemo predvsem udobna oblačila za dobro počutje ali izbiramo glede na ceno in kupujemo najcenejše kose oblačil, s čimer podpiramo hitro modo, za katero vemo, kakšne posledice ima v svetu? Zdi se, da so vaši kosi oblačil za povprečne Slovenke težko dostopni.

Mislím, da predstava, da so oblikoval-

Modna oblikovalka
Janja Videc
(Foto: Anže Frantar)

Utopia, najnovejša moda
kolekcija Janje Videc
(Foto: Nike Koležnik)

ski kosi nedostopni, v večini primerov ne drži. Moj najbolj dostopen kos je čarovniška majčka, ki stane 47 evrov, kar je dvakrat toliko kot majica v trgovini s hitro modo, kjer obstaja milijon enakih majic slabe kakovosti, po možnosti jih je izdelal otrok. Ob vsem tem se mi moja majica sploh ne zdi nedostopna. Če nekdo kupuje pri oblikovalcu, gre za bolj osebni stik, ve, kdo je to oblačilo naredil, in oblikovalec ga lahko prilagodi njegovi postavi ter oblačilo tako lahko nosi dolgo časa.

S tem, kako so ljudje oblečeni, se ne ukvarjam posebej. Opazim pa kakšno oblačilo, ki mi je res všeč. Na splošno velja, da smo vedno bolj ozaveščeni glede hitre mode, ki so je mnogi siti. Ne obsojam nikogar, ki kupuje takšne izdelke, a na voljo so tudi drugačne možnosti.

Ste imeli težave pri iskanju šivilj, ki znajo zašiti oblačila po vaših zamislih? Vemo, da smo imeli v Sloveniji zelo močno tekstilno industrijo, a vprašanje je, koliko je še ostalo mojstric, ki obvladajo ta posel.

Res smo imeli dobro tekstilno industrijo, a vodilni niso razumeli, da se mora dizajn posodabljati. Zamenjala sem nekaj šivilj. Zadnje čase sodelujem z dvema manjšima proizvodnjama. Ena od teh je Lanabe iz Celja, ki izdeluje spodnje perilo, in s tem podjetjem lepo sodelujem. Tam nastajajo majčke, medtem ko mi ostale kose šivajo v Ljubljani. S šiviljami se že poznamo, vedo, kaj želim, jaz pa jim zaupam.

Ste zahtevna šefica?

Sem zelo zahtevna, ko gre za natančnost izdelave, in včasih delajo kakšno stvar dvakrat.

Je težko razvijati svojo blagovno znamko, jo promovirati, se ob tem še ves čas izobraževati?

Ko sem začela, si nisem predstavljala, kaj vse to zajema. Sproti sem se učila, hotela vmes že odnehati, a takrat se je začelo največ dogajati. Zdaj mi pri marketingu pomaga partner Anže Frantar in je lažje.

Kje vas ljudje najbolj pogosto odkrijejo?

Zoofa je bila glavna točka, kjer so me ljudje odkrili in postali moje stalne stranke, enako

velja za stranke iz tujine. Družabna omrežja so prav tako pomembna za promocijo, zadnje čase se je temu pridružila še spletna trgovina.

Imate kakšne konkretne načrte za prihodnje ali se prepuščate dogajanju, ki ga je v teh razmerah težko načrtovati?

Se bom kar prepustila. Nimam daljnosežnih načrtov in jih niti v času pred korono nisem imela. To, da lahko živim od svojega ustvarjanja, mi je dovolj, ne želim si velikega posla, ker vem, kaj to prinaša. Sem radovedna, želim še dodatno študirati, zanimata me psihologija in psihoterapija. Na živce mi gre, ko me kdo sprašuje, kako je s prodorom v tujino. Če bi hotela uspeti v neki modni prestolnici, bi že v začetku sprejela popolnoma drugačne poslovne odločitve. Veliko kosov pošiljam na tuje, to ni nobena težava, če delaš v Sloveniji. Imamo veliko dobrih oblikovalcev na vseh področjih. Le premalo znamo ceniti, kar je našega.

V Pivovarni Laško Union obudili tradicijo poslikave panjskih končnic

Čebelice, nove »zaposlene« za medeno pivo

Pivovarna Laško Union (PLU) je v ponedeljek v okviru uresničevanja svoje trajnostne strategije Varimo boljši svet in pred svetovnim dnevom čebel namenu predala čebelnjak na območju svoje proizvodne enote v Laškem. Gre za projekt, ki je nastal v sodelovanju s Čebelarstvo zvezo Slovenije in čebelarstvo družino Šolar iz Laškega, ki bo skrbela za novo pridobitev. Med, proizveden v panjih tega čebelnjaka, bo osnova za pripravo posebne polnitve medenega piva.

ROBERT GORJANC

»Pravzaprav so se nam čebelice pridružile kot nove sodelavke, več kot 350 tisoč jih je in to so zdaj naše prijateljice. Neizmerno smo veseli, da lahko s pomočjo lokalne skupnosti, v sodelovanju z družino Šolar in s Čebelarstvo zvezo Slovenije skrbimo za naše čebelice, ki so svoj dom našle v tem čebelnjaku, in da seveda tudi na ta način skrbimo za trajnostni razvoj,« je bila slikovita Tanja Subotič

Levanič, direktorica korporativnih odnosov v PLU.

Dan odprtja čebelnjaka, ki ima preprosto ime Laški čebelnjak, seveda ni naključje: v PLU so dogodek pripravili v ponedeljek, pred včerajšnjim svetovnim dnevom čebel, in tako tudi na simboličen način želeli pokazati, kako so čebele pomembne za človeka in naravo, saj je opravevanje tisto, ki zagotavlja kar tretjino svetovne pridelave hrane.

Laško čebelnjak sta s prerezom traku slavnostno odprla Boštjan Noč, predsednik Čebelarstvo zveze Slovenije, in Tanja Subotič Levanič, vodja korporativnega komuniciranja v Pivovarni Laško Union.

Družina Šolar, ki bo skrbela za čebelnjak v laški pivovarni: Z leve Darja Šolar, nosilka poslovne dejavnosti družinskega podjetja, njen mož Gregor Šolar in Franc Šolar. Na fotografiji manjka njegova žena Tatjana Šolar, ki prav tako deluje v družinskem podjetju.

Predsednik Čebelarstvo zveze Slovenije Boštjan Noč je prepričan, da svetovni dan čebel pripomore k večjemu zavedanju o pomenu trajnostnega razvoja: »Zavedati se moramo posledic podnebnih sprememb, intenzivnega kmetijstva in pretirane rabe pesticidov. Če bo nekoč okolje tako onesnaženo, da ne bodo mogle preživeti čebele, potem tudi ljudje ne bomo mogli preživeti. Velikokrat je predvsem od politike slišati veliko sladkih besed kot med, uresničevanje pa je bolj v smislu pikov čebel. Takšen projekt, kot si ga je zamislila PLU, je res prava pot.« Dodal je še, da čebele brez pomoči čebelarjev ne morejo preživeti. Da se bodo na območju pivovarne dobro počutile, je zagotovilo ugledna laška čebelarstvo družina, ki bo vestno skrbela zanje in za čebelnjak.

Predsednik slovenskih čebelarjev se veseli skupnih projektov s pivovarno, kot je na primer medeno pivo. Želja čebelarstvo zveze je ustvariti še brezalkoholno pijačo z medom, tudi v skrbi za otroke. »Z velikim veseljem in ponosom smo

sprejeli povabilo, da bi skrbeli za čebele in trudili se bomo, da bodo zdrave in da bo tudi dober pridelek. Veseli nas, da se je PLU vključila v trajnostni razvoj podeželja in vsega, kar je povezano z naravo, in da si je zastavila tako ambiciozen projekt, kot je varjenje medenega piva. Pivovarna je sicer že v prejšnjih časih dajala velik pomen čebelarstvu v regiji in predvsem v Laškem, Heineken zdaj nadaljuje to tradicijo z novimi idejami in prijemi,« je povedal Franc Šolar, že kar legenda laških čebelarjev, ki je še vedno zelo vpet v delo družinskega podjetja Čebelarstvo, lectarstvo in apiturizem Šolar, v katerem posle sicer vodi snaha Darja.

Slikovit razvoj Pivovarne Laško na panjskih končnicah

Sledeč bogati zgodovini laškega pivovarstva, ki bo kmalu štelo že dvesto let, je ob odprtju čebelnjaka PLU tudi obudila tradicijo poslikave panjskih končnic, ki so slovenska posebnost. K soustvarjanju nove ljudske umetnosti so povabili

Odprtje čebelnjaka v laški pivovarni je s svojim nastopom popestrila Laška pihalna godba, brez katere si ni mogoče zamisliti pomembnejšega dogodka v Laškem.

Za vrhunsko kulinarijo je imenitnem in inovativnem dogodku v laški pivovarni poskrbel vrhunski chef JURE, domačin Marko Pavčnik, lastnik restavracije Pavus na gradu Tabor v Laškem. Kot specialist za simbiozo hrane in piva je spet navdušil s slastnimi prigrizki ...

Zgodba razvoja Pivovarne Laško na panjskih končnicah

Predstavljamo poslikave, ki jih je za čebelnjak v laški pivovarni pripravilo pet ilustratorjev. Vsak je tudi predstavil svojo poslikavo in pojasnil, kaj je z njo želel sporočiti.

ODPRTJE PIVOVARNE LAŠKO 1825
• ANJA KRALJ •

»Prva panjska končnica razkrije odprtje pivovarne z dvema pivovarjema v ospredju in z zvedavimi sosedi pred vrati v ozadju. Pod stropom se po ceveh pretaka pivo, v slogu panjskih končnic pa je obroba okrašena z viticami hmelja in čebelami, brez katerih ne bi bilo medenega piva. Druga končnica ima pridih tradicije s starinskimi dekoracijami in vinjeto Laškega. Vrata pivovarne so odprta, pred njimi pa pivovar dami razlaga o pivu. Ponovno se pojavijo čebelice in hmelj. Na zdravje!«

OBIRANJE HMELJA V SAVINJSKI DOLINI
• MATIJA CIPURIČ •

»Pri izdelavi panjskih končnic sem poskušal ohraniti tradicijo in so zgodovati po preteklosti, tako pri izbiri, kot pri načinu upodabljanja motivov. Vedno pa v svoje ilustracije vnašam sodobnost, prikrojim jih z osebno interpretacijo določenih podrobnosti in dodajanjem manjših motivov, ki za tradicionalna dela niso značilni.«

VARJENJE PIVA
• NEJA LIKAR •

»V tradicionalno oblačilo pivovarja sem odela kar zlatoroga samega. V vlogo nadzornic pa sem umestila čebelice in »glavo« njihove družine, matice. V ozadju se prepletajo barve Laškega - cvetu hmelja, ki ga uporabljam tudi v detajlih, dodam tudi cvetove, brez katerih bi bilo delo čebelic onemogočeno. Šestkotnike uporabljam v simbolični čebelic, ter tudi zato, ker je ta najmočnejši lik, kot je močna tudi zgodba in tradicija laškega piva. Kaj se lahko zgodi, ko komunicirata zlatorog in čebela? Nova, močna in tradicionalna zgodba.«

DRUŽENJE OB LAŠKEM PIVU
• DEJAN KRALJ •

»Najboljša druženja ob pivu so začnejo z globokimi pogovori, končajo pa z divjim rajanjem. Na svojih ilustracijah sem prikazal oboje. Panjske končnice sem poslikal v svojem slogu, hkrati pa še vedno želel ostati zvest tradiciji.«

VARIMO BOLJŠI SVET
• ROMAN RAŽMAN •

»Vodilo Pivovarne Laško »Varimo boljši svet« razumem kot poziv k odgovornemu ravnanju, skrbi. Če danes za nekaj (po)skrbimo, jutri obrodi sadove in nam lahko omogoči kakovostno okolje za življenje in delovanje. To misel sem skušal ilustrirati v fabulativnem zaporedju dveh kadrov, ki postaneta temelj panjskima končnicama.«

Maja Mežan, vodja blagovne znamke Laško (v sredini), je predstavila projekt poslikave panjskih končnic in pet ilustratorjev, ki so sodelovali pri projektu.

pet slovenskih ilustratorjev, ki so s svojimi stvaritvami na panjskih končnicah razvili zgodbo Pivovarne Laško od ustanovitve leta 1825 do danes.

»Blagovna znamka Laško je vedno bila in bo ponosna na svojo skoraj dvestoletno tradicijo varjenja piva. Tako daleč

seže še ena lokalno močna tradicija, poslikava panjskih končnic. V družbi PLU smo se odločili, da obudimo to tradicijo in jo preslikamo v sodobni čas,« je povedala Maja Mežan, vodja blagovne znamke Laško.

V PLU bodo na svojih družbenih omrežjih, na FB

in Instagramu, izvedli natečaj za »naj poslikavo panjsko končnico« petih ilustratorjev. Zmagovalna, tista, ki bo prejela največ glasov, bo krasila etiketo medenega piva. Tega bodo v PLU zvarili iz medu, ki ga bodo pridelale čebele v Laško čebelnjaku.

»Za začetek načrtujemo, da bomo naredili posebno polnitev medenega piva, ki bo ob dobri letini, če se bodo čebelice dobro privadile, če bo veliko medu, na voljo konec leta,« je še napovedala Maja Mežan.

Foto: SHERPA

»Novinarska inšpekcija« v čebelnjaku

Boštjan Noč, predsednik Čebelarstva Slovenije, se je na odprtju čebelnjaka postavil s prav posebno masko, »v stilu« bi lahko rekli.

Seveda se je k odlični kulinariki podalo »pivo 0,0«.

mnzc
muzej novejšezgodovine | celje

Več kot barve

Herman Lisjak vas prijazno vabi na ogled nove interaktivne gostujoče razstave iz avstrijskega Celovca

VEČ KOT BARVE.

www.muzej-nz-ce.si

Kdaj bodo v muzeju na prostem v Rogatcu lahko spet pripravili Likof na taberhi, lahko samo ugibamo.

Na sprehod po muzeju na prostem v Rogatcu

Tudi v težkih časih so zgodbe naših prednikov navdih

Šmitova in viničarska hiša, gospodarsko poslopje, kovačnica in kozolec, čebelnjak, vodnjak in še mnogo drugega sestavlja izjemno stavbarsko dediščino osrednještajerskega območja in predvsem Obsotelja. Največji slovenski muzej na prostem je najbolj prepoznaven znak občine Rogatec. Leta 1997 je bil nominiran za evropski muzej leta, razglasili so ga tudi za spomenik državnega pomena.

SAŠKA T. OCVRK

Za slikovitim trškim jedrom Rogatca se pod zavetjem Donačke gore skriva prav posebna vasica. Korak čez mostiček pomeni tudi korak v nek drug in drugačen čas. Preden nas je ohromila korona, je bilo med idiličnimi stavbami različnih namenov mogoče občutiti, kako so živeli naši predniki. Zaposleni iz Zavoda za kulturo, turizem in razvoj Rogatec so pripravili zanimiv program različnih etnoloških delavnic za mladi in odrasle. Obiskovalci so lahko v krušni peči v črni kuhinji spekli svoj kruhek, se preizkusili v pletenju iz ličja in šibja, ročnem tkanju, spoznali delo kovačev in kamnosekov ter se naučili starih spretnosti, za katere

smo večinoma pozabili, da so kdaj obstajale. Muzej je svojevrstno srce kraja, na katerega so domačini upravičeno ponosni. Zaposleni so v času karantene razmišljali predvsem o tem, kako bodo čar muzeja za obiskovalce ohranili tudi v novih razmerah. »Pripravili smo vsa potrebna zaščitna sredstva in priredili pot ogledov. Tiskan vodnik, ki ga obiskovalci dobijo ob vходу in odnesejo pravila o razkuževanju rok, obvezni uporabi maske v zaprtih prostorih in ohranjanju razdalje, a zaradi gibanja v naravi ima naš muzej zagotovo v teh časih veliko prednost pri obiskovalcih,« pove Nives Brezovnik.

Najprej je bila pesnikova hiša

Vse se je začelo v začetku 80. let. Muzej v Rogatcu je bil eden od štirih spomeniškovarstvenih projektov, ki naj bi v različnih slovenskih pokrajinah predstavljali in ohranjali slovensko ljudsko stavbarstvo v njegovem avtentičnem okolju. Najprej so si domačini prizadevali ohraniti rojstno hišo pesnika Jožeta Šmita. V okviru prej omenjenega državnega projekta je ta pobuda z leti prerasla v največji muzej na prostem v Sloveniji. »Pri tem velja omeniti predvsem strokovno podporo celjskega zavoda za spomeniško varstvo in odgovornega konservatorja dr. Vita Hazlerja ter zanesljiva delo članov Društva za ureditev muzeja na prostem Rogatec in njegovega predsednika Franca Žerdonerja. Slednji je za svoje delo na področju etnologije leta 1996 prejel tudi Murkovo priznanje,« pove Brezovnikova.

Muzejska zbirka na prostem ohranja zgodbe Obsotelja, južno od Donačke gore in Boča, iz časa od preloma 18. do sredine 20. stoletja. Ob

križišču cest proti Majšperku in Ptujju danes stojijo izvorni objekti srednještajerske kmetije subpanonskega tipa ter rekonstrukcije obrtniških ter gospodarskih objektov.

Stanovanjsko hišo so v muzeju prenesli leta 1983. Kasneje so ji dodali še gospodarsko poslopje oziroma »štalo«, dvojni vezani kozolec toplar, svinjak oziroma »štalunci« in vodnjak oziroma »štepih« na čapljo. Kasneje so zbirko dopolnili še z rekonstrukcijo čebelnjaka, viničarske hiše, brajd, kovačije in »lodna«, podeželske trgovine iz 30. let. V kamnarski »bajti« si je mogoče ogledati stalno razstavo o svojevrstni kamnoseški obrti. Še danes so znani brusni kamni iz Loga pri Rogatcu. Kar na 13 arih se razprostirajo tudi ekološki zeliščni vrtovi z več kot 60 različnimi vrstami zelišč.

Po modno torbico iz ličja

V desetletjih so zaposleni v muzeju opravili izjemno delo. Kot pravi Brezovnikova, so odkrito ponosni na vse posameznike, ki so uspeli muzej zgraditi in ohraniti izjemno

narodno dediščino. »Vendar z golj vzdrževanje obnovljene dediščine še zdaleč ni dovolj, da bi jo lahko tudi ohranili. Vsaka dediščina skriva v sebi številne čudovite, včasih tudi srehljive zgodbe. Poiskali smo jih v strokovni literaturi in v raziskavami na terenu. Zgodbe dediščine – rokodelstvo, šege, navade – so rdeča nit in osnovni »material«, s katerim smo napolnili štiri samostojne programske oblike.« Glede na to, ali pridemo v najavljeni skupini ali kot posamezni obiskovalci, lahko v muzejski delavnici oblikujemo svoj izdelek in ga odnesemo domov. Lahko pa le sedemo na pručko ob noge staremu rokodelcu ter uživamo v prikazu mojstrskega dela, šeg in navad. Učne rokodelske delavnice in proizvodno obrtna dejavnost v okviru Rokodelskega centra Rogatec imajo tudi izjemen pomen pri praktičnem ohranjanju veččin in znanj ročnega tkanja, pletarstva, lončarstva, steklarstva, kamnoseštva in oblikovanja tekstilij.

»Na ta način lahko obiskovalci zgodbe odkrivajo z vsemi čutili, doživljajo lastno

izkušnjo dediščine v skladu s svojimi željami, potrebami in pričakovanji. Današnji sodobni človek želi biti v dogajanje vključen, želi atrakcijo in akcijo. Ponosni smo, ko vidimo, da ljudje odhajajo polni doživetij od nas in se vračajo ali nas zaradi njihovih priporočil obiščejo novi gostje.«

Ni kruha čez lastno »žuliko«

Muzej na prostem Rogatec je kot učilnica na prostem, ki obiskovalcem vseh starosti približa kulturno dediščino in izročilo prednikov. Starejšim predstavlja nostalgijo, mlajšim nudi možnost, da vstopijo v življenje nekoč. To je snovalcem muzeja uspelo tudi s pomočjo domačinov, njihovih zgodb in ročnih spretnosti. »V mislih imam pletarko, gospo Terezijo Klemenčič, ki nam je prinesla v muzej več kot 70 let staro šolsko torbico iz ličja. Tako smo odkrivali zanimive zgodbe. Naučila nas je tehnike pletenja in danes imamo v rokodelskem centru kot mojstrico pletenja iz ličja že njeno učenko gospo Vido An-

Številne sejemske in etnografske prireditve so se v muzeju vrstile vse poletje.

tolinc. Na naši tradicionalni etnografski prireditvi Likofu na taberhi sodelujejo starejši in mlajši domačini in tudi upokoenci iz Obsotelja in s Kozjanskega pri mlačvi žita, košnji in drugih opravilih ter prikazih, kar nam zelo veliko pomeni,« je ponosna Brezovnikova. Ko je pred 23 leti muzej prevzela v upravljanje Občina Rogatec, so se zavedali, da sta za njegov dolgoročni obstoj – tako v ekonomskem kot duhovnem smislu – nujna interpretacija oziroma pripovedovanje zgodb, ki nam jih sporoča dediščina. Z zasnovo doživljajskih prikazov in delavnic lahko te zgodbe pripovedujejo obiskovalci. Program so poimenovali Okusimo dediščino in je kot inovativni kulturnoturistični program prejel priznanje Slovenske turistične organizacije bronasti sejalec 2010.

Dobrodošli tudi po nizozemsko

Gostje prihajajo iz vseh koncev sveta. Iz Francije, Avstrije, Nemčije, Italije, Španije, Rusije, Amerike, Avstralije, Rusije, Ukrajine, Izraela, Kuvajta, Kazahstana, z Danske, iz Anglije in od drugod. V poletnem času vsako leto več Nizozemcev obišče Rogatec in prav zanje so lani prevedli vodnik tudi v nizozemščino. »Seveda smo zelo veseli domačih obiskovalcev. Zadnja leta zelo dobro

sodelujemo z bližnjima zdraviliščema, s Podčetrtkom in Rogaško Slatino. Lani je vozil od maja do septembra zdraviliške goste iz Rogaške Slatine v Muzej na prostem Rogatec cestni vlak rogačan, in sicer s postankom v podjetju Kozmetika Afroditia in pri Pomoni, turizmu na podeželju.« Zavod je velik del prihodkov tako ustvaril v tržni dejavnosti. Če bo epidemija še glo-

blje zarezala v turistično in gospodarsko dejavnost, bo lahko upravljavec s podporo lokalne skupnosti skrbel le za nujna vzdrževalna dela in ohranitev zbirke. Po najbolj pesimističnem scenariju bi to pomenilo zaprtje muzeja in ustavev vseh dejavnosti. Zaposleni v zavodu so že zdaj naredili vse, da se to ne bi zgodilo. Delavnic in prikazov trenutno ni, muzej pa je

kljub temu na široko odprl svoja vrata. »Verjamemo, da bomo kljub določenim spremembam, ki so in bodo tudi po krizi ostale, znali izkoristiti svoje prednosti. To so okolje, vsebine ter poslanstvo in delo, ki smo ga začrtali in ga uspešno izvajali v vseh letih do zdaj,« zaključuje sogovornica.

Foto: Andraž Purg – GrupA (arhiv NT)

Muzejska trgovina Lodn tudi v koronskih časih ponuja pristne domače izdelke. (foto: arhiv muzeja)

»Trenutno je največji izziv, kako naše delavnice izvesti v skladu z vsemi zaščitnimi ukrepi. Od marca do konca junija je za nas vrhunec sezone, ko so nas sicer obiskovale šolske skupine iz vse Slovenije. Zdaj iščemo nove možnosti vsaj za nekatere delavnice.«

Pomemben del muzejskih zgodb je tudi domača kulinarika.

Lani je muzej na prostem in dvorec Strmol obiskalo 20.787 obiskovalcev, od tega je bilo v delavnice vključenih 5.482 udeležencev. Na vrhuncu sezone za delovanje muzeja skrbi sedem zaposlenih.

Zeliščarstvo je pomemben del muzejske identite.

Šolski park si lahko ob prehodni najavi ogledate v spremstvu strokovnjakov. V času pouka je odprt od 8. do 18. ure.

Vrt z bogato zgodovino v Medlogu

Pisana učilnica na prostem

»Prvi načrt šolskega parka je nastal pred 48 leti,« o najlepši celjski učilnici, to je parku Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, pripoveduje direktorica šole Štefanija Kos Zidar. Ta načrt je nastal v soavtorstvu več učiteljev stroke. Vendar danes vrt ni več takšen, kot je bil narisani takrat. »Zaradi občasnih močnih poplav in suš nabor rastlin, ki rastejo v našem parku, sprti dopolnjujemo. Dele parka je zaradi naravnih pogojev treba včasih povsem na novo urediti, ker jih kakšna ujma enostavno odnese.«

MARJETKA R. LESJAK

Prva in najstarejša šola v zgodovini slovenske hortikulture, ki je dala najvidnejše slovenske vrtnarje in cvetličarje ter je pomembno prispevala k razvoju omenjene tovrstne kulture v širšem slovenskem prostoru, dijakom ponuja »nekaj

več«. Park, ki je velik 4,5 hektarja, se ponaša z rožnim vrtom, ki ob našem obisku še ni cvetel, s kolekcijским nasadom trajnic, z zbirko kaktej in sočnic ter vodnim objektom, s čebelnjakom z medonosnimi rastlinami, z zeliščnim in kmečkimi vrtom, s slovenskim in švicarskim vrtom, z več hoteli za žuželke, nasadom špargljev in s primeri okrasnih zasaditev ter z učno potjo za slepe, slabovidne in videče.

»Šola izhaja iz dediščine nekoč mogočnega Kvaternikovega posestva, ki ima svoje korenine na koncu 18. stoletja. To posestvo je slovelo v času avstrijskega cesarstva s številnimi vrtninami in okrasnimi rastlinami, saj obstajajo dokumenti, da je oskrbovalo tako dunajski dvor in tudi širšo celjsko okolico,« o koreninah območja, kjer je danes šola, pripoveduje direktorica. Ob nacionalizaciji Kvaternikovega posestva, vrtnarije Zelenko in Stiegerjeve vile leta 1946 je na tem mestu nastala prva Vrtnarska šola Slovenije v Medlogu pri Celju.

Po znanje na plano

Dijaki in študentje, ki obiskujejo to šolo, imajo to srečo, da niso ves čas zaprti med štirimi stenami. Večji del svojih praktičnih znanj osvajajo prav v vrtu. In kot se celo leto spreminja narava, tako se spreminjajo tudi rastline, zasajene v tem parku, ki potrebujejo različno oskrbo in nego.

Prav tako imajo dijaki možnost dejavnega sodelovanja pri hortikulturnih storitvah, kjer pod vod-

stvom učitelja prevzamejo delo tudi izven šole. Gre za projektiranje vrtov, urejanje okolja in vzdrževanje zasaditev, notranje in zunanje dekoracije, izdelavo cvetličnih vezav. »Takšna izvedba praktičnega dela pouka omogoča dijakom pristno izkušnjo, ki je zelo pomembna za kasnejše samostojno opravljanje poklica,« o delu dijakov pravi direktorica, ki izjemno ceni delo, ki ga njeni dijaki opravijo v šolskem vrtu. Prav to pomlad, ko so dijaki zaradi epidemije ostali doma, zelo pogreša njihove pridne prste v šolskem vrtu. »Ker narava ne čaka in je rastline treba pognojiti, opleti, grede očistiti, smo namesto dijakov za vsa ta opravila poskrbeli delavci šole,« pravi direktorica, ki tudi sama brez besed poprime za delo v nasadih in izpulji kakšen plevel.

Od visoke do lepo pokošene trave

Tudi sama je bila dijakinja in kasneje učiteljica te ugledne vrtnarske šole in se spominja, da je bila podoba tega vrta takrat povsem drugačna: »Takrat je bila tukaj tako visoka trata, kot jo imajo kmetje na polju v maju tik pred košnjo. Spomnim se, da sem kot mlada učiteljica stopila do ravnateljice, gospe Cmokove, in ji predlagala, da bi travo pokosili. Takratna ravnateljica kot živinorejka nekako ni razumela mojega predloga, ki je bil bolj hortikulturno usmerjen. Že takrat smo imeli delavci šole namreč strokovne ekskurzije po Evropi in na Brijuni in sem vedela, kako naj bi izgledal lepo urejen park.« Kasneje se ji je pri tej pobudi pridružil sedanji

direktor Šolskega centra Šentjur mag. Branko Šket in končno so travo vendarle pokosili. Od leta 1987 je skrb za lepo pokošeno trato zelo pomembna.

Rastline v šolskem parku so označene, dijaki, študentje in obiskovalci se lahko naučijo slovenskih in botaničnih imen. »K nam prihajajo številni obiskovalci in vedno se lahko pohvalimo, da je naš park ena najlepših učilnic na prostem. Dijaki in študentje se največ naučijo prav takrat, ko imajo pristno izkušnjo stika z rastlinami.«

Štefanija Kos Zidar, ki je direktorica od leta 2013, pravi, da je izjemno pomembno, da se šola odpira navzven in da svoje delo predstavlja

tudi širši skupnosti. Zato ima še veliko idej, kako ponuditi nove vsebine na način, da bo čim bolj izstopal prav park. Med drugim v sodelovanju s celjskim javnim skladom za kulturne dejavnosti načrtujejo izvedbo likovnih delavnic, odlično bi bilo mogoče izrabiti tudi Vilo Kristino kot atelje, ki bi imel izhod v šolski park. »Možnosti je ogromno,« zaključuje direktorica Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, za katero se zdi, da tudi glede parka skriva v rokavu še kar nekaj adutov.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Direktorica šole Štefanija Kos Zidar, v ozadju metasekvoja

Emil Špes, vodja praktičnega pouka

V rozariju je zbirka zanimivih skupin vrtnic, ki bodo kmalu zacvetele.

Sodobno računalniško voden rastlinjak je šola dobila leta 1996 ob 50-letnici šole. Tam je zdaj med drugimi rastlinami meter in pol širok božični kaktus, zanimiva zbirka orhidej in sobnih rastlin.

Tabla za slepe, slabovidne in videče

V šolskem parku posebej izstopajo nekatere fosilne rastline, kot so ginko, metasekvoja in wolemija.

Štirje dnevi, dve celini

Istanbul, mesto sultanov in potepuških mačk

»Istanbul ti že ob prvem obisku zleze pod kožo in želiš si, da bi se vanj nenehno vračal.«

Nikoli nisem verjel tistim, ki trdijo, da se zbiranje kovancev spleča. A sem predlani njihove trditve vzel kot izziv in leto dni zbiral »dvojke«. Res se je nabralo ravno prav denarja, da sem si lahko privoščil krajše potovanje. Izbira ni bila lahka, saj me je tako kot najbrž večino ljudi vleklo na vse strani. Želel sem spoznati nekaj novega, novo kulturo, nekaj, kar je drugačno od tipično evropskega, a vendar blizu. Odločil sem se za mesto, ki v sebi nosi bogato zgodovino in kjer se stikata vzhod in zahod, Evropa in Azija. Mesto je v svoji zgodovini dobilo številna imena – Bizanc, Konstantinopol, Istanbul in Carigrad. Meni najljubše ime je Istanbul. Obiskal sem ga septembra lani.

FILIP ZULE

Prvi postanek je bila bližnja letališče je dal slutiti, da smo prispeli v državo velikih števil. Že takrat, čeprav je letališče šele komaj začelo delovati, so vsak dan zabeležili več kot 3.600 pristankov in vzletov letal. Letališče sicer še vedno ni končano, kako veliko bo takrat, med drugim pričaja podatek, da bo v mestu, ki ga gradijo v njegovi bližini, živelo več sto tisoč zaposlenih na letališču in njihovih družin. Po skoraj uri vožnje smo prispeli v Istanbul, ki je tako kot Rim zgrajen na sedmih gričih, v njem pa živi več kot 15 milijonov ljudi. Naš hotel je bil v četrti Laleli v središču mesta. Gre za predel, kjer so ulice polne trgovin z oblačili, ki so namenjena grosistični prodaji. Vsaka ulica je namenjena za točno določena oblačila ali za točno določeno starost. Trgovin z oblačili za otroke do petega leta je na primer ogromno. V trgovine, mimo katerih smo se sprehajali vsak dan, nismo vstopali, saj oblek niti ne bi mogli kupiti. No, lahko bi jih, a le, če bi jih kupili sto ali več.

Ko smo se namestili v hotelu, smo se odpravili na prva raziskovanja tega velikega mesta.

Prvi postanek je bila bližnja trafik, saj je bilo treba kupiti vozovnice za tramvaj in metro, ki sta bila naši glavni prevozni sredstva vse dni bivanja v Istanbulu. Na hitro smo si privoščili še prvo istanbulsko malico, s sezamom posute okrogle kruhke, ki se imenujejo simit. Po kratkem sprehodu smo prišli do Sulejmanove mošeje, kjer se je ravno začela popoldanska molitev. Pred mošejo smo lahko opazili vrsto umivalnikov, kjer si moški, namenjeni k molitvi, po tradiciji umijejo obraz in roke. V mošejo v času molitve nismo smeli vstopiti, zato smo si ogledali vrtove, zunanost grobnice sultana Sulejmana Veličastnega in njegove žene Hürrem ter z bližnjega obzidja uživali ob razgledu na strehe starodavnega mesta. Molitev se je končala, verniki so odšli in lahko smo stopili v notranost mošeje. Načrte zanj je napravil Sulejmanov arhitekt Mimar Sinan, ki je izrisal načrte za več kot 400 mošej, njegova grobnica pa je nedaleč od Sulejmanove.

Naslednji cilj ogledov je bil trg Taksim, do katerega smo prišli z metrojem. Hodnike podzemne postaje krasijo po-

slikane keramične ploščice, ki upodabljajo pomembne mejnike Istanbula. Trg Taksim in ulica İstiklal Caddesi ali Ulica neodvisnosti, ki je dolga skoraj kilometer in pol, sta bila vedno bolj polna večernih obiskovalcev. Mladih in starih Turkov, parov, družin, turistov, značilnih muslimanskih oblačil in kratkih krilc ... Reka ljudi, ki nas je posrkala vase, nas je vodila mimo trgovin z oblačili, kavarn, restavracij, pekarn in slaščičarn, ki so s svojimi bogatimi izložbami kar klicale v

notranjost. Mimo nas je zapeljaval star tramvaj, iz množice se je zaslišala melodija harmonike. Nekdo je preigral pesem Bella Ciao. Nismo pričakovali, da bomo sredi Istanbula slišali to pesem, vendar smo kasneje izvedeli, da je v Turčiji zelo priljubljena. Po večerji smo sedli na teraso enega od lokalov v stranski ulici, si privoščili pravi turški čaj in »pečeno« kavo, poslušali oddaljen glas harmonike in violine ter opazovali, kako mimo nas hiti turški načini življenja.

Po približno uri smo se odpravili navzdol po İstiklal Caddesi. Trgovine in gostilne so postajale vedno manjše, bolj boemske, veliko jih je ponujalo ročno narejene izdelke, ustavili smo se tudi pred kavarno Otantik Cafe, znano iz nadaljevanke Moja boš, ki je bila tudi v Sloveniji zelo priljubljena. Za enim od ovinkov nas je pričakal niz lesenih hišic. Z velikim presečenjem smo ugotovili, da so namenjene prosto živečim mačkam. Teh je v Istanbulu približno 750 tisoč, prebivalci,

tudi tisti, ki živali ne marajo, jim nastavljajo svežo hrano in vodo ter jim na ulicah postavljajo zatočišča. Islam namreč narekuje skrb za dobrobit vseh živali, kruto ravnanje je greh. Po mačjih hišicah smo naleteli na povsem drugačen prizor – pred nami se je nenadoma pojavil mogočen srednjeveški stolp Galata, ki je eden prepoznavnih znamenitosti Istanbula. Nanj se nismo povzpeli, temveč smo pot nadaljevali do istoimenskega mostu, s katerega smo lahko opazovali

Ena od turistično še neraziskanih četrti Istanbula.

Običajna večerna gneča na Ulici neodvisnosti.

Vile ob Bosporski ožini, kjer živijo bogate istanbulske družine.

Znameniti turški simit, najboljša malica ob pohajkovanju po mestu.

osvetljene mošeje. Na mostu so sedeli starci in lovili ribe, v daljavi so se na valovih Bosporja zibale ladje, polne turistov.

Dež, vrste in bogastvo nekdanjih sultanov

Drugi dan je bil namenjen ogledom glavnih znamenitosti Istanbula. Sprehodili smo se po ulici Divan Yolu, Poti do cesarskega sveta, vse do trga sultana Ahmeda, kjer je včasih stal Konstantinov hipodrom. Čeprav so ostanki takratnega hipodroma danes dva metra pod zemljo, na trgu še vedno stojijo Kačji steber ter Zidani in Tutmozov obelisk. Ogled vseh treh znamenitosti je zmotilo padanje dežja in nenadoma so se okrog nas pojavili prodajalci dežnikov in dežnih plaščev. Cene niso bile visoke, a smo že po nekaj korakih ugotovili, da še kako zelo velja pregovor »malo denarja, malo muzike«. A nas to ni spravilo v slabo voljo in odpravili smo se do palače Topkapi, ki je bila več kot 400 let glavno bivališče osmanskih sultanov, dokler leta 1856 takratni sultan svoje rezidence ni preselil v palačo Dolmabahçe ob Bosporski ožini.

Po čakanju v dolgih vrstah in številnih varnostnih pregledih smo stopili v palačo, ki se razteza okoli štirih velikih dvoriščnih vrtov. Takoj smo se namenili v najbolj obiskan del palače, v zakladnico. Zaradi ogromne gneče seveda nismo mogli videti vsega, saj nas je množica potiskala naprej. V zakladnici Otomanskega cesarstva smo lahko videli razstavljene dragulje, orožje iz vseh obdobij cesarstva, oklepe sultanov in njihove zlate prestole, ogledali smo si tudi

prostor, kjer so razstavljene številne verske relikvije. Ker sta dež in veter lomila dežnike in močila čevlje, smo si med ogledi privoščili kratek odmor za turški jabolčni čaj in sladico, medtem smo opazovali ladje, ki so plule po Bosporski ožini. Nasprotno, azijske strani se zaradi dežja skoraj ni dalo več videti. Oglede smo nadaljevali v nekdanjih kuhinjah. Poleg velikanskih železnih kotlov smo lahko občudovali zbirko porcelana in posod iz različnih obdobij ter se čudili zapisom o letni porabi živil ter receptom jedi, ki so jih v 17. stoletju jedli na sultanovem dvoru.

Sledil je ogled, ki smo ga vsi nestrpnost čakali. Harema namreč, ki ga sestavlja več kot 400 prostorov in ki se vidno razlikujejo od drugih delov palače, saj so v njih bivali sultan, njegove žene in potomstvo ter konkubine. Že takoj na začetku smo razočarani izvedeli, da priljubljene turške serije Sulejman Veličastni niso snemali v prostorih harema, temveč v filmskih studiih na obrobju Istanbula. Prostorji, po katerih smo se sprehajali, so obloženi z marmorjem in s ploščicami, stene in stropovi so umetelno poslikani, na hodnikih so vsakih nekaj metrov majhni umivalniki. Ob vsej bleščavosti nas je presunila velika železna kletka, kamor so zapirali neposlušne konkubine in jih stradalali do smrti. V haremu se zaradi številnih soban in majhnih hodnikov zlahka izgubiš, vendar smo kmalu prispeli do najpomembnejše sobe turškega cesarstva. Ko smo vstopili v prestolno sobo, kjer je sultan nekoč sprejemal svoje obiskovalce, se je nasproti nas bohotil velik zlat divan, nad njim je visel velik kristalni lestenec. Polni vtisov o nekdanji veličini Otomanskega cesarstva smo zapustili palačo Topkapi, si vzeli odmor za krajše kosilo, nato nadaljevali ogled Bazilike cisterni. Gre za največjo od stotih cistern, ki jih imajo v Istanbulu. Strop cisterne, v kateri se lahko zbere 80 tisoč kubičnih metrov vode, je podprt s 336 stebri, podzemni prostori so bili uporabljeni kot prizorišče za nekaj scen v filmih Iz Rusije z ljubeznijo in Inferno.

V tistem in temačnem prostoru, v katerem začetni spoštovanje do takratnih arhitektov, se nismo zadržali dolgo. Po dežju smo odšli do Modre mošeje, ki je osrednja istanbulska mošeja, pred njo se je pri vходу za turiste vila dolga kolona. Zaradi iznajdljivosti vodičke smo v mošejo prišli v samo nekaj minutah. Kakšen »trik« je uporabila, ne smem povedati. V mošeji se zaradi strašanske gneče nismo zadrževali dolgo, raje smo se odpravili do največje znamenitosti Istanbula – Hagie Sofie oziroma cerkve svete Božje modrosti, ki je dolgo časa veljala za največje cerkev krščanskega sveta, leta 1453 jo je sultan Mehmed II. spremenil v mošejo. Notranjost cerkve, ki je danes muzej, je okrašena z raznobarnimi mozaiki in mogočnimi barvnimi kamnitimi stebri, povsod se prepletajo krščanske in muslimanske verske podobe. Dan, poln ogledov in hoje, smo zaključili v lokalni slaščičarni ob pristnem turškem bureku in jogurtu, imenovanem ajran, kasneje pa smo si privoščili še sveže pečen kostanj.

Na kosilo v Azijo

Najlepša jutra so obalah Bosporske ožine. Zgodaj zjutraj tretjega dne, ko so trgovine počasi začele odpirati svoja vrata, smo se sprehodili po pokriti Misir Çarşısı, Egipčanski tržnici začimb. Že po nekaj korakih smo zastali ob pogledu na številne stojnice s pisanimi začimbami, s posušenim sadjem in zelenjavo, z oreščki vseh vrst, ratluki vseh okusov in barv, posuti s sladkorjem, pa so kar klicali, naj jih poskusimo. Prijazni prodajalci so nam postregli s čajem iz granatnega jabolka in začeli smo barantati. Za začimbe, ki smo jih kupili, smo kot prvi kupci tega dne dobili poseben popust. Menda.

Po osvežilni jutranji kavi smo se vkrkali na turistično ladjo in začeli uro in pol dolgo plovbo po Bosporski ožini. Medtem ko smo za dopoldansko malico jedli simite, so okoli ladje letali galebi, mi pa smo uživali ob pogledu na številne zgradbe na obali. Peljali smo se pod Bosporskim mostom in mostom sultana Mehmeda, v daljavi smo videli nebotičnike sodobnega Istanbula, na obali se je bohotila palača Dolmabahçe, ki v svoji lepoti ni zaostajala od drugih obalnih palač, vrstile so se mošeje in raznobarne vile istanbulske bogatašev, vredne več deset milijonov evrov. Prava paša za oči je bila kamnita trdnjava Rumelihisari, ki so jo leta 1452 zaradi obrambe mesta zgradili v nekaj mesecih.

Izkrkali smo se v Üsküdarju, ki ga zaradi pogleda na stari del Istanbula na drugi strani preliva uporabljajo za snemanje številnih turških nadaljevanj. Sprehodili smo se po lokalni tržnici, kjer so ponujali sveže ribe, sadje in zelenjavo, satovje medu in pekovske izdelke. Čeprav nas je mamil vonj sveže pečene mesa, smo se odločili, da bomo poskusili lokalno jed balik ekmek, sendvič s kosilo smo se

na evropsko stran Istanbula vrnili s podzemno železnico Marmaray, ki je zgrajena pod Bosporskim prelivom. Naša končna postaja je bila nekaj minut hoje od Kapalıçarşı, velikega bazarja, ki je z 21 vhodi najstarejši in največji bazar na svetu – deluje že od 15. stoletja. Bazar bi lahko opisali z eno samo besedo: labirint. Čeprav se v prvem trenutku zazdi, da se lahko izgubiš v majhnih uličicah, po katerih se drenja stotine turistov, pot po bazarju ni zapletena. Razdeljen je na različne četrti, kjer prodajajo določene izdelke. V bazarju deluje več kot 4 tisoč trgovin, ima tudi lastno pošto, šolo in mošejo. Barvitost stojnic nas je posrkala vase in naše oči so se pasle na raznobarni keramiki, usnjenih izdelkih, svetleči srebrnini, preprogah, oblačilih ... Prodajalci so silili v nas in nas prepričevali, da moramo kupiti njihove stvari. Nekateri so hitro ugotovili, od kod prihajamo in začeli z nami barantati v srbskem jeziku.

Zunaj velikega bazarja je manjši, manj turistično oblegan bazar knjig, Sahaflar Çarşısı. Vsekakor je vreden obiska, saj ponuja na tisoče knjig, učbenikov, kaligrafij, zemljevidov in slik. Čeprav je večina knjig v turškem jeziku, so med njimi tudi kakšne v drugih svetovnih jezikih. Tudi na bazarju knjig so kraljevale mačke, ki so lenobno poležavale kar na knjižnih policah. V času našega obiska je bilo na bazarju veliko šolarjev, ki so kupovali učbenike, in čeprav se je na prvi pogled zdelo, da so knjige nameščene brez vsakega reda, so prodajalci takoj našli tisto, ki jo je nekdo želel kupiti.

Naporni tretji dan smo zaključili s pristnim turškim kebabom, v slaščičarni, ki smo jo obiskali že prejšnji dan, pa smo poskusili različne turške baklave.

Prestolnica sveta

Vsega lepega je enkrat konec. Do odhoda na letališče smo imeli kar nekaj ur, saj je letalo odletelo šele pozno popoldne, zato smo zadnje ure v Istanbulu izkoristili za odkrivanje skritih četrti Eyüp, Balzat in Fener, kamor turisti (še) ne zahajajo tako pogosto. Avtobus nas je mimo Valensovega akvadukta najprej pripeljal v četrt Eyüp, kjer smo se vkrkali v gondolo in se odpeljali na bližnji hrib. Na njem

stoji stara kavarna, kamor je nekoč rad zahajal francoski pesnik Pierre Loti. V kavarni, ki nosi pesnikovo ime, smo si ob pogledu na Istanbul privoščili zadnji turški čaj in kavo. Nazaj smo se odpravili peš, saj je celoten hrib pravzaprav pokopališče, ki je v Istanbulu eno bolj spoštovanih. Med sprehodom smo opazili, da muslimani na svoje nagrobne letnice rojstva napišejo po islamskem koledarju, letnico smrti pa po gregorijanskem. Tudi po pokopaliških zidovih se je sprehajalo veliko mačk.

Na hitro smo si ogledali Eyüpsko mošejo in se nato odpravili v bolgarsko pravoslavno cerkev svetega Štefana, ki je v celoti zgrajena iz železa. Zgodba pravi, da so številni bolgarski verniki, ki so v preteklosti bogoslužje najprej opravljali v majhni leseni cerkvi, so želeli pravo, zidano cerkev. Tedanji sultan jim je dovolil gradnjo pod pogojem, da bo cerkev končana v manj kot treh letih. Ker so vedeli, da bi jim gradnja vzela veliko več časa, so Bolgari pri avstrijskem podjetju naročili montažne elemente, ki so jim jih med letoma 1893 do 1895 dostavili z ladjami po Donavi in Črnem morju. Cerkev je bila postavljena v roku, sultan je pihal od besa, Bolgari so bili navdušeni.

Zadnji del poti smo sklenili v idiličnih četrtih Fener in Balat, kjer smo se sprehodili po zaspanih ulicah. Bilo je nekaj domačinov, edini turisti smo bili mi. Vsaka stavba je imela fasado drugačne barve, ljudje so se pogovarjali kar z okna na okno, mačke so ležale pred kavarnami, izza vogala je prisopihal star gospod, ki je pred seboj potiskal velik voziček s svežim sadjem in zelenjavo ... Po ozkih uličicah, polnih majhnih trgovin, boemskih lokalov, pekarn in kavarn, smo se sprehodili do grškega patriarhata, ki je v Istanbulu sedež grške pravoslavne cerkve. Zanimive četrti, nobene turistične gneče, vsekakor pa vredne (ponovnega) obiska.

Turški nobelovec Orhan Pamuk je v svojem delu Istanbul: spomini na mesto zapisal: »Če svoje mesto vidim kot lepo in očarljivo, potem mora biti tudi moje življenje tako.« Istanbul je res lep in očarljiv, kar je ugotovil tudi Napoleon, ko je nekoč dejal, da bi mesto moralo biti prestolnica sveta.

Foto: osebni arhiv

V Istanbulu živi več kot 750 tisoč potepuških mačk. Prebivalci skrbijo zanje tudi tako, da jim na ulicah postavljajo hiške.

Imenitni baročni salon murskosoboškega gradu

Zanimivost novejšega datuma je doživljajski park Expansio, ki je ob Soboškem jezeru.

Murska Sobota med včeraj, danes in jutri

Mesto, ki navdihuje pisatelje

Ko se pripelje čez Muro v Prekmurje, je to za pozornega popotnika poseben občutek. Onkraj nje je marsikaj drugače, od narečja in jedi do kulture. Sredi ravninskega dela Prekmurja je njegova prestolnica Murska Sobota. Danes je to sodobno mesto, lepo urejeno, ki lahko ponudi popotniku veliko. Prestolnica pokrajine, ki je res nekaj čisto posebnega.

BRANE JERANKO

Mogočen vhod v mogočni grad Murska Sobota. V njem je pokrajinski muzej.

V prvi Jugoslaviji je bilo Prekmurje najrevnejša slovenska pokrajina in to tako zelo revna, da so jo imenovali »slovenska Sibirija«. Takratna oblast je tam zaposlovala tiste svoje uslužbenke, ki ji politično niso bili po volji. Prav tako je naselila Primorce, ki so bežali pred divjanjem italijanskih fašistov. Z begunci je želela večkulturno Prekmurje čim bolj posloveniti. Dandanes je drugače, saj je najvzhodnejša slovenska pokrajina nekako v modi. In to je prav po zaslugi posebne kulture in pokrajine. V Prekmurje oziroma Mursko Soboto se danes pripeljemo po najdaljšem mostu Slovenije, ki se pne nad Muro. Meri 833 metrov in simbolizira napredek nekdanje zelo revne pokrajine ter njeno boljše povezanost z ostalimi deli Slovenije.

Mesto, ki navdihuje

Mesto, ki ga opisujejo pisatelji, je vedno nekaj posebnega. In Murska Sobota je na primer navdihnila Ferija Lainška ter Dušana Šarotarja ...

Lainšček opisuje v romanu Ločil bom peno od valov ljudi Murske Sobote med prvo svetovno vojno, iz takratnega obdobja je tudi roman Raza. V njem opisuje vojaka, ki se vrača s fronte in je izgubil spomin. V Prekmurju se je znajdel med vrenjem Murske republike, to

je državne tvorbe, ki je obstajala le nekaj dni. Nekdanji učitelj in častnik Vilmoš Tkalec je razglasil republiko, ki so jo navdihovale Leninove ideje, z balkona murskosoboškega Hotela Zvezda. Lainška je navdihnili tudi Murska Sobota v času druge svetovne vojne. V romanu Muriša, ki je prejel nagrado kresnik, so ljudje iz prekmurske prestolnice, ki jih je opisal že med prvo svetovno vojno. Posebno poglavje multikulturne Murske Sobote predstavlja njena judovska preteklost. Del te preteklosti opisuje Dušan Šarotar v svojem romanu Biljard v Dobrayu, ki je postavljen v čas pred konec druge svetovne vojne. Znamenitemu soboškem Hotelu Zvezda, nekdanjemu avstro-ogrskem Hotelu Dobray, se bližajo vojaki sovjetske Rdeče armade ... In pred tem usodnim srečanjem igrajo gostje še zadnjo partijo biljarda ...

Z Mursko Soboto je povezan še več slovenskih književnikov. Med njimi so sodobni pesnik in pisatelj Milan Vincetič ter iz starih časov Janoš Flisar, Mihael Barla, Juri Cipot, Štefan Zemlič, Jožef Bagari, Števan Kovatš, Tomaž Križan, Janoš Slepec ... Med temi so bili skoraj vsi evangeličanski ali katoliški duhovniki, ki so delno pisali v prekmurščini. Ko smo že pri umetnikih in Murski Soboti,

naj spomnim vsaj še na dve imeni. Iz Sobote izhajata tudi slikar Jože Horvat Jaki, ki je pozneje živel v Nazarjah, ter Zvitorepčev oče Miki Muster, animator, ilustrator in kipar.

Na Trgu zmage

Vse poti vodijo v Mursko Soboto in tam na Trg zmage, v mestno središče. Na tem trgu vzbuja posebno pozornost spomenik zmage, ki spominja na sovjetsko osvoboditev mesta in Prekmurja. Spomenik, ki je bil postavljen že avgusta 1945, predstavlja slovenskega partizana in sovjetskega vojaka s topovoma na vsaki strani. »Socrealistični« spomenik nakazuje tudi obzidje Kremlja, na njem sta tudi Leninov portret in peterokraka zvezda. Na spomeniku je dvojezični, najprej ruski in za njim še slovenski napis. Mogočno delo je zasnoval sovjetski vojni inženir Ukrajinec Arončik, plastike sta izdelala slovenska kiparja Zdenko in Boris Kalin. Zanimivo je, da je uspelo temu spomeniku preživeti vse burne čase, tako spor Jugoslavije s Sovjetsko zvezo, ko je bil spomenik celo že podminiran, kot tudi spremembo političnega sistema v Sloveniji. Obeh zveznih držav, Jugoslavije in Sovjetske zveze, danes ni več, spomenik zmage pa zaenkrat kljubuje vsem viharjem zgodovine. Danes je

zelo prepoznaven del mestne vedute Murske Sobote.

Za spomenikom so zelena pljuča mesta, približno deset hektarjev velik mestni park. V njem so tudi zelo stara mogočna drevesa. Sredi parka je najstarejša mestna stavba, mogočni soboški grad, ki ima korenine v 13. stoletju. V nekdanjem Szaparyjevem gradu je že več kot šest desetletij pomurski pokrajinski muzej, kjer je prikazano kulturno bogastvo pokrajine ob Muri. V muzejskih zbirkah je predstavljena dolga zgodovina tega območja, vse od prazgodovinskega in starorimskega časa, romanike in gotike do obdobja po drugi svetovni vojni. Na nekoč bogato opremljeni soboški grad še danes spominja njegov baročni salon, ki je bil poslikan pred koncem baroka. Soboški grad je v starih časih služil grofom, v času med obema svetovnjima vojnama je postal last občine, med drugo vojno in po njej sta bila v njem sodišče in zapor. Danes sta v gradu poleg muzeja še mladinski klub in poročni prostor.

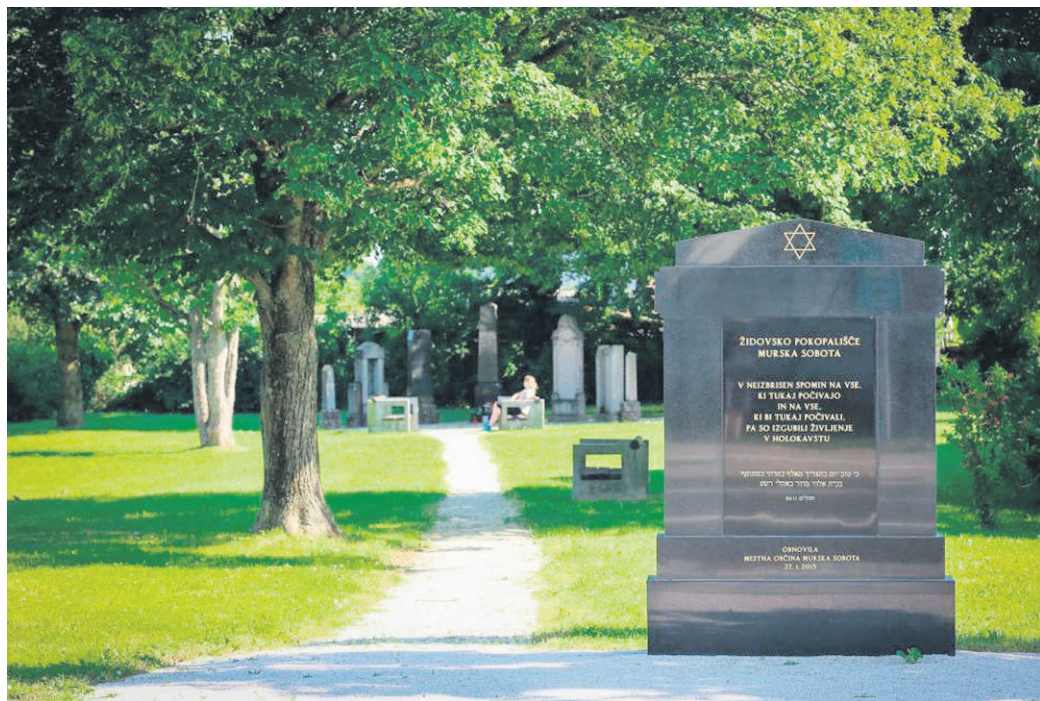
Pred gradom je lep drevo-red, ki je bil posajen pred drugo svetovno vojno. Na drugi strani drevoreda je evangeličanska cerkev, ki je prav tako del značilne vedute Murske Sobote. Novogotska zgradba, ki jo je zasnoval madžarski arhitekt Gerely, je bila zgraje-

Murska republika je bila razglašena z balkona Hotela Dobray. Gre za današnji Hotel Zvezda. Nevsakdanja državna tvorba je obstajala le nekaj dni.

Spomenik zmage v središču Murske Sobote je bil postavljen že nekaj mesecev po drugi svetovni vojni. Mesto je osvobodila sovjetska Rdeča armada.

Na nekdanjo judovsko pokopališče spominja nekaj preostalih starih spomenikov.

Dvorec v Rakičanu pri Murski Soboti ima korenine v 14. stoletju.

Pogled na središče prestolnice Pomurja, na njen mogočni grad

Le nekaj let pred zlomom Avstro-Ogrske so bila zgrajena kar tri murskosoboška svetišča. Evangeličansko cerkev, ki je del značilne vedute mesta, je zasnoval madžarski arhitekt v novogotskem slogu.

na leta 1909, le nekaj let pred zlomom Avstro-Ogrske. Le nekaj let za evangeličansko, še v Avstro-Ogrski, je bila temeljito prezidana gotška katoliška cerkev sv. Nikolaja, današnja stolna cerkev. Ko je nastala leta 2006 Škofija Murska Sobota, je cerkev postala stolnica. Prvi soboški škof je bil nekdanji Celjan ter nekdanji velenjski kaplan dr. Marjan Turnšek, ki ga je nasledil dr. Peter Štumpf. Tam, kjer je danes stolnica, je bil pred davnimi časi poganski tempelj.

Soboški Romi in Judi

Murska Sobota je bila od nekdanj večkulturno mesto. Poleg večinskih Slovencev živijo na območju občine Romi ter maloštevilni Judje, ki jih je bilo nekoč bistveno več. V pomurski prestolnici imata tako sedež svet romske skupnosti v Sloveniji ter Zveza Romov Slovenije. Romska Krajevna skupnost Pušča, ki je zunaj mesta, je pred nekaj leti praznovala 100-letnico naselja. V njem živi petsto prebivalcev, ki so Romi. V krajevni skupnosti imajo že več kot pol stoletja otroški vrtec, otroci imajo možnost

obiskovanja verouka, krajani so ponosni na romski nogometni klub, njihovo Prosto-voljno gasilsko društvo Pušča – menda edino romsko na svetu – je lani prevzelo novo gasilsko vozilo ... V Pušči je na srečo zelo drugače, kot je na Dolenjskem ...

Murska Sobota posveča zadnje čase precejšnjo pozornost tudi svoji judovski preteklosti in sedanjosti. V istem času kot evangeličanska cerkev in prezidana katoliška cerkev je bila leta 1908 dokončana sinagoga. Manj kot pol stoletja po dokončanju jo je povojna socialistična oblast podrla. Na tem mestu je bil zgrajen stanovanjski blok, ki ga ljudje imenujejo judovski ali židovski blok. Ob njem je bil pred šestimi leti postavljen kamnit pomnik, ki opozarja na nacistični izgon soboških Judov. Med judovskimi pomniki je prav tako Pozabljeni kovček na soboški železniški postaji, prvi spomenik žrtvam holokavsta na slovenskem ozemlju. Pomnik je v obliki klopi ter zgovornega kovčka ob njej. Na soboške Jude spominja tudi njihovo pokopališče, kjer je ohranjenih nekaj zelo starih nagrob-

nih spomenikov. Na pobudo Erike Fürst, prekmurske Judinje, ki je preživela taborišče Auschwitz, je bilo pred petimi leti preurejeno napol pozabljeno judovsko pokopališče. Zadnji pokop je bil leta 1948, nato je pokopališče oblast čez nekaj časa spremenila v spominski park.

Na murskosoboške Jude me je pred kratkim spomnila objavljena zgodba Šarika iz Hahnove tiskarske rodbine.

Minilo je 75 let od konca njihovega najhujšega trpljenja. Ohranjen je ganljiv posnetek Šarika – uradno Charlotte Hahn – z železniške postaje ob Starnberškem jezeru na Bavarskem. 30. aprila je bila posneta ob vlaku smrti s 1.800 taboriščniki, ki so jih nacisti nameravali pobiti. Nacisti so na srečo prehiteli ameriški osvoboditelji. Na ganljivem posnetku je vagon z odprtimi vrati, naložen s trupli

taboriščnikov, pred njim stojijo trije ljudje. To so ljubka prekmurska deklica Šarika s trpkim nasmehom, njena taboriščna prijateljica, ki joče, ter ameriški vojak. Od lani spominjajo pred Šarikinim domom v Murski Soboti nanjo ter na njene sorodnike Spotikavčki, po nemško Stolpersteine. Gre za dolgoletni umetniški projekt Nemca Gunterja Demniga s kamni, oblečenimi v medenino, ter

zapisanimi osebnimi podatki posameznih žrtev holokavsta. Kamni so vzdani v pločnik pred domovi žrtev nacizma. Gre za največje spominsko obeležje na svetu, ki je na območju več kot dvajsetih držav, ki so trpele zaradi nacistične strahovlade. Postavljenih je že več kot šestdeset tisoč spotikavčkov.

Foto: Zavod za turizem, šport in kulturo Murska Sobota

Čudovito mestno sinagogo je oblast po drugi svetovni vojni porušila. Na judovsko preteklost spominja danes pomnik, ki je postavljen na zemljišču nekdanjega svetišča.

Pomnik Pozabljeni kovček na železniški postaji Murska Sobota. Spominja na nacistični izgon mestnih Judov v koncentracijska taborišča.

Počastitev jubileja z vpogledom v arhivske izdaje časopisa

Letos 75 let Novega tednika

Naš časopis letos praznuje častitljiv jubilej, 75 let delovanja. Prvič je izšel kmalu po drugi svetovni vojni, 2. junija 1945, takrat pod imenom **Nova pot**. Potem je izhajal še pod drugimi imeni, **Na delo**, **Naše delo** in dolgo obdobje kot **Celjski tednik**, zato ga mnogi bralci še vedno naslavljajo s tem imenom. Z današnjim imenom **Novi tednik** je začel izhajati sredi decembra leta 1968.

ROBERT GORJANC

Naš časopis je v svoji bogati zgodovini prešel skozi različna obdobja, tudi negotova in burna, menjaval organizacijske oblike delovanja in la-

snike. Vedno je bil zavezan ključnemu cilju, skrbi za celovitost, objektivno in verodostojno obveščanje bralcev na Celjskem oziroma v Savinjski

regiji. Novi tednik trenutno izhaja enkrat tedensko in novinarsko spremlja dogajanje v 33 občinah Savinjske regije, kar je zelo veliko območje, ki se razteza od meje z Avstrijo in do meje s Hrvaško. Kot radi pravimo v naši hiši, od Rinke do Sotle.

Zadnje takšno obdobje, ki je za vodstvo naše medijske hiše in uredništvo pomenilo velik izziv, je bila epidemija koronavirusa, ki je bila pred kratkim preklicana. V minulih več kot dveh mesecih je bilo treba, kljub temu da se je v državi in seveda tudi v naši

regiji javno življenje ustavilo, da ni bilo mogoče prirediti najrazličnejših dogodkov in prireditev, novinarskih konferenc, poslovnih srečanj ter konferenc, napolniti 48 strani časopisa. V takšnih okoliščinah se je bilo treba drugače organizirati in še naprej iskati vire ter zanimive ljudi za dobre zgodbe, reportaže, intervjuje, teme ...

V počastitev jubileja bomo od te številke in do konca leta na dveh straneh Novega tednika pripravljali prispevke iz naših digitalnih arhivskih izdaj. Poleg tega bomo le-

tos v novinarske prispevke o kakšnem odmevnejšem in pomembnejšem aktualnem sedanjem dogajanju ali temi vključevali tudi članke zgodovinskih izdaj Novega tednika (v smislu tako smo o tem poročali nekoč ...).

Velik del arhivskih izdaj Novega tednika je že digitaliziran, prenesen v elektronsko obliko v okviru Digitalne knjižnice Slovenije (dLib) in tudi brezplačno javno dostopen.

Digitalni arhivski izvidi Novega tednika so prava zakladnica najrazličnejših informacij in zgodb, ki pri-

čajo o duhu nekdanjih časov, načinu življenja, političnih usmeritvah, vrednotah, kako so ljudje delali, se sproščali, zabavali, prinašajo vpogled v to, kakšno je bilo dogajanje na področju športa, kulture, družabnega življenja ... Upamo in verjamemo, da bodo pri marsikateremu bralcu ti izleti v zgodovino vzbudili tudi lepe spomine in skomine, nostalgijo, upamo, da tudi čim manj grenkobe.

Za tokratni prvi prispevek iz serije zgodovinskih pregledov smo izbrali obeleževanje in praznovanje dneva mladosti.

REGIJA

POZDRAVI TITU

IN PRIZNANJA NAJBOLJŠIM

Venec proslav, velik kot še nikoli do sedaj, je za nami. Dan mladosti je mladina celjske regije praznovala ves mesec v znamenju dela in nemalne aktivnosti. Proslave so bile v vseh občinah, neke večje, drugje manjše, vse pa so izražale eno samo idejo: prednost domovini, Titu in samoupravni socialistični družbi.

Največja prireditev je bila konec prejšnjega tedna v mestnem parku, kjer se je pod streho drsališča zbralo nekaj tisoč

Na ustanovnem sestanku v mladinski klub so se mladi domenili za obseg in način dela. Fran Gavveda, občinski koordinator ZK Celje pa je mladim podal nekaj osnovnih nasvetov. Sekretar novega aktivja je postal Miran Vouk, svedočnik pa je zaključila »Grupa poetica« z recitalom 4 krat 4.

Omenili bi še veliko prireditev v mestnem parku, ki jo je organizirala in mandata garnizije Celje in osmota organ

OB OTVORITVI PARTIZANSKEGA DOMA V SLOVENSkih KONJICAH

NA NAŠ DOM SMO PONOSNI

Pravljeno mladost, ki je bila v taboru mladinske delovne brigade Kozjansko 75 v Senti Vidu pri Planini, v prijetno urejenem domu brigadirjev, nekdanji stari šoli pa je bilo vse živo in mirno. Na drogi je vibrala zastava, nekje zadaj se nekdo prijel za glavo. Živino v stime glasovne brigade, sred domov je stal mladinec in se oziral v bobarske glazbove, to in tam pa mu je pogled ušel po venca hrubov, raztreseni okoli in okoli Senti Vidu. Lepo urejeno okolje je pritegnilo očt opazovalca.

Brigada, katere član je bil osamjeni človek pred domom, je za v zgodnjih jutrajših urah, ko začne prepevati pesmi, odšla na delovno mesto Gradina-Lednica.

»Fant, ki je bil pred domom, je bil osamjeni človek pred domom, je za v zgodnjih jutrajših urah, ko začne prepevati pesmi, odšla na delovno mesto Gradina-Lednica.«

»Brez izkušenj ne gre«

»Vsi so bili v taboru mladinske delovne brigade Kozjansko 75 v Senti Vidu pri Planini, v prijetno urejenem domu brigadirjev, nekdanji stari šoli pa je bilo vse živo in mirno. Na drogi je vibrala zastava, nekje zadaj se nekdo prijel za glavo. Živino v stime glasovne brigade, sred domov je stal mladinec in se oziral v bobarske glazbove, to in tam pa mu je pogled ušel po venca hrubov, raztreseni okoli in okoli Senti Vidu. Lepo urejeno okolje je pritegnilo očt opazovalca.«

KOZJANSKO 75

PESEM KRAMPOV IN LOPAT

»Brez izkušenj ne gre«

»Vsi so bili v taboru mladinske delovne brigade Kozjansko 75 v Senti Vidu pri Planini, v prijetno urejenem domu brigadirjev, nekdanji stari šoli pa je bilo vse živo in mirno. Na drogi je vibrala zastava, nekje zadaj se nekdo prijel za glavo. Živino v stime glasovne brigade, sred domov je stal mladinec in se oziral v bobarske glazbove, to in tam pa mu je pogled ušel po venca hrubov, raztreseni okoli in okoli Senti Vidu. Lepo urejeno okolje je pritegnilo očt opazovalca.«

»Brez izkušenj ne gre«

»Vsi so bili v taboru mladinske delovne brigade Kozjansko 75 v Senti Vidu pri Planini, v prijetno urejenem domu brigadirjev, nekdanji stari šoli pa je bilo vse živo in mirno. Na drogi je vibrala zastava, nekje zadaj se nekdo prijel za glavo. Živino v stime glasovne brigade, sred domov je stal mladinec in se oziral v bobarske glazbove, to in tam pa mu je pogled ušel po venca hrubov, raztreseni okoli in okoli Senti Vidu. Lepo urejeno okolje je pritegnilo očt opazovalca.«

Pred Dnevom mladosti so v vojašnici Slavka Slandra v Celju zaprile mladi fantje iz vse Jugoslavije, ki so prišli v naš kraj služiti vojaški rok. V imenu komande celjske garnizije jih je pozdravil in spregovoril o pomenu njihovega časa, ki ga bodo preživel v uniformi, komandant Milan Akentijević. Sekretar novega aktivja ZKS Celje Stane Senčar pa jih je pozdravil v imenu celjskih društveno-političnih organizacij in jim zaželel prijetno bivanje v našem mestu ter plodno sodelovanje z vsemi občani. Mladinci celjskih kol so nato krenili med strumno postrojeno snoopcepeno vojsko in jim ob njihovem prazniku v znak priznanja, čestitke in želje po nadaljnjem sodelovanju, pripeli rdeče nageljne.

DA BI SPOZNALI NOVE LJUDI

»Vsi so bili v taboru mladinske delovne brigade Kozjansko 75 v Senti Vidu pri Planini, v prijetno urejenem domu brigadirjev, nekdanji stari šoli pa je bilo vse živo in mirno. Na drogi je vibrala zastava, nekje zadaj se nekdo prijel za glavo. Živino v stime glasovne brigade, sred domov je stal mladinec in se oziral v bobarske glazbove, to in tam pa mu je pogled ušel po venca hrubov, raztreseni okoli in okoli Senti Vidu. Lepo urejeno okolje je pritegnilo očt opazovalca.«

POZDRAV MLADI PESMI

PROBLEM DOBRE LITERATURE

PRIPRAVLJENI SMO

»Vsi so bili v taboru mladinske delovne brigade Kozjansko 75 v Senti Vidu pri Planini, v prijetno urejenem domu brigadirjev, nekdanji stari šoli pa je bilo vse živo in mirno. Na drogi je vibrala zastava, nekje zadaj se nekdo prijel za glavo. Živino v stime glasovne brigade, sred domov je stal mladinec in se oziral v bobarske glazbove, to in tam pa mu je pogled ušel po venca hrubov, raztreseni okoli in okoli Senti Vidu. Lepo urejeno okolje je pritegnilo očt opazovalca.«

Mladinski pevski festival v Celju

Maj je bil v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja tudi čas Mednarodnega mladinskega pevskega festivala, ki je bil v tistih časih res zelo velika prireditev, ki je v mestu ob Savinji trajala več dni. O tem pričča tudi napovedna vest, v kateri smo objavili, v katerih krajih regije bodo nastopali zbori iz drugih držav.

V tej majski številki Novega tednika, ki jo podrobneje predstavljamo, smo prireditvi namenili dve strani, o njej smo pisali še na drugih straneh (že v številki prej smo obširno napovedali začetek festivala in objavili program festivala ter spremljajočih dogodkov).

Poleg tega smo festivalu posvetili tudi naslovnico in kot lahko opazite na njej, je bil eno od koncertnih prizorišč festivala tudi Muzejski trg pred Staro grofijo. Za današnji prenovljen Muzejski trg je prav tako predvideno, da bi spet postane koncertno prizorišče.

Zavod Celeia Celje, ki je zdaj organizator te prireditve, bi moral letos znova pripraviti mednarodni mladinski pevski festival, seveda v bistveno manjših okvirih kot nekoč, a ga je zaradi epidemije koronavirusa moral odpovedati.

Vzneseno ob slavnostnih prireditvah in novih pridobitvah

Dan mladosti v Novem tedniku leta 1975

V tokratnem pregledu pisanja Novega tednika v zgodovini smo se vrnili v leto 1975 in v našem digitalnem arhivu prebrskali, kako smo takrat pisali o praznovanju dneva mladosti, 25. maja. In sicer smo to pregledali v številkah NT, ki sta izšli 21. in 29. maja. Prav tako smo izbrali še nekaj drugih dogodkov, ki smo jim v takratnem časopisu namenili večjo pozornost. Med drugim je bil taktar v Celju Mednarodni mladinski pevski festival, ki je bil za tiste razmere izjemno velika prireditev.

ROBERT GORJANC

V Novem tedniku, ki je izšel 29. maja, smo objavili članek, v katerem smo pisali, kako so v posameznih delih Savinjske

regije praznovali dan mladosti. Kot je v uvodu članka zapisal Milenko Strašek, je šlo za venec proslav, ki je bil velik kot še nikoli. »Dan mladosti je mladina celjske regije praznovala ves mesec v znamenju dela in nenehne aktivnosti.« Ta novinar je sicer za številko prej obiskal tudi tabor mladinske delovne brigade Kozjansko 75 v Senti Vidu pri Planini.

Kot je bil običaj za takratni čas, smo objavljali tudi imena in priimke ljudi, ki so na proslavah prešli prejeli priznanja

za delo v mladinskih organizacijah ali na drugih področjih.

Za čas okrog dneva mladosti je bilo tudi običajno, da so taktar prisegli mladi vojak, ki so prišli v Celje služiti vojaški rok iz vseh delov takratne Jugoslavije. Prav tako je bil praznik dneva mladosti priročen za slavnostno odpiranje novih gradenj in pridobitev, kot na primer doma teritorialnih enot v Slovenskih Konjicah, kjer so ob tej priložnosti pripravili tudi parado na ulicah mesta, ki se je udeležilo tri tisoč ljudi.

Kolesarjenje okrog Celja: »Vsi na kolo za zdravo telo«

Sicer pa smo v tej majski številki NT, ki jo podrobneje predstavljamo, pisali tudi o v tistih časih izjemno priljubljeni rekreativni prireditvi Vsi na kolo za zdravo telo. Tega se je udeležilo veliko navdušenih kolesarjev, ki so o svojih vtisih spregovorili našim novinarjem. Reportažni zapis o tem dogodku je naš legendarni novinar Tone Vrabl pripravil že za številko prej. Tudi to dovolj pove o tem, kako priljubljena je bila ta rekreativna prireditev v tistih časih.

ŠE TAKŠNIH AKCIJ

Ze v prejšnji številki Novega tednika smo obširno pisali o tem, kako je kolesarska akcija okoli Celja uspela in kako so bili ljudje zadovoljni z njo. Po najnovejših podatkih se je udeležilo preko pet tisoč kolesarjev iz številnih krajev v Sloveniji in celo eden iz Avstrije. Zadržjo redjejo pa so takšno akcijo prve organizirali tudi v naši občini. Ze takoj v uvodu moramo opozoriti, da je akcija popolnoma uspešna in da so je udeležilo 1204 udeležencev iz skoraj vseh krajev šalske

Preboda, Orič vasi, Polzeči, Siempepu, Gotorijem in in savi v Zalecu, skupaj torej 26 kilometrov. Proga je imela svoje dobre in slabe lastnosti. Na njej je bilo sorazmerno malo makadama, šal pa je bila prevečkrat splošno po hudo prometnih cestah. Šal smo pri tem kaj dosti ne da pomagati. Najstarejši so bili na Polzeči, kjer je startalo 208 kolesarjev, sledijo Zalec 209, Orič 197, Preboda 180, Siempepu 175, Gotorijem 181 in Orič vasi 211. Najstarejši udeleženec je bil Edi Šušar, star 78 let,

pred mnogimi leti naredil bivalj leseno kolo, ki je bilo taktar več vredno, kot mercedes. Najmlajša udeleženca, ki sta sama prekolosarila progo, sta bila Jani Primolčić in Jani Šušar, bili pa so tudi mladi, taktar po dvajset mesec, ki pa so se peljali v spremstvu staršev. Kako so bili navdušeni nad akcijo kaže tudi podatek, da je več deset kolesarjev prevozilo po dvakrat, dva pa celo trikrat. To je bil tudi Jože Orič iz osnovne kole Zalec, star 13 let.

in resnično mi ni šal. Dva kolesa smo imeli doma, en pa smo si sposodili. Količe navedla v enem dopisi dnevu vidni, ko se peljejo Jolesom po naših krajih kraji jih. Količe novih hiš in na ravnal Čudovito. Vai trije s želimo, da bi taktar akcijo taktar se vse ...

OLGA KRANJC IN MIR MEGLIČ sta skupaj pripeljali na cilje »Navdušeni vsi kajli to je res nekaj lepog in koristnega. V Gradini so je priseljena godba na pihalu v Prebodu tudi, v Orič vasi pašit »Vse preveč posušili« na staro, dobro kolo, a ka taktar se da tudi narediti let let.«

RUDI VELIGOSKEK IN LJU BO KORBAR sta progo prej vozila v spremstvu družin nekaj naj mlajših otrokov, ko da so te akcije odlične in koristne. Edino kar je, ne sme stati samo pri njih kajli drugeje ne bomo na rediti kaj dosti za izboljšanje naše kondicije. Kolesarstva akcija je pokazala, d kolesa se niso za staro šaro.

Tako nekateri imed mlogih udeležencev. Vai pa s povedali, da so na akcijo izvedeli, ko je bila celjska ljudje so se navdušili e zapejali po tistih poteh, kje se kolesarjeva pot. Zato nam nekateri mladi niso mogli povedati, v jmenji jo bod ponoviti v vsaj občini, pr vplivajo pa te akcije bod

Družini Rudija Vilgoška in Ljuba Korbarja srečno napreje!

O FESTIVALU

Z našim Vojkom sva se nekaj dni pred mladinskim pevskim festivalom podala na celjske ulice, kjer sva sprašovala mlade, kaj pomeni mestu, kot je Celje, ta festival, spraševala pa sva jih tudi, kakšen odnos imajo mladi do prave slovenske narodne in umetne pesmi. Presenečena sva bila, ko sva slišala, kakšno glasbo mladi cenijo. Sicer pa preberite:

DARINKA TOVORNIK:
»Mislim, da je mladinski pevski festival eden največjih kulturnih dogodkov v Celju. Kolikor se spominjam iz prejšnjih let, naše mesto prav v času festivala se čisto posebej zaživi. Brez dvoma so koncerti užitek za vse tiste, ki radi poslušajo dobro pesem. Mislim, da bo tudi mladina obiskovala koncerte, saj postaja iz leto v leto bolj glasbeno razgledana in že zna dobro ločiti zrno od plevela.«

Tudi o sebi: menjava na uredniškem mestu

V časopisu smo zabeležili zamenjavo na uredniškem mestu. Takratni glavni in odgovorni urednik Novega tednika Jože Volfand (kasneje v svoji bogati poklicni karieri tudi odgovorni urednik osrednjega slovenskega časnika Delo, danes uspešen poslovnež in lastnik podjetja Fit media) je odhajal v drugo službo. Ob slovesu je v NT, ki je izšel 29. maja, temu posvetil tudi svoj uredniški uvodnik na prvi strani, na notranjih straneh pa smo zabeležili še krajšo novico o tem.

Z UREDNIKOVE MIZE

Danes prilem zadržati vrstice v rubriki z urednikove mize. V ponedeljek bo prezel mesto glavnega in odgovornega urednika NT in RC Bojan Volk. Priložnost je torej za slovesno poslovilnice. Vendar velja — v števljenju mnogokrat prihaja do razpovij, do slovesov in ponovnih snidenj. Zato je važnejše to, kar smo delali, ustvarjali. Kar smo dosegli. Vsega tega ne bi bilo brez vas, dragi bratci NT in postulatci RC. Zato hvala za mnoga pisma. Nazvete. Predloge in kritike. Za sodelovanje, ki naj bo odsej še trdnjeje.

Hvala vsem sodelavcem. Premalokrat smo se dobili. Toda naše skupno delo je bilo vseeno uspešno in šelim, da tako tudi ostane.

Posebno se zahvaljujem tudi vsem ustanoviteljem, zvestim prijateljem v občini celjskega območja, ki so pomagali uveljavljati NT in RC kot pomembna regionalna medija. In seveda vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali.

Vaš urednik

Kozjanski park bdi nad gnezdiščem čebelarjev na Bizeljskem

Med najbolj pisanimi pticami Slovenije

Ljubitelji ptic zagotovo poznajo čebelarje, ene najbolj pisanih pernatih letalcev pri nas. Nekateri so že preživeli ure ob njihovem opazovanju v gnezdilni koloniji v peskokopu Župjek pri Bizeljskem. Tam je urejena posebna opazovalnica, kjer je mogoče občudovati pernaté lepote. V minulih dneh so se ptice vrnile s prezimovanja in spet priletele v omenjen peskokop, ki je bil dolgo edino znano mesto njihovega gnezdenja v Sloveniji. Da je opazovanje ptic primerno urejeno in zanje nemoteče, skrbijo zaposleni v Kozjanskem parku.

TATJANA CVIRN

Biolog v Kozjanskem parku **Dušan Klenovšek** pravi, da so se letos prvi čebelarji vrnili 24. aprila, opazovali so jih tudi v preletu, med izvajanjem ukrepov varovanja clusijevega svišča na Lovrencu pod Lisco.

Pred njihovim prihodom so zaposleni parka v peskokopu izvedli dela, ki bodo omogočila obiskovalcem lažje opazovanje in čebelarjem primernejše življenjsko okolje. Prostor med gnezdilno steno in opazovalnico so očistili lesne zarasti in izravnali, da bodo lažje kosili. Vsa dela so izvedli v soglasjih z Zavodom RS za varstvo narave in nadzorniki rudarjenja (Georude-

ko). S tem so izboljšali pogoje za prehranjevanje čebelarjev in olajšali pogled iz opazovalnice do gnezdilne stene.

Fotoopazovalnica

Ker veliko domačih in tujih fotografov vsako leto obišče prostor gnezdenja, je Kozjanski park uredil še prikrit prostor, iz katerega bo možno fotografirati čebelarje. Dostop in uporaba sta omogočena le za fotografiranje. V opazovalnico je treba priti do 6. ure zjutraj in jo zapustiti do 9. ure. Fotografiji morajo po elektronski pošti svoj prihod sporočiti nadzorniški službi Kozjanskega parka. Med fotografiranjem ne smejo biti

Čebelar (Merops apiaster) ali legát je ena najlepše obarvanih ptic, ki živijo v Sloveniji. Ime izvira iz načina prehrane, saj ptice jedo čebele in druge velike žuželke (kačje pastirje, metulje, hrošče, škržate ...), ki jih spretno lovijo v zraku.

glasni ali drugače motiti čebelarjev.

Občina Brežice je silhueto čebelarja uporabila tudi na občestnih tablah na mejah občine, a ptice mnogi tamkajšnji prebivalci žal sploh ne poznajo.

»Uporabo fotoopazovalnice in njen vpliv na čebelarje bomo preverjali z videonadzorom. Naši naravovarstveni nadzorniki bodo opravljali tudi dnevni nadzor. Poleg tega določen nadzor izvajajo tudi lokalni prebivalci. Če bi se izkazalo, da fotografiranje kakorkoli moti dejavnost čebelarjev, ga bomo nemudoma prekinili,« pravi Klenovšek. Sicer je za opazovanje ptic najbolj primeren čas obdobje hranjenja mladičev, zlasti ob vročih in soparnih dneh, ko oba starša prinašata v kljunih hrano. Pri tem je treba imeti primerno maskirno obleko ali šotor. »Prvo pravilo je, da človek s svojo prisotnostjo v bližini gnezdišča ne moti gnezdenja in hranjenja mladičev,« opozarja biolog.

Ptice so izbrale tudi Obsotelje

Peskokop Župjek ni edino gnezdišče teh čudovitih ptic. Po pripovedovanju domačinov čebelarji gnezdiijo tam že

od leta 1984. Letno zabeležijo od 20 do 50 parov. »V preteklih letih smo manjšo kolonijo čebelarjev opazili tudi na območju peščenih vinorodnih gričev med Bizeljskem in Pišecami v Dednji vasi, letos tudi na obrobju Pišec,« pravi Klenovšek in dodaja, da namerava Kozjanski park v naslednjih letih na območju peskokopa urediti še večjo mlako z vodnim rastlinjem. »Želimo urediti tudi infocenter - po možnosti v imitaciji čebelarjevega rova oziroma repnice.«

Ptice so opazili ljudje še marsikje po Sloveniji, na primer na obrežju reke Reke, ob Muri, na Goričkem, na robu Krakovskega gozda, v gramoznicah

Ko se ptice spomladi vrnejo v Slovenijo, si v prvih tednih izkopljejo v stene do dva metra dolge gnezdilne rove. Če so stari gnezdilni rovi še uporabni, se čebelarji naselijo kar v njih. Pogosto začne par kopati več rogov, konča pa samo enega. Konec maja začne valiti 4 do 7 jajc. Po približno treh tednih se mladiči izvalijo in treba jih je nenehno hraniti. Konec julija družine z mladiči odletijo proti tropski Afriki, kjer prezimijo.

Krško-brežiškega polja, ob Savi pri Ljubljani, v Halozah, vendar v manjših in nestalnih kolonijah. Po ocenah DOPPSA letno gnezdi v Sloveniji od 40 do 150 parov, od tega skoraj tretjina v Obsotelju in skupaj z bližnjim Posavjem več kot polovica. Prvotno so gnezdili le na rečnih brežinah, kar je zaradi urejanja vodotokov postala prava redkost. Tako jim ostanejo le odkopne stene

gramoznic ter manjše stene, ki so posledica urejanja krajine (npr. urejanje teras pri vinogradih, nastanku cestnih usekov). Zelo redko si gnezdo uredijo tudi na povsem ravnih golih površinah. Zaradi ogroženosti (pomanjkanje primernih gnezdilnih sten in hrane) je čebelar zavarovan v Sloveniji in celotni EU.

Foto: arhiv Kozjanskega parka

Fotoopazovalnica, ki jo je v peskokopu Župjek uredil Kozjanski park. Njegovi strokovnjaki spremljajo čebelarje v tem peskokopu že od leta 1985. Prostor za opazovanje je opremljen tudi z informativnimi tablam.

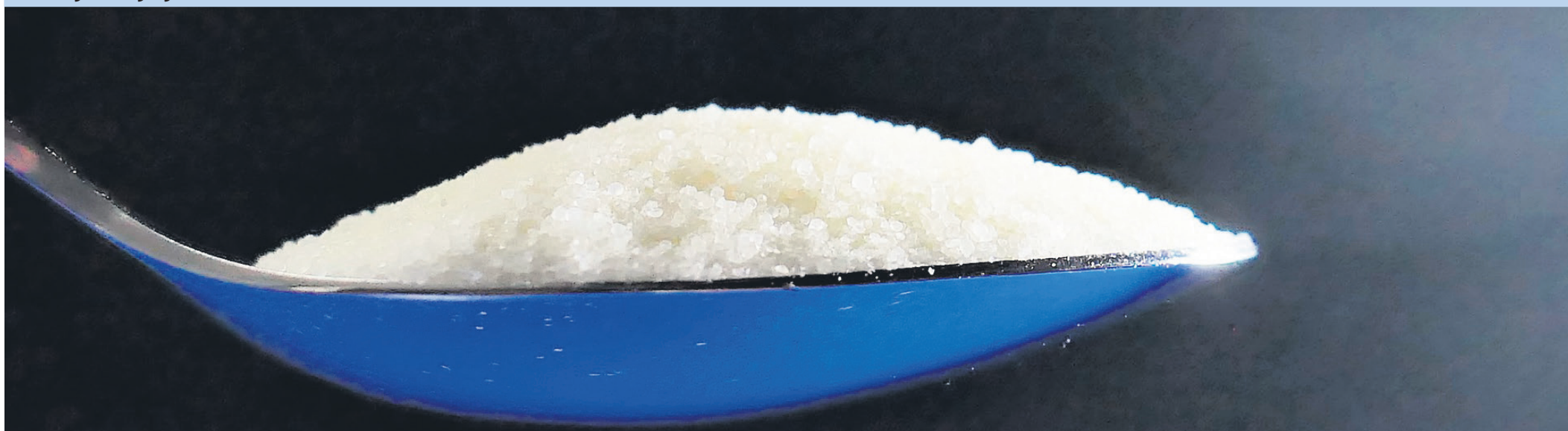
Očiščene površine v peskokopu

Peskokop na Bizeljskem z luknjami, ki so jih za gnezda naredili čebelarji.

V soboto dopoldne, 23. maja, bo Kozjanski park pripravil dan odprtih vrat in strokovno vodenje ogleda kolonije čebelarjev v peskokopu Župjek. Za informacije pokličite Dušana Klenovška na telefon 041 593 929.

Dosoljevanje jedi vodi tudi v bolezni

Slovenci zaužijemo enkrat več soli od priporočene količine

Ali ste vedeli, da odrasli prebivalci Slovenije v povprečju še vedno za približno 130 odstotkov presežemo še priporočeno dnevno količino soli?

SIMONA ŠOLINIČ

To je zaskrbljujoč podatek. V prehrani prebivalcev Slovenije so največji vir zaužite soli kruh in krušni izdelki, mesni izdelki, vložena zelenjava, siri ter polpripravljeni in pripravljene izdelki. Če zmerno

uživanje soli v prehrani je pomemben dejavnik tveganja za nastanek kroničnih nenalezljivih bolezni in pomeni resno grožnjo za zdravje ljudi.

Človeško telo za normalno delovanje potrebuje izjemno majhno količino natrija, veliko manjšo, kot jo večina populacije dnevno zaužije. Preveč natrija vodi v številne zdravstvene težave, predvsem v težave srčno-žilnega sistema, kot so povišan krvni tlak in srčni infarkt, ter bolezni ledvic. Svetovna zdravstvena organizacija priporoča, naj dnevni vnos soli pri odraslih ne presega 5 gramov, medtem ko povprečen Slovenec vsakodnevno še vedno zaužije od 11 do 14 gramov soli.

Sol je sicer pomembna za naše telo, ker vzdržuje nor-

malne celične naloge in deluje na pravilno »pot« hranil po telesu. Ključna je pravilna količina soli, ki jo zaužijemo. Ljudje največkrat sol vnašamo v telo s kuhinjsko soljo, natrijevim kloridom. Malo manj se zavedamo, da sol zaužijemo tudi z drugimi živili.

Prehranjevanje izven doma je eden pomembnih dejavnikov čezmernega uživanja soli, saj že posamezne jedi (kot je pica) lahko vsebujejo petkratno količino priporočene dnevne vnosa soli. Dostopnost soli tudi na domačih mizah in s tem dosolje-

Kadar je v telesu pre malo natrija, prav tako ni dobro, saj lahko pride tudi do določenih težav. Povečane potrebe natrija imajo ljudje ob dolgotrajnih fizičnih obremenitvah. Takrat je torej smiselno izgube natrija ustrezno nadomestiti.

vanje obrokov sta prav tako pogosta slovenska navada, ki jo najhitreje lahko opustimo. Torej je prvi korak k zdrave-

mu prehranjevanju že to, da na vaši mizi danes ne bo soli.

Foto: Splet

Povišan krvni tlak je v svetu razlog kar za 50 odstotkov smrti zaradi srčno-žilnih bolezni, za 5 gramov previsok vnos soli predstavlja kar 23 odstotkov večje tveganje za srčno kap.

Povečano izločanje natrija z urinom kot posledica povečanega uživanja kuhinjske soli je povezano tudi s povečanim izločanjem kalcija z urinom, kar lahko škodi zdravju okostja, še posebej pri bolj občutljivih skupinah. Pri ženskah po menopavzi lahko previsoki vnosi kuhinjske soli zaradi višjega izločanja kalcija pospešijo procese razgradnje kosti in s tem prispevajo k zmanjšanju mineralne gostote kosti, kar predstavlja tveganje za razvoj osteoporoze in zlome.

V živilih je naravno prisoten natrij pogosto v obratnem sorazmerju z vsebnostjo maščob. Več ga vsebujejo živila živalskega izvora – jajca, ribe ter meso. V sadju, zelenjavi in žitaricah je v manjših količinah.

Raziskave so pokazale, da so v prehrani Slovencev med kupljenimi izdelki največji vir zaužite kuhinjske soli kruh in krušno pecivo (žemlje, sirove štručke ali slaniki ...), mesni izdelki, ki so v prehrani Slovencev (pre)pogosto na dnevnem jedilniku (to so salame, suho meso, klobase ali hrenovke ...) in siri ter vložena zelenjava.

Je himalajska sol res tako zelo primerna?

V prehrani strokovnjaki priporočajo le jodirano sol, jod je namreč pomemben element pri preprečevanju težav s ščitnico. Pri himalajski soli gre za to, da je to tako imenovana kame- na sol, ki ni jodirana. In če bi uporabljali samo himalajsko sol, bi v telo vnesli premajhno količino joda, pravijo pri nacionalnem projektu Prehrana.si, ki ga podpira tudi Ministrstvo za RS za zdravje.

»Nekatere vrste soli, tudi himalajsko sol, se pogosto zmotno predstavlja kot boljše

alternative običajni kuhinjski soli, predvsem v povezavi s posebno mineralno sestavo. Tako himalajska sol kot druge vrste soli so sestavljene večinoma iz natrijevega klorida, prisotnih je tudi nekaj drugih mineralov v zelo majhnih količinah. Takšnih mineralov je prav v vseh solih tako malo, da ob upoštevanju dnevne vnosa soli nimajo posebnega vpliva na prehranske ali fiziološke lastnosti soli ali na zdravje človeka. Poudariti velja, da so previsoki vnosi prav vseh vrst kuhinjske soli enako škodljivi. Ob tem je treba

izpostaviti, da posebne bolj eksotične vrste soli običajno niso jodirane, zato jih smemo uporabljati le občasno za dosoljevanje hrane.«

Ljudje pogosto verjamejo določenim stvarim, ki so marketinško zelo dobro podprte. Pri prehrani je pomembno, da ljudje uživajo čim manj predelane prehrane in čim manj vnaprej pripravljene hrane ter da se največkrat odločajo za to, da sami pripravljajo dnevne obroke iz osnovnih sestavin, kot so zelenjava, sadje, žita, mleko, oreščki, meso in jajca. Kajti tako narejena hrana je najbolj polnovredna in najbolj sveža in ne vsebuje toliko dodatkov kot jih vsebujejo predelana živila in vnaprej pripravljena hrana.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Šmarski podeželski
zdravniki (1870–1970) (5)

Viktor Lorger, dr. med., zdravnik v Šmarju pri Jelšah od leta 1924 do 1964

Viktor Lorger se je rodil 12. novembra 1891 v Šmarju pri Jelšah v preprosti trški družini materi Otiliji in očetu Francu. Po osnovni šoli v Šmarju je gimnazijo obiskoval v Celju, študij je nadalje-

val na medicinski fakulteti v Gradcu. Zaradi prve svetovne vojne je moral študij prekiniti in se pridruži avstro-ogrski vojski. Leta 1915 je bil ujet in zaprt v ruskem ujetništvu v Sibiriji. Viktor Lorger se je tudi v vojski izobraževal. Tam je pridobil čin oficirja in ker se je šolal za zdravnika, je lahko v ujetništvu preživel v boljših razmerah kot navaden vojak. V skromnih raz-

merah ujetništva, izven urejenih zdravstvenih ustanov, je nudil zdravniško pomoč in z improvizacijami, potrebnimi pri opravljanju tudi zahtevnejših kirurških posegov, pridobil veliko izkušenj.

Z zasebno ordinacijo dr. Viktorja Lorgerja je bila povezana tudi reševalna služba, ki so jo ustanovili leta 1946 pri občinskem Rdečem križu. V stavbi, kjer so ime-

li Habjanovi in Wagnerjevi nekoč hleve, je bila šmarska policijska postaja, ki je obveščala reševalce o nujnem prevozu bolnikov. Voznik reševalec je čakal na poziv v reševalnem vozilu, ki je bilo parkirano pod lipo ob hiši Vide Lorger, rojstni hiši dr. Viktorja Lorgerja. Kot okrajni sanitetni referent in vztrajen organizator preventivnega dela je dr. Viktor Lorger prirejal številne tečaje o higieni in prvi pomoči ter organiziral potujoče razstave o preventivni medicini.

Dr. Viktor Lorger je v Šmarju sodeloval pri Rdečem križu, v številnih društvih in pomagal pri ohranjanju kulturnega utripa ter povezovanja ljudi. Dejaven je bil tudi na političnem področju, od leta 1934 do 1936 je bil predsednik občine Trg Šmarje pri Jelšah in predsednik krajevnega šolskega obora, katerega član je bil več let. Pod njegovim načelstvom je bila leta 1936 ustanovljena vodovodna zadruga z omejeno zavezo, v okviru katere so zgradili zajetje za vodovod v Šmarju pri Jelšah. Z njegovo pobudo je Olepševalno društvo Procvit v Šmarju pri Jelšah leta 1935 zgradilo bazen.

Odlikovali so ga trdno medicinsko znanje, izredna delavnost in osebno prizadevanje. Bil je cenjen zdravnik, ljudje so mu zaupali in ga spoštovali. Za svoja prizadevanja, za obsežno in plodovito dejavnost je prezidij narodne skupščine FLRJ dr. Viktorja Lorgerja odlikoval z medaljo dela in z redom za zasluge za narod. Zaradi velikih zaslug za slovensko zdravništvo ga je leta 1961 Občni zbor SZD v Celju izvolil za častnega člana.

Se nadaljuje ...

Mateja Žagar
Knjižnica Šmarje pri Jelšah

ALBUM S CELJSKEGA

Ponosen ati Stane
s hčerkico Stanko

Pisalo se je leto 1966. Mlademu paru Silvi in Stanetu se je pred približno letom pridružila hči Stanka. Bil je čas gradnje hiše, obdelovanja njiv, sadovnjaka in vinograda v domači vasi Lokovica pri Šoštanju. Obilica dela ni bila prepreka, da se v vsakem prostem trenutku ne bi stisnili drug k drugemu in se imeli radi. Ta na fotografski film ujet trenutek je nastal na travniku ob naši hiši. Tisti čas je bila še lesena, nato se je sobica za sobico »sestavila« v naš skupen topel domek.

Aprila letos je mladenič na fotografiji dopolnil 80 let. Ati, hvaležna sem ti, a tudi »mamčiki« *, »mamiki« ** in sestri Mateji, da je bilo moje otroštvo tako zelo veselo, sproščeno, kratka neizmerno bogato.

*mami **stari mami

Prispevala: Stanka Ledinek

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje, info: srecko.macek@knjiznica-celje.si, medijski pokrovitelj: Novi tednik, vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Zdravstvena ekipa v Šmarju pri Jelšah, ordinacija v Skazovi hiši, 1951. Na fotografiji: od leve proti desni: Avgust Anderluh – zobotehnik, Mara Fink, dr. Viktor Lorger, Olga Završka – zobna asistentka, Amalija Anderluh – zobozdravnica, Tonček Anderluh – zdravnik, Marta Hrašovec – medicinska sestra

Ilija Trojanow: Odvečni človek

Imaš težave? Ves svet jih ima!

Bolgarsko-nemški pisatelj Ilija Trojanow v svojem najnovejšem literarnem delu govori o človekovem dostojanstvu. Prepričan je, da kdor v poznem kapitalizmu ničesar ne »producira« in ničesar ne »konzumira«, je preprosto odveč.

Dandanes naj bi bila največja težava človeštva prenaseljenost našega planeta, trdijo mednarodne elite. »A če naj se število ljudi zmanjša, kdo je tisti, ki naj izgine?« se sprašuje Trojanow.

Pojem prenaseljenosti se je prvič pojavil v obdobju moderne. Razvoj industrializacije je uničil velik del malih kmetov, cenena delovna sila v mestih pa

je omogočila eksplozijo gospodarstva. Območja tretjega sveta so služila za preseleljevanje industrijsko razvite družbe, zaradi česar predniki prebivalcev Severne Amerike in Oceanije izhajajo iz evropskih vrst. Prenaseljenost, ki je bila sprva evropski problem, danes povzroča lakoto in druge socialne katastrofe v državah v razvoju. »Afričani (ali Indijci ali Romi) spravijo na svet preveč otrok,« je po mnenju Trojanowa ena bolj oguljenih sodobnih fraz. Prepričan je, da bi množično stradanje zagotovo lahko preprečili. Navaja, da bi lahko vse stradajoče sveta nasitila že živila, ki pristanejo v smeteh v Evropi in Severni Ameriki. Večino boleznih, zaradi katerih otroci tretjega sveta

umirajo, bi lahko ozdravili z zdravili, vrednimi nekaj evrov na osebo.

V nasprotju s splošnimi domnevami, kot ugotavlja pisatelj, so visoko industrializirane premožne države še vedno najgosteje naseljene. Kot primera navaja Monako, kjer na kvadratnem kilometru živi kar 15.250 prebivalcev, in Nizozemsko, kjer na kvadratnem kilometru živi 488 prebivalcev. Povprečje Evropske unije je 116,8 prebivalca na kvadratni kilometer, Afrike 34,9 in Južne Amerike le 22,4. Zanimivo je, da le redko slišimo opozorila, da so razvite države

prenaseljene. »V čem je torej razlika med nami in drugimi? Preprosto: drugih je preveč, nas kar ne more biti zadošči,« razmišlja Trojanow in ob tem še dodaja, da povprečen Nemec, Avstrijec ali Švicar porabi približno petkrat več energije kot povprečen Azijec in približno desetkrat več kot povprečen Afričan. In prav na podlagi ekoloških dejstev, ki upravičujejo nujno zmanjšanje človeške populacije v nekaterih delih sveta, se tovrstne teze razblinijo v nič. Mali kmet iz tretjega sveta s svojimi devetimi otroki živi bistveno bolj trajnostno kot prebivalec katerega od vele-

mest na severu. Če bi vlada-jočim elitam v resnici šlo za ekološke cilje, bi se morale najprej lotiti finančnih mogotcev. Trojanow za primer navaja, da je leta 2005 najpremožnejši odstotek prebivalcev v ZDA potrošil toliko kot 60 milijonov najrevnejših v državi.

Trojanow se v Odvečnem človeku dotakne tudi pojma prekarnost, ki izvira iz latinškega pridevnika precarius, kar med drugim pomeni dovoljen do preklica, negotov, nestanovitven, prehodan. Ugotavlja, da je danes težko opredeliti natančen porast prekariata – nov sociološki iz-

raz za družbeni sloj – saj poskušajo odgovorni s številkami, ki pričajo o trgu, in z državnimi statistikami prav te podatke zastreti. Nedvomno ga je vedno več tudi v razvitih evropskih državah, predvsem na račun številnih priseljencev. Pisatelj navaja primere, kako v Grčiji in Španiji izkoriščajo poceni delovno silo v prostranih nasadih zelenjave. Prebivalstvo v razvitem svetu pa v prvi vrsti zanima zgolj napis »bio«, medtem ko mu je za človekove pravice številnih delavcev, ki so pridelali zelenjavo, malo mar.

ŠPELA OŽIR

O avtorju:

Ilija Trojanow (Sofija, 1956) je leta 1971 z družino zapustil komunistično Bolgarijo in sprva zbežal v München. Leto zatem se je preselil v Kenijo, kjer je obiskoval nemško šolo in se vmes šolal tudi v Nemčiji. Po maturi je odpotoval v Pariz, temu pa je sledil (nedokončan) študij etnologije in prava na univerzi v Münchnu, kjer je ustanovil tudi dve založbi, Kyrill & Method ter Marino. Njegov do zdaj najbolj znan roman je Zbiralec svetov iz leta 2006, za katerega je prejel med drugim nagrado Leipziškega knjižnega sejma.

novi tednik

Vedno z menoj!

DEVETA SEZONA AKCIJE

2020

Foto: Nataša Müller, oblikovanje: Andreja Balja

NAJ MATURANTKA IN NAJ MATURANT

Finale! Zdaj gre zares!

www.nt-rc.si

Februar

Lana
Grešak

17
točk

Gašper
Gaber

02
točk

Marec

Maša
Volavšek

3126
točk

Davor
Završek

1244
točk

April

Ana
Slomšek

527
točk

Luka
Vovk

06
točk

novatel

citycenter
ve nočeh

novi tednik

radio celje

Zmagovalca se bosta potegovala za pametni telefon podjetja Novatel in Desetake Citycentra Celje v vrednosti 250 evrov.

Ob koncu akcije bomo med vsemi, ki bodo glasovali, izžrebali dobitnika pametnega telefona podjetja Novatel!

GLASUJTE!

NAJ MATURANTKA IN NAJ MATURANT KUPON 2020

Glasujem ZA maturanta/ko

številka

Podatki o glasovalcu:

Ime in priimek:

Naslov:

E-naslov:

Telefon:

Ali ste naročnik Novega tednika? DA NE [novi tednik](#) [radio celje](#)

Pred nami so letošnji finalisti akcije, ki ste jih bralci izbrali vsak mesec od februarja do aprila. Februarja sta zmagala Lana Grešak (Srednja šola za gostinstvo in turizem Celje) in Gašper Gaber (Srednja šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje), marca Maša Volavšek (Gimnazija Lava ŠCC) in Davor Završek (Srednja šola za strojništvo mehatroniko in medije ŠCC) in aprila Ana Slomšek in Luka Vovk, oba dijaka Srednje šole za kemijo, elektrotehniko in računalništvo Šolskega centra Celje.

Za zdaj še ni jasno, kakšen bo končni obračun zmagovalcev finala, za katera je bilo predvideno, da se bosta junija na javni prireditvi pomerila za pametni telefon, ki ga podarja podjetje Novatel iz Celja, in Desetake Citycentra Celje v vrednosti 250 evrov.

Bralci lahko v vsaki številki s pomočjo kupona glasujete tudi za enega od finalistov. In se sami potegujete za lepo nagrado, pametni telefon podjetja Novatel.

Sto točk učiteljev

Razrednik ali učiteljski zbor lahko tudi v finalnem delu izbranemu kandidatu ali kandidatki dodelita

dodatnih sto točk za njegovo učno in delovno uspešnost. Svojo odločitev nam morata sporočiti na elektronski naslov tednik@nt-rc.si.

Pravila glasovanja

Na posameznem kuponu lahko glasujete za enega maturanta ali za eno maturantko.

Pri glasovanju bomo upoštevali le originalne pravilno izpolnjene kupone, ki nam jih boste poslali po pošti ali prinesli osebno.

Za kandidate finalnega kroga lahko glasujete do torka, 2. junija, do 12. ure.

Kupon pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicite soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Trgovski potnik

V novo naselje pride trgovski potnik, ki prodaja specialne sesalnike. Potrka pri prvi hiši in vrata mu odpre mlada, čedna ženska.

»Dober dan, gospa. Prodajam najnoveše modele sesalnikov za mokro in suho sesanje. Povem vam, čudežni stroji.«

Ženska sploh ni prišla do besede, ko je možak v pred-sobi že potresel kečap, polil sok, iz vrečke stresel pasji kakec, na vse skupaj zilil jogurt, potem pa vse potresel s kilogramom moke. Ženska se je zgrozila. Trgovski potnik pa jo je pomiril:

»Gospa, ne razburjajte se. Če sesalnik ne bo te svinjarije popolnoma očistil, jo bom pojedel.«

»Ali naj vam prinesem žlico?«

»Zakaj?«
»Naselje še gradijo in še vedno nam niso priključili elektrike.«

Dober razlog

Žena: »Povej mi dober razlog, zakaj si prišel ob treh zjutraj domov.«

Mož: »Natakarica je hotela domov.«

Prepozni

Klošar na policijski postaji gleda slike iskanih kriminalcev in vpraša dežurnega:

»Kdo pa so tile?«

Policist: »To so kriminalci, ki jih iščemo.«

»Zakaj pa jih niste prijeli takrat, ko ste jih slikali?«

Šalo nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Tuji jeziki

Tone razlaga prijatelju: »Veš, oče mi je vedno govoril, da je v današnjem času pomembno, da obvladaš čim več jezikov. V 25 letih sem se jih naučil pet in sedaj, ko sem se poročil, še do besede ne pridem.«

Ni bil najboljši na izboru za policijskega psa, a ima strica v upravi.

Ko se je sin odločil, da bo malo počistil v svoji sobi.

Ko se pije, pijem
Ko se je, jem.
Ko se dela, ne motim.

Če imate od ponedeljka suh kašelj in povišano temperaturo, imate navadno gripo.

Maska za kadilce.

Virus je mutiral.
Zdaj si bomo morali umivati še noge.

Kako se imenuje človek, ki nima nobene-ga kredita, redno plačuje račune in živi z ostankom svoje plače do konca meseca? Neznani junak.

Oven

V trenutku se lahko odzovete zelo ognjevito in s tem prestrašite tudi tiste, za katere bi želeli, da ostanejo na svojem mestu. Potruditi se morate za večjo sistematičnost v svojem delovanju. Čakajo vas odločilne urice za poslovno področje, zato zavijajte rokave in se potrudite za svoj uspeh. Vaš vladar v znamenju rib vam bo pomagal, da boste močno izostrili svojo intuicijo.

Bik

Izkoristite presežek energije tako, da se bolj osredotočite na ljubezensko področje. Imeli boste odlično priložnost dokazati, da ste človek časti. Pred vami je nepričakovana pot na poslovnem področju. Naredili boste usoden korak in si s tem omogočili uspeh ter spoštovanje. Vaša vladarica je v retrogradnem gibanju, prinaša vam popravke na ljubezenskem in finančnem področju.

Dvojčka

Držati se morate prvotnega načrta, saj boste sicer nemočni in brez pravega zanosa. Pomoč, ki ste jo v preteklosti tako zelo potrebovali, bo prišla nenadoma. Vstop Sonca v vaše znamenje vam bo v odlično oporo in pomoč, polni boste optimizma, vaša komunikacija bo odlična, zato se boste mogoče lahko dogovarjali tudi za poslovno področje. Uspeh bo viden že kmalu.

Rak

Oseba, ki se vam bo skušala približati, ima posebne odlike in zasanjano boste gledali v nov dan. Vaša zbranost bo zaradi tega malo motena, zato se pripravite in delujte v skladu s svojim prepričanjem. Vpliv retrogradnih planetov bo zavrtel čas nazaj, zato imate odlično priložnost, da popravljate zadeve, ki ne stojijo na pravem mestu. Naredili boste korak naprej.

Lev

Nikar si na ramena ne nalagajte še dodatnega bremena, saj potrebujete trenutek ali dva, da zadihate. Nihče ne zmore biti bitke na dveh bojnih poljih. To seveda ne velja samo za poslovno področje, ampak tudi za ljubezen in za čustva. Vstop vašega vladarja v značajna dvojčka vam je lahko v oporo in pomoč pri komunikaciji. Odlično se boste izkazali pri projektu na poslovnem področju.

Devica

Z začudenjem boste opazovali nekoga iz svoje okolice in ne boste razumeli, kako je mogoče, da so ljudje tako samosvoji. Umaknili se boste v ozadje in spretno pridobivali točke zase. Tudi v molku je del modrosti. Občasno boste zmedeni, izgubite lahko tudi orientacijo, kam in kako naprej. Vaš vladar je v direktnem gibanju, zato je čas za akcijo. Komunikacija bo odlična.

Tehtnica

Že dolgo imate občutek, da je pred vami prelomno obdobje, v katerem se bo marsikaj spremenilo. Zadeve se bodo sunkovito premikale v želene smeri, zato ni treba skrbeti za prihodnost. Vpliv retrogradne Venere, vaše vladarice, vam bo pomagal, da boste pridobili neko prednost, na katero ste že v preteklosti nestrpnost čakali. Odločitev ne bo najlažja.

Škorpjon

Z odrezanim vedenjem si lahko nakopljete samo kakšnega sovražnika več in še v slabo voljo lahko spravite sami sebe. Popoldanske urice v tem tednu namenite lepši plati življenja. Ogrelo vam bo srce in tudi dušo, s čimer boste tudi poskrbeli za boljše počutje, saj se vam pojavljajo težave z občutljivim živčnim sistemom. Pred vami je pomembna pot in z njo vezana pomembna odločitev.

Strelec

Sprejeti boste morali odločitev zelo na hitro, ne glede na to, da so vaše misli že usmerjene v nove projekte. Nujno je, da razrešite najprej stare zadeve, da se lahko oblikujejo nove. Vpliv vašega vladarja v retrogradnem gibanju vam bo v oporo in pomoč, še posebej pri zadevi, ki je vezana na poslovno področje. V tem obdobju boste imeli možnost novega začetka.

Kozorog

V nekaterih trenutkih še sami ne boste točno vedeli, kam in kako. Prepustite se toku življenja, naj vas vodi močna energija, ki trenutno vlada v vašem življenju. Bolj si morate zaupati, bolj morate zaupati tudi v svoje sposobnosti, ki se vam kažejo na vsakem koraku, ki ga naredite. Posvetili se boste tudi vplivu preteklosti, saj nekatere zadeve ne dajo miru vaši duši.

Vodnar

Kljub temu da boste želeli ostati v ozadju, neopazni in tihi, vam tokrat ne bo uspelo. Zavzeti morate svoje mesto in jasno in glasno povedati svoje stališče. V ljubezni zaenkrat ne bo sprememb, ne glede na to, da bo tudi pri vas preteklost trkala na vrata. Soočali se boste z novimi izzivi in hrepeneli po večjih spremembah prav na vseh področjih življenja. Energije vam ne bo primanjkovalo.

Ribi

Ponovno se boste zalotili, da delate račune brez krčmarja. Vaše delovanje mora biti v tem času sistematično, ne smete si dovoliti nobene napake. Mirno in preudarno boste povedali svoje mnenje in se pri tem osvobodili blokad, ki so vezane na preteklost. Skušali boste najti kompromis med dvema nasprotnima zadevama. Obeta se vam krajša pot, ki vam bo prinesla velike spremembe.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

Poletje 2020 na morju

v družbi Novega tednika in Radia Celje in turistične agencije TA-ATP

Simonov zaliv

Vabljeni - uživajte poletje z nami!

Vsi, ki želite letos poleti preživeti dan v pravi družbi, bodite naši prijatelji in obljubljam vam čudovite trenutke v Simonovem zalivu pri Izoli.

Vsako soboto od 27. 6. do 29. 8. 2020 vas bomo odpeljali na nepozaben kopalni dan na slovensko morje. Za vas smo s turistično agencijo TA-ATP pripravili posebna doživetja.

Enodnevna sprostitev na morju bo stala **15 evrov**, pri čemer za naročnike Novega tednika velja nižja cena, **10 evrov**.

Posebno ponudbo smo pripravili za tiste, ki se boste od 12. 3. do 27. 6. 2020 naročili na Novi tednik. Brezplačno boste lahko uživali vse poletne sobote na morju (od 27. 6. do 29. 8. 2020).

Če torej želite 10 sobot brezplačnega in brezskrbnega uživanja na morju, postanite novi naročniki Novega tednika.

Vsem tistim, ki boste z nami čez poletje potovali najmanj petkrat, bomo v soboto, **5. 9. 2020**, podarili brezplačni kopalni dan v Simonovem zalivu s pogostitvijo, dobro glasbo in druženjem z voditelji in novinarji Novega tednika in Radia Celje.

S SKLENITVIJO NAROČNIŠKEGA RAZMERJA PRIDOBITE TUDI DRUGE UGODNOSTI:

- vsak teden brezplačno prilogo STOP SPORED
- vse posebne priloge Novega tednika
- 4 brezplačne oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
- Avtobus zvestobe (izbrani izleti po ugodnejših cenah)
- praktična darila za nove in obstoječe naročnike
- druge ugodnosti

RESNIČNO SE SPLAČA POSTATI NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA!

NAROČILNICA ZA

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

E-naslov:

Datum naročila:

Podpis:

Naročnino bom plačeval: mesečno na 3 mesece na 6 mesecev letno

Račun mi pošiljajte na e-naslov:

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Hkrati potrjujem, da zadnjih 6 mesecev nisem bil naročnik.

NT & RC, d.o.o.
Prešernova 19
3000 Celje

novi tednik

radio celje

ATP

Do nagrade ste upravičeni novi naročniki, ki pred tem vsaj 6 mesecev niste bili naročeni na Novi tednik in se zavežete, da boste naročnik ostali vsaj eno leto.
Pogoji in spletna prijava: <http://www.nt-rc.si/novi-tednik/postanite-narocnik-novega-tednika/>. E-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171.